

Euroopan unionin virallinen lehti

L 334

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta

17. joulukuuta 2010

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) ⁽¹⁾ 17

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 7 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1177/2010,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan ja 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Meri- ja sisävesiliikenteen alalla toteutettavalla unionin toiminnalla olisi pyrittävä muun muassa varmistamaan matkustajien suojan yhtä korkea taso kuin muissa liikennemuodoissa. Lisäksi olisi otettava kaikilta osin huomioon kuluttajansuojan yleiset vaatimukset.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 89.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009 (EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 293), neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2010 (EUVL C 122 E, 11.5.2010, s. 19), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. heinäkuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 11. lokakuuta 2010.

- (2) Koska meri- ja sisävesiliikenteen matkustaja on kuljetussopimuksen heikompi osapuoli, kaikille tällaisille matkustajille olisi taattava vähimmäissuoja. Mikään ei saisi estää liikenteenharjoittajia tarjoamasta sopimusehtoja, jotka ovat matkustajan kannalta suotuisampia kuin tässä asetuksessa asetetut ehdot. Tämän asetuksen tarkoituksena ei ole puuttua tavarakuljetuksia koskeviin yritysten välisiin kauppallisiin suhteisiin. Varsinkaan maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ja liikenteenharjoittajan välisiä sopimuksia ei saisi tulkita tässä asetuksessa tarkoitetuiksi kuljetussopimuksiksi niin, että ne antaisivat tavaraliikenteen harjoittajalle tai tämän työntekijöille oikeuden tässä asetuksessa tarkoitettuihin korvauksiin viivästymisistä.

- (3) Matkustajien suojan olisi katettava paitsi matkustajaliikennepalvelut jäsenvaltioiden alueella sijaitsevien satamien välillä, myös matkustajaliikennepalvelut tällaisten satamien ja jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitsevien satamien välillä, ottaen huomioon kilpailun vääristymisen riski matkustajaliikenteen markkinoilla. Tästä syystä termi ”unionin liikenteenharjoittaja” olisi tätä asetusta sovellettaessa tulkittava mahdollisimman laajasti, mutta vaikuttamatta unionin muihin säädöksiin, esimerkiksi perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan yksityiskohtaisesta soveltamisesta meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 4056/86 ⁽³⁾ ja palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 3577/92 ⁽⁴⁾.

⁽³⁾ EYVL L 378, 31.12.1986, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7.

- (4) Kaikkien kansalaisten pitäisi voida hyötyä meri- ja sisävesiliikenteen sisämarkkinoista. Siksi myös vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä, oli liikuntarajoitteen syy sitten vamma, ikä tai jokin muu tekijä, olisi oltava samat mahdollisuudet käyttää matkustajaliikennepalveluja ja risteilyjä kuin muillakin kansalaisilla. Vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä on samat oikeudet vapaan liikkuvuuden, valinnanvapauden ja syrjimättömyyden osalta kuin kaikilla muillakin kansalaisilla.
- (5) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä julkisen liikenteen ja yhteen sovitettujen lippujen käyttöä eri liikennemuotojen ja toiminnanharjoittajien käytön ja yhteentoimivuuden optimoimiseksi.
- (6) Vammaisten oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 9 artikla huomioon ottaen ja jotta vammaisilla ja liikuntarajoitteisilla henkilöillä olisi samat mahdollisuudet matkustamiseen meri- ja sisävesiliikenteessä kuin muillakin kansalaisilla, on syytä vahvistaa säännöt tällaisten henkilöiden syrjimättömyydestä ja avustamisesta matkan aikana. Kyseiset henkilöt olisi näin ollen hyväksyttävä kuljetettavaksi eikä heitä saisi kieltäytyä kuljettamasta lukuun ottamatta tapauksia, joissa se on perusteltua toimivaltaisten viranomaisten määrittämien turvallisuussyiden takia. Heillä olisi oltava oikeus saada apua satamissa sekä matkustaja-aluksilla. Sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi kyseisten henkilöiden olisi saatava tätä apua maksutta. Liikenteenharjoittajien olisi vahvistettava esteettömyyttä koskevat ehdot mieluiten eurooppalaisen standardointijärjestelmän pohjalta.
- (7) Uusia satamia ja terminaaleja koskevista suunnitelmista päätettäessä ja laajojen kunnostustöiden yhteydessä kyseisistä tiloista vastuussa olevien tahojen olisi otettava huomioon vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeet, erityisesti esteettömyyteen liittyvät tarpeet, ja kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkien käyttäjien tarpeet huomioon ottavan suunnittelun periaatteesta ("Design for All") aiheutuviin vaatimuksiin. Liikenteenharjoittajien olisi otettava nämä tarpeet huomioon päättäessään uusien matkustaja-alusten suunnittelusta tai alusten korjauksista sisävesialusten teknisistä vaatimuksista 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/87/EY ⁽¹⁾ ja matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/45/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (8) Jäsenvaltioiden alueella sijaitsevista satamissa annettavalla avulla pitäisi tarjota vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille muun muassa mahdollisuus siirtyä määrätystä satamaan saapumispisteestä matkustaja-alukseen ja matkustaja-aluksesta määrättyyn satamasta poistumispisteeseen, alukseen nouseminen ja siitä poistuminen mukaan luettuina.
- (9) Liikenteenharjoittajien olisi vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille annettavaa apua ja henkilökuntansa koulutusta järjestäessään toimittava yhteistyössä vammaisia tai liikuntarajoitteisia henkilöitä edustavien järjestöjen kanssa. Tässä työskentelyssä niiden olisi otettava huomioon myös merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja säännösten sekä Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) suosituksen "Matkustaja-alusten suunnittelu ja toiminta ikääntyvien ja vammaisten tarpeiden ottamiseksi huomioon" asiaa koskevat määräykset.
- (10) Vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden alukseen nousua koskevat säännökset eivät saisi rajoittaa voimassa olevissa kansainvälisissä, unionin tai jäsenvaltioiden määräyksissä vahvistettujen, matkustajien alukseen nousemista koskevien yleisten määräysten soveltamista.
- (11) Matkustajien oikeuksia koskevissa unionin säädöksissä olisi otettava huomioon, että matkustajien ja erityisesti vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden on voitava käyttää eri liikennemuotoja ja siirtyä sujuvasti liikennemuodosta toiseen; aluksen toimintaa koskevia sovellettavia turvallisuusmääräyksiä on kuitenkin noudatettava.
- (12) Matkustajille olisi tiedotettava riittävästi minkä tahansa matkustajaliikennepalvelun tai risteilyn peruuttamisesta tai viivästymisestä, jotta he voivat tehdä tarvittavia järjestelyjä ja hankkia tarpeen vaatiessa tietoa vaihtoehtoisista yhteyksistä.
- (13) Matkan peruuttamisesta tai pitkäaikaisesta viivästymisestä matkustajille aiheutuvia haittoja olisi vähennettävä. Tätä varten matkustajista olisi huolehdittava asianmukaisesti ja heidän olisi voitava peruuttaa matkansa ja saada lippunsa hinta takaisin taikka saada tyydyttävä uusi matkareitti. Matkustajien asianmukainen majoitus ei tarkoita välttämättä hotellimajoitusta, vaan voi olla myös muunlainen käytettävissä oleva majoitusmuoto riippuen erityisesti kulloiseenkin tilanteeseen, matkustajien ajoneuvoihin ja aluksen erityispiirteisiin liittyvistä seikoista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa ja kiireellisissä tapauksissa liikenteenharjoittajien olisi voitava hyödyntää täysimääräisesti käytettävissä olevia asianmukaisia tiloja yhteistyössä siviiliviranomaisten kanssa.

⁽¹⁾ EUVL L 389, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 163, 25.6.2009, s. 1.

- (14) Jos matkustajaliikennepalvelu peruutetaan tai se viivästyy, liikenteenharjoittajien olisi maksettava matkustajille korvaus, joka perustuu prosenttiosuuteen lipun hinnasta, paitsi jos peruutus tai viivästyminen on johtunut aluksen turvallisen toiminnan vaarantavista sääolosuhteista tai poikkeuksellisista olosuhteista, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuulliset toimenpiteet olisi toteutettu.
- (15) Liikenteenharjoittajien olisi yleisesti hyväksyttyjen periaatteiden mukaisesti osoitettava, että matkan peruuntuminen tai viivästyminen on johtunut tällaisista sääolosuhteista tai poikkeuksellisista olosuhteista.
- (16) Aluksen turvallisen toiminnan vaarantaviin sääolosuhteisiin olisi katsottava kuuluviksi muun muassa voimakas tuuli, kova merenkäynti, voimakkaat virtaukset, vaikeat jääolosuhteet ja erityisen korkea tai matala vedenpinnan korkeus, hirmumyrskyt, pyörremyrskyt ja tulvat.
- (17) Poikkeukselliseksi olosuhteiksi olisi luokiteltava muun muassa luonnonkatastrofit, kuten tulipalot ja maanjäristykset, terroristi-iskut, sodat ja aseelliset sotilaalliset selkkaukset tai kansalaislevottomuudet, kansannousut, sotilaallinen tai laitton takavarikointi, työriidat, sairaiden, loukkaantuneiden tai menehtyneiden saattaminen maihin, etsintä- ja pelastustoimet merellä tai sisävesillä, ympäristön suojelemiseksi välttämättömät toimenpiteet, liikenteen hallintoelinten tai satamaviranomaisten tekemät päätökset taikka toimivaltaisten viranomaisten tekemät päätökset yleisen järjestyksen ja turvallisuuden osalta sekä kiireellisten kuljetustarpeiden kattamiseksi.
- (18) Liikenteenharjoittajien olisi tehtävä yhteistyötä ottaakseen käyttöön kansalliset tai eurooppalaiset järjestelyt matkustajista huolehtimisen ja heille annetun avun parantamiseksi matkan keskeytyessä, etenkin pitkäaikaisten viivästysten yhteydessä, tai matkan peruuntuessa; sidosryhmien, ammatillisten yhdistysten sekä kuluttajia, matkustajia, vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä edustavien järjestöjen olisi osallistuttava yhteistyöhön. Näistä järjestelyistä olisi ilmoitettava kansallisille täytäntöönpanoelimille.
- (19) Euroopan unionin tuomioistuin on jo todennut, että viivästymisiin ja peruutuksiin johtavat ongelmat voidaan selittää poikkeuksellisten olosuhteiden käsitteellä vain siinä määrin kuin olosuhteet johtuvat liikenteenharjoittajan tavanomaiseen toimintaan kuulumattomista tapahtumista eikä liikenteenharjoittaja voi vaikuttaa niihin. On syytä todeta, että aluksen turvallisen toiminnan vaarantavat sääolosuhteet ovat olosuhteita, joihin liikenteenharjoittaja ei voi vaikuttaa.
- (20) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/314/ETY⁽¹⁾ säädettyihin matkustajien oikeuksiin. Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tapauksiin, joissa valmismatka peruutetaan muista syistä kuin matkustajaliikennepalvelun tai risteilyn peruuntumisen takia.
- (21) Matkustajille olisi tiedotettava kaikkien saavutettavissa olevassa muodossa kaikista heidän tämän asetuksen mukaisista oikeuksistaan, jotta he voivat käyttää niitä tehokkaasti. Matkustajien oikeuksiin olisi kuuluttava matkustajaliikennepalvelua ja risteilyä koskevien tietojen saanti ennen matkaa ja matkan aikana. Kaikki matkustajille annettavat olennaiset tiedot olisi annettava myös vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille soveltuviin muodoissa siten, että samat tiedot ovat matkustajien saatavilla esimerkiksi tekstinä, sokeainkirjoituksena, äänitallenteena, kuvattalenteena ja/tai sähköisessä muodossa.
- (22) Matkustajien olisi voitava käyttää oikeuksiaan liikenteenharjoittajien terminaalinpitäjien toimivaltuuksiensa rajoissa toteuttamien asianmukaisten ja saavutettavissa olevien valitusmenettelyjen kautta tai tapauksen mukaan tekeillä valitus asianomaisen jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämälle elimelle tai elimille. Liikenteenharjoittajien ja terminaalinpitäjien olisi vastattava matkustajien esittämiin valituksiin asetetussa määräajassa ottaen huomioon, että valituksen huomioimatta jättäminen voidaan katsoa liikenteenharjoittajan kannalta kielteiseksi seikaksi.
- (23) Ottaen huomioon jäsenvaltion vahvistamat menettelyt valitusten esittämiseksi, satamassa tai aluksella annettua apua koskeva valitus olisi mieluiten osoitettava elimelle tai elimille, joka tai jotka on nimetty vastaamaan tämän asetuksen noudattamisen valvomisesta siinä jäsenvaltiossa, jossa alukseen nousemiseen käytetty satama sijaitsee, ja kolmannelle maasta liikennöitävien matkustajaliikennepalvelujen osalta siinä jäsenvaltiossa, jossa aluksesta poistumiseen käytetty satama sijaitsee.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tämän asetuksen säännöksiä noudatetaan, ja nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen elin valvonta- ja täytäntöönpanotehtäviä suorittamaan. Tämä ei vaikuta matkustajien oikeuteen turvautua tuomioistuinmenettelyyn kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (25) Tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaavan elimen tai siitä vastaavien elinten olisi oltava riippumattomia kaupallisista eduista. Kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä vähintään yksi elin, jolla olisi tarpeen mukaan oltava valtuudet

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

ja valmiudet tutkia yksittäiset valitukset ja auttaa kiistojen ratkaisussa. Matkustajien olisi voitava saada nimetyltä elimeltä perusteltu vastaus kohtuullisessa ajassa. Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja erityisesti yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi koko unionissa tarvitaan luotettavia tilastotietoja, näiden elinten laatimiin kertomuksiin olisi sisällytettävä mahdollisuuksien mukaan tilastot valituksista ja niiden tuloksista.

(26) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(27) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat matkustajien suojelun ja avustamisen korkean tason takaaminen kaikissa jäsenvaltioissa sekä yhdenmukaisten olosuhteiden takaaminen taloudellisten toimijoiden toiminnalle sisämarkkinoilla, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(28) Tämän asetuksen täytäntöönpanon olisi perustuttava kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 2006/2004 ⁽¹⁾ ("asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä"). Kyseistä asetusta olisi sen vuoksi muutettava.

(29) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽²⁾ olisi tiukasti noudatettava, jotta taataan luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden yksityisyyden suoja ja varmistetaan, että pyydettyjä tietoja ja palveluita käytetään vain tässä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseen ja ettei niitä käytetä kyseisten henkilöiden vahingoksi.

(30) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, sellaisina kuin niihin viitataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

⁽¹⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan meri- ja sisävesiliikenteen alaa koskevat säännöt seuraavista:

- a) matkustajien syrjimätön kohtelu liikenteenharjoittajien tarjoamissa kuljetusehdoissa;
- b) vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden syrjimättömyys ja avustaminen;
- c) matkustajien oikeudet peruuntumis- tai viivästymistapauksissa;
- d) tiedot, jotka matkustajille on vähintään annettava;
- e) valitusten käsittely;
- f) yleiset täytäntöönpanoa koskevat säännöt.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan matkustajiin, jotka
 - a) käyttävät matkustajaliikennepalveluja, kun alukseen nousemiseen tarkoitettu satama sijaitsee jäsenvaltion alueella;
 - b) käyttävät matkustajaliikennepalveluja, kun alukseen nousemiseen tarkoitettu satama sijaitsee jäsenvaltion alueen ulkopuolella ja aluksesta poistumiseen tarkoitettu satama sijaitsee jäsenvaltion alueella edellyttäen, että palvelun suorittaa 3 artiklan e alakohdassa tarkoitettu unionin liikenteenharjoittaja;
 - c) ovat risteilyllä, jonka osalta alukseen nousemiseen tarkoitettu satama sijaitsee jäsenvaltion alueella. Näihin matkustajiin ei kuitenkaan sovelleta 16 artiklan 2 kohtaa, 18 artiklaa, 19 artiklaa eikä 20 artiklan 1 ja 4 kohtaa.
2. Tätä asetusta ei sovelleta matkustajiin, jotka
 - a) matkustavat aluksilla, jotka saavat kuljettaa enintään 12 matkustajaa;
 - b) matkustavat aluksilla, joiden käytöstä vastaava miehistö koostuu enintään kolmesta henkilöstä, tai kun matkustajaliikennepalvelun kokonaismatka on alle 500 metriä yhdensuuntaisesti;
 - c) ovat muilla retkillä ja kiertojäluilla kuin risteilyillä; tai

d) matkustavat aluksilla, jotka eivät kulje konevoimalla, tai alkuperäisillä historiallisilla matkustaja-aluksilla ja niiden yksittäisillä kaksoiskappaleilla, jotka on suunniteltu ennen vuotta 1965 ja rakennettu pääosin alkuperäisistä rakennusaineista ja jotka saavat kuljettua enintään 36 matkustajaa.

3. Jäsenvaltiot voivat 18 päivänä joulukuuta 2012 alkavan kahden vuoden jakson ajaksi vapauttaa tämän asetuksen säännösten soveltamisesta sellaiset merialukset, joiden bruttovetoisuus on alle 300 ja joita käytetään kotimaanliikenteessä, jos matkustajien tämän asetuksen mukaiset oikeudet taataan riittävällä tavalla kansallisessa lainsäädännössä.

4. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa julkisia palveluja koskevien velvoitteiden, julkisia palveluja koskevien sopimusten tai integroitujen palvelujen piiriin kuuluvan matkustajaliikennepalvelun tämän asetuksen soveltamisesta edellyttäen, että kansallisessa lainsäädännössä turvataan vastaavalla tavalla tämän asetuksen mukaiset matkustajien oikeudet.

5. Minkään tässä asetuksessa ei pidä tulkita muodostavan teknisiä vaatimuksia, joilla liikenteenharjoittajat, terminaalinpitäjät tai muut tahot veloitettaisiin muuttamaan tai korvaamaan aluksia, satamien infrastruktuuria, satamia tai satamaterminalia, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2006/87/EY ja direktiivin 2009/45/EY soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) "vammaisella" tai "liikuntarajoitteisella henkilöllä" henkilöä, jonka liikuntakyky on (sensorisen tai motorisen, pysyvän tai tilapäisen) fyysisen vamman, kehitysvamman tai ymmärtämisvaikeuden tai vamman aiheuttaneen jonkin muun syyn taikka iän takia rajoittunut hänen käyttäessään kulkuneuvoja ja jonka tilanne edellyttää asianmukaista huomiota ja kaikille matkustajille tarjolla olevien palvelujen mukauttamista kyseisen henkilön erityisiin tarpeisiin;
- b) "jäsenvaltion alueella" Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 355 artiklassa tarkoitettua aluetta, johon sovelletaan perussopimusta siinä määrätyn edellytyksin;
- c) "esteettömyyttä koskevilla ehdoilla" satamaterminalien ja alusten ja niiden tilojen esteettömyyttä vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden kannalta koskevia asiaankuuluvia vaatimuksia, ohjeita ja tietoja;
- d) "liikenteenharjoittajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka ei ole matkanjärjestäjä, matkatoimisto eikä lipunmyyjä ja joka tarjoaa matkustajaliikennepalveluja tai risteilyjä suurelle yleisölle;
- e) "unionin liikenteenharjoittajalla" liikenteenharjoittajaa, joka on sijoittautunut jäsenvaltion alueelle tai joka tarjoaa matkustajaliikennepalveluja jonkin jäsenvaltion alueelle tai sieltä käsin;
- f) "matkustajaliikennepalvelulla" meri- ja sisävesiliikenteen matkustajien kaupallista kuljetuspalvelua julkaistun aikataulun mukaisesti;
- g) "integroiduilla palveluilla" yhdistettyjä kuljetuspalveluja tietyllä maantieteellisellä alueella, joiden yhteydessä käytetään samaa tiedotuspalvelua, lippujärjestelmää ja aikataulua;
- h) "kuljetuksen suorittavalla liikenteenharjoittajalla" henkilöä, joka ei ole liikenteenharjoittaja ja joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain;
- i) "sisävesiväylällä" luonnollista tai keinotekoisista kulkukelpoista sisämaan vesistöä tai toisiinsa yhdistyvien vesistöjen järjestelmää, jota käytetään kuljetuksissa, kuten järviä, jokia tai kanavia tai näiden yhdistelmiä;
- j) "satamalla" paikkaa tai maantieteellistä aluetta, jossa on tehty sellaisia parannustoimia ja joka on varustettu siten, että se voi ottaa vastaan aluksia, ja jossa matkustajia nousee säännöllisesti alukseen tai poistuu aluksesta;
- k) "satamaterminalilla" liikenteenharjoittajan tai terminaalinpitäjän miehittämää terminalia satamassa, jossa on tilat, esimerkiksi lähtöselvityspisteet, lippupisteet tai odotustilat, ja henkilökunta matkustajaliikennepalveluja käyttävien tai risteilymatkustajien alukseen nousemista tai aluksesta poistumista varten;
- l) "aluksella" meri- ja sisävesiliikenteessä käytettävää alusta;
- m) "kuljetussopimuksella" liikenteenharjoittajan ja matkustajan välistä kuljetussopimusta, joka koskee yhden tai useamman matkustajaliikennepalvelun tai risteilyn suorittamista;
- n) "lipulla" voimassa olevaa asiakirjaa tai muuta todistetta kuljetussopimuksesta;
- o) "lipunmyyjällä" välittäjää, joka tekee kuljetussopimuksia liikenteenharjoittajan puolesta;
- p) "matkatoimistolla" välittäjää, joka tekee kuljetussopimuksia matkustajan tai matkanjärjestäjän puolesta;
- q) "matkanjärjestäjällä" direktiivin 90/314/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua matkanjärjestäjää tai välittäjää, joka ei ole liikenteenharjoittaja;
- r) "varauksella" matkustajaliikennepalvelun tai risteilyn tiettyyn lähtöön suoritettua varausta;

- s) "terminaalipitäjällä" jäsenvaltion alueella toimivaa yksityistä tai julkista tahoa, joka vastaa satamaterminaalin hallinnosta ja hoidosta;
- t) "risteilyllä" yksinomaan virkistys- tai vapaa-ajanviettotarkoituksessa tarjottua meri- tai sisävesiliikenteen kuljetuspalvelua, johon kuuluu majoitus ja muita palveluja ja johon sisältyy yli kaksi yöpymistä aluksella;
- u) "merionnettomuudella" aluksen haaksirikkoja, kaatumista, yhteentörmäystä tai karilleajoa taikka räjähdystä, tulipaloa tai aluksessa olevaa vikaa.

4 artikla

Liput ja syrjimättömät sopimusehdot

1. Liikenteenharjoittajien on kirjoitettava matkustajille lippu, jollei kansallisessa lainsäädännössä määritellä muuta matkustamiseen oikeuttavaa asiakirjaa. Lippu voidaan kirjoittaa sähköisessä muodossa.

2. Liikenteenharjoittajien tai lipunmyyjien soveltamia sopimusehtoja ja hintoja on tarjottava suurelle yleisölle ilman minkäänlaista suoraa tai välillistä, lopullisen asiakkaan kansalaisuuteen taikka liikenteenharjoittajan tai lipunmyyjän sijoittautumispaikkaan unionissa perustuvaa syrjintää, sanotun kuitenkin rajoittamatta sosiaalisiin syihin perustuvien erityishintojen soveltamista.

5 artikla

Muut suorittavat osapuolet

1. Jos tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksien suorittaminen on uskottu kuljetuksen suorittavalle liikenteenharjoittajalle, lipunmyyjälle tai muulle henkilölle, liikenteenharjoittaja, matkatoimisto, matkanjärjestäjä tai terminaalipitäjä, joka on uskonut tällaisten velvollisuuksien suorittamisen toiselle, on kuitenkin vastuussa kyseisen suorittavan osapuolen työtehtäviensä puitteissa suorittamista toimista ja laiminlyönneistä.

2. Edellä olevan 1 kohdan lisäksi henkilöä, jolle liikenteenharjoittaja, matkatoimisto, matkanjärjestäjä tai terminaalipitäjä on uskonut velvollisuuden suorittamisen, koskevat uskotun velvollisuuden osalta tämän asetuksen säännökset, korvausvastuu ja tästä vastuusta vapauttavia perusteita koskevat säännökset mukaan luettuina.

6 artikla

Velvollisuuksista luopumista koskeva kieltö

Tämän asetuksen mukaisista oikeuksista ei saa luopua eikä sen mukaisia velvollisuuksia saa rajoittaa varsinkaan kuljetussopimukseen sisältyvällä vapauttavalla tai rajoittavalla lausekkeella.

II LUKU

VAMMAISTEN JA LIIKUNTARAJOITTEISTEN HENKILÖIDEN OIKEUDET

7 artikla

Oikeus kuljetukseen

1. Liikenteenharjoittajat, matkatoimistot ja matkanjärjestäjät eivät saa kieltäytyä hyväksymästä varausta, kirjoittamasta tai muutoin antamasta lippua tai ottamasta alukseen henkilöitä vammaisuuden tai liikuntarajoitteisuuden perusteella sinänsä.

2. Vammaisille tai liikuntarajoitteisille henkilöille on tarjottava varauksia ja lippuja lisämaksutta ja samoin ehdoin kuin muille matkustajille.

8 artikla

Poikkeukset ja erityisehdot

1. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, liikenteenharjoittajat, matkatoimistot ja matkanjärjestäjät voivat kieltäytyä hyväksymästä varausta tai kirjoittamasta tai muutoin antamasta lippua tai ottamasta vammaista tai liikuntarajoitteista henkilöä alukseen,

a) jos se on välttämätöntä kansainvälisissä, unionin tai kansallisissa säädöksissä vahvistettujen sovellettavien turvallisuusvaatimusten tai toimivaltaisten viranomaisten vahvistamien turvallisuusvaatimusten noudattamiseksi;

b) jos kyseisen henkilön alukseen nousemista, aluksesta poistumista ja kuljettamista on matkustaja-aluksen suunnittelun tai sataman infrastruktuurin ja laitteiden, satamaterminaalit mukaan luettuina, vuoksi mahdotonta suorittaa turvallisesti tai toimivalla tavalla.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen syiden perusteella on kieltäydytty hyväksymästä varausta tai kirjoittamasta tai muutoin antamasta lippua, liikenteenharjoittajien, matkatoimistojen tai matkanjärjestäjien on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet, jotta asianomaiselle henkilölle voidaan ehdottaa hyväksyttävissä oleva vaihtoehto liikenteenharjoittajan tarjoamaa matkustajaliikennepalvelua tai risteilyä käyttäen.

3. Jos vammaista tai liikuntarajoitteista henkilöä, jolla on varaus tai lippu ja joka on täyttänyt 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset, kuitenkin kieltäydyttään ottamasta alukseen tämän asetuksen perusteella, kyseiselle henkilölle ja hänen seurassaan tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettulle henkilölle on tarjottava oikeus valita, haluaako hän, että lipusta maksettu hinta palautetaan vai uuden matkareitin liitteen I mukaisesti. Paluumatkaa tai uutta matkareittiä koskeva oikeus edellyttää kaikkien turvallisuusvaatimusten täyttämistä.

4. Liikenteenharjoittajat, matkatoimistot ja matkanjärjestäjät voivat 1 kohdan mukaisten ehtojen täyttyessä ja asian ollessa ehdottoman välttämätöntä edellyttää, että vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden seurassa matkustaa toinen henkilö, joka kykenee antamaan vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön tarvitsemaa apua. Matkustajaliikennepalvelujen osalta tällainen seurassa matkustava henkilö on kuljetettava maksutta.

5. Kun liikenteenharjoittajat, matkatoimistot tai matkanjärjestäjät turvautuvat 1 tai 4 kohdan säännöksiin, niiden on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle vammaiselle tai liikuntarajoitteiselle henkilölle poikkeusjärjestelyn erityiset syyt. Nämä syyt on pyydettyäessä annettava muodollisesti tiedoksi vammaiselle tai liikuntarajoitteiselle henkilölle kirjallisesti viiden työpäivän kuluessa pyynnöstä. Jos on kyseessä 1 kohdan a alakohdan mukainen kieltäytyminen, on viitattava sovellettaviin turvallisuusvaatimuksiin.

9 artikla

Esteettömyys ja tiedotus

1. Liikenteenharjoittajien ja terminaalinpitäjien on yhteistyössä vammaisia tai liikuntarajoitteisia henkilöitä edustavien järjestöjen kanssa ja tarvittaessa omien järjestöjensä kautta laadittava tai niillä on oltava syrjimättömät esteettömyyttä koskevat ehdot vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden ja heidän seurasaan matkustavien henkilöiden kuljetukselle. Esteettömyyttä koskevat ehdot on ilmoitettava pyynnöstä kansallisille täytäntöönpanoelimille.

2. Liikenteenharjoittajien ja terminaalinpitäjien on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut esteettömyyttä koskevat ehdot yleisesti saataville fyysisesti tai internetiin, pyynnöstä soveltuvassa muodossa, ja samoilla kielillä kuin muut kaikille matkustajille yleensä annettavat tiedot. Vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota.

3. Matkanjärjestäjien on asetettava saataville 1 kohdan mukaiset esteettömyyttä koskevat ehdot, joita sovelletaan niiden järjestämiin, myymiin tai myytäväksi tarjoamiin matkapaketteihin, pakettilomiin ja pakettikiertomatkoihin sisältyviin matkoihin.

4. Liikenteenharjoittajien, matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien on varmistettava, että kaikki kuljetusehtoja koskevat tarpeelliset tiedot, matkatiedot ja esteettömyyttä koskevat ehdot ovat saatavilla, myös verkkovara- ja verkkotietopalveluissa, asianmukaisissa ja vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille soveltuvissa muodoissa. Apua tarvitsevien henkilöiden on saatava avustamisesta kirjallinen vahvistus millä tahansa käytettävissä olevalla välineellä, sähköiset välineet ja tekstiviestit (SMS) mukaan luettuina.

10 artikla

Oikeus avun saamiseen satamissa ja aluksissa

Liikenteenharjoittajien ja terminaalinpitäjien on toimivaltuuksiensa rajoissa annettava maksutta vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille liitteiden II ja III mukaista apua satamissa, myös alukseen nousemisen ja aluksesta poistumisen yhteydessä, ja aluksella, jollei 9 artiklan 1 kohdassa säädetystä esteettömyyttä koskevista ehdoista muuta johdu. Apu on mahdollisuuksien mukaan mukautettava vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön yksilöllisiin tarpeisiin.

11 artikla

Avustamisen edellytykset

1. Liikenteenharjoittajien ja terminaalinhoitajien on toimivaltuuksiensa rajoissa avustettava vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä 10 artiklan mukaisesti, jos

- a) liikenteenharjoittajalle tai terminaalinpitäjälle on ilmoitettu millä tahansa käytettävissä olevalla välineellä, sähköiset välineet ja tekstiviestit mukaan luettuina, kyseisen henkilön tällaisesta avuntarpeesta vähintään 48 tuntia ennen kuin apua tarvitaan, mikäli matkustaja ja liikenteenharjoittaja tai terminaalinpitäjä eivät ole sopineet lyhyemmästä ajasta; ja
- b) vammainen tai liikuntarajoitteinen henkilö saapuu satamaan tai 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun ilmoitettuun pisteeseen
 - i) liikenteenharjoittajan kirjallisesti ilmoittamana määräaika, joka saa olla enintään 60 minuuttia ennen ilmoitettua alukseen nousemisaikaa, tai
 - ii) jos alukseen nousemisaikaa ei ole ilmoitettu, viimeistään 60 minuuttia ennen ilmoitettua lähtöaikaa, mikäli matkustaja ja liikenteenharjoittaja tai terminaalinpitäjä eivät ole sopineet lyhyemmästä ajasta.

2. Edellä olevan 1 kohdan lisäksi vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden on ilmoitettava liikenteenharjoittajalle varasta tehdessään tai lippua ennakoon ostaessaan majoitukseen, istumapaikkaan tai palveluihin liittyvistä erityistarpeistaan tai tarpeesta ottaa mukaan lääkinnällisiä välineitä, jos tarve on kyseisenä ajankohtana tiedossa.

3. Tällainen 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan mukainen ilmoitus voidaan aina toimittaa matkatoimistolle tai matkanjärjestäjälle, jolta lippu on ostettu. Jos samalla lipulla voidaan matkustaa useita matkoja, yksi ilmoitus riittää, edellyttäen, että seuraavien matkojen aikataulusta on annettu riittävät tiedot. Matkustajan on saatava vahvistus, jossa todetaan, että avuntarpeesta on ilmoitettu 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa vaaditulla tavalla.

4. Jos ilmoitusta ei ole tehty 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti, liikenteenharjoittajien ja terminaalinhoitajien on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet varmistaakseen, että apua annetaan siten, että vammainen tai liikuntarajoitteinen henkilö voi nousta alukseen, poistua aluksesta ja matkustaa aluksella.

5. Jos vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön mukana matkustaa hyväksytty avustajakoira, koira on majoitettava yhdessä kyseisen henkilön kanssa, edellyttäen, että liikenteenharjoittajalle, matkatoimistolle tai matkanjärjestäjälle on ilmoitettu tästä niiden sovellettavien kansallisten sääntöjen mukaisesti, jotka koskevat hyväksyttyjen avustajakoirien kuljettamista matkustajaluksilla, jos tällaisia sääntöjä on olemassa.

12 artikla

Ilmoitusten vastaanottaminen ja tapaamispisteiden ilmoittaminen

1. Liikenteenharjoittajien, terminaalinpitäjien, matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ilmoitusten pyytämiseksi ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen ilmoitusten vastaanottamiseksi. Tämä velvollisuus koskee niiden kaikkia myyntipisteitä, puhelin- ja internetmyynti mukaan luettuina.

2. Jos matkatoimistot tai matkanjärjestäjät vastaanottavat 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten, niiden on normaalin aukioloaikansa puitteissa siirrettävä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot viipymättä liikenteenharjoittajalle tai terminaalinpitäjälle.

3. Liikenteenharjoittajien ja terminaalinpitäjien on ilmoitettava satamaterminaalien sisä- tai ulkopuolella sijaitseva piste, jossa vammaiset tai liikuntarajoitteiset henkilöt voivat ilmoittaa tulostaan ja pyytää tarvitsemaansa apua. Tämä piste on merkittävä selvästi opastein ja siinä on annettava soveltuvassa muodossa perustiedot satamaterminaalista ja annettavasta avusta.

13 artikla

Avustamisen laatuvaatimukset

1. Terminaalinpitäjien ja liikenteenharjoittajien, joiden satamaterminaalien tai matkustajaliikennepalvelujen kaupallisen liikenteen matkustajamäärä on edeltävän kalenterivuoden aikana ollut yhteensä yli 100 000, on toimivaltuuksiansa rajoissa asetettava laatuvaatimukset liitteissä II ja III tarkoitettulle avustamiselle ja määriteltävä näiden vaatimusten noudattamiseksi tarvittavat voimavarat yhteistyössä vammaisia tai liikuntarajoitteisia henkilöitä edustavien järjestöjen kanssa ja tarvittaessa omien järjestöjensä välityksellä.

2. Laatuvaatimuksia asetettaessa on otettava täysimääräisesti huomioon kansainvälisesti hyväksytyt toimintatavat ja käytännösäännöt, jotka koskevat vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden kuljettamisen helpottamista, erityisesti IMO:n suositus "Design and Operation of Passenger Ships to Respond to Elderly and Disabled Persons' Needs".

3. Terminaalinpitäjien ja liikenteenharjoittajien on asetettava 1 kohdassa tarkoitettujen laatuvaatimukset yleisesti saataville fyysisesti tai internetiin soveltuvassa muodossa ja samoilla kielillä kuin muut kaikille matkustajille yleensä annettavat tiedot.

14 artikla

Koulutus ja ohjeet

Rajoittamatta merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja säännösten sekä Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen ja Tonavan vesiliikenteestä tehdyn yleissopimuksen nojalla annettujen sääntöjen soveltamista liikenteenharjoittajien ja tapausten mukaan terminaalinpitäjien on laadittava vammaisuuteen liittyvää koulutusta koskevat menettelyt, myös ohjeet, ja varmistettava, että

- a) niiden henkilöstö, myös muiden suorittavien osapuolten palveluksessa oleva henkilöstö, joka antaa suoraa apua vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille, on saanut vammaisuuteen liittyvää koulutusta tai ohjeita liitteessä IV olevassa A ja B kohdassa kuvatun mukaisesti;
- b) niiden henkilöstö, joka muutoin vastaa lippujen varaamisesta ja myymisestä tai alukseen nousemisesta tai siitä poistumisesta, myös muiden suorittavien osapuolten palveluksessa oleva henkilöstö, on koulutettu tai ohjeistettu liitteessä IV olevassa A kohdassa kuvatun mukaisesti; ja
- c) edellä olevassa a ja b alakohdassa tarkoitettu henkilöstö pitää yllä ammattitaitoaan esimerkiksi ohjeiden tai tarvittaessa kertauskurssien avulla.

15 artikla

Korvaus liikkumisen apuvälineistä tai muista erityisvälineistä

1. Liikenteenharjoittajat ja terminaalinhoitajat ovat vastuussa vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön käyttämän liikkumisen apuvälineen tai muun erityisvälineen katoamisen tai vahingoittumisen seurauksena kärsitystä menetyksestä, jos menetyksen aiheuttanut tapahtuma on johtunut liikenteenharjoittajan tai terminaalinpitäjän tuottamuksesta tai laiminlyönnistä. Liikenteenharjoittajan tuottamuksen tai laiminlyönnin oletetaan tapahtuneen, jos menetyksen on aiheuttanut merionnettomuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen korvauksen on oltava välineiden jälleenhankinta-arvon tai tapausten mukaan niiden korjauskustannusten suuruinen.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 392/2009 ⁽¹⁾ 4 artiklaa sovelletaan.

4. Lisäksi sopivan väliaikaisen korvaavan välineen saamiseksi pikaisesti kyseisen matkustajan käyttöön on toteutettava kaikki mahdolliset toimet.

⁽¹⁾ EUVL L 131, 28.5.2009, s. 24.

III LUKU

LIIKENTEENHARJOITAJIEN JA TERMINAALINPITÄJIEN
VELVOLLISUDET MATKAN KESKEYTYESSÄ

16 artikla

Tiedottaminen lähdön peruuntuessa tai viivästyessä

1. Matkustajaliikennepalvelun tai risteilyn lähdön peruuntuessa tai viivästyessä liikenteenharjoittajan tai tapauksen mukaan terminaalinpitäjän on ilmoitettava satamaterminalle tai, jos mahdollista, satamista lähteville matkustajille mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 30 minuutin kuluttua aikataulun mukaisesta lähtöajasta kyseinen tilanne sekä arvioitu lähtöaika ja arvioitu saapumisaika heti, kun kyseiset tiedot ovat saatavissa.

2. Jos matkustajat menettävät peruuntumisen tai viivästymisen takia kuljetuspalvelun jatkoyhteyden, liikenteenharjoittajan ja tapauksen mukaan terminaalinpitäjän on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tiedottaakseen asianomaisille matkustajille vaihtoehtoisista jatkoyhteyksistä.

3. Liikenteenharjoittajan tai tapauksen mukaan terminaalinpitäjän on varmistettava, että vammaiset tai liikuntarajoitteiset henkilöt saavat 1 ja 2 kohdassa edellytetyt tiedot soveltuvassa muodossa.

17 artikla

Apu lähdön peruuntuessa tai viivästyessä

1. Jos liikenteenharjoittaja perustellusti arvioi matkustajaliikennepalvelun tai risteilyn lähdön peruuntuvan tai viivästyvän enemmän kuin 90 minuuttia aikataulun mukaisesta lähtöajastaan, satamaterminalle lähteville matkustajille on tarjottava maksutta välipaloja, aterioita tai virvokkeita kohtuullisessa suhteessa odotusaikaan, jos niitä on saatavissa tai niitä voidaan kohtuudella toimittaa paikalle.

2. Jos lähdön peruuntumisen tai viivästymisen vuoksi on välttämätöntä majoittua yhdeksi tai useammaksi yöksi tai jos matkustajan suunnittelemaa pidempi oleskelu osoittautuu välttämättömäksi, liikenteenharjoittajan on silloin, kun se on fyysisesti mahdollista, tarjottava satamaterminalle lähteville matkustajille 1 kohdassa säädettyjen välipalojen, aterioiden tai virvokkeiden lisäksi maksutta asianmukainen majoitus aluksella tai maissa sekä satamaterminalin ja majoituspaikan välinen kuljetus. Liikenteenharjoittaja voi rajoittaa majoituskustannukset maissa, satamaterminalin ja majoituspaikan välistä kuljetusta lukuun ottamatta, 80 euroon yöltä ja enintään kolmeen yöhön matkustajaa kohti.

3. Liikenteenharjoittajan on 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa kiinnitettävä erityistä huomiota vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden sekä mahdollisten saattajien tarpeisiin.

18 artikla

Uusi matkareitti ja lipun hinnan palautus lähdön
peruuntuessa tai viivästyessä

1. Jos liikenteenharjoittaja perustellusti arvioi matkustajaliikennepalvelun lähdön satamaterminalle peruuntuvan tai viivästyvän enemmän kuin 90 minuuttia, matkustajille on viipymättä tarjottava valittavaksi

- a) joko uusi matkareitti kuljetussopimuksessa yksilöityyn lopulliseen määräpaikkaan vastaavin ehdoin mahdollisimman pian ja lisämaksutta;
- b) tai lipun hinnan palautus ja tarvittaessa paluumatka maksutta mahdollisimman pian kuljetussopimuksessa yksilöityyn ensimmäiseen lähtöpaikkaan.

2. Jos matkustajaliikennepalvelun lähtö satamasta peruuntuu tai viivästyy enemmän kuin 90 minuuttia, matkustajilla on oikeus liikenteenharjoittajan tarjoamaan uuteen matkareittiin tai lipun hinnan palautukseen.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa säädetty lipun hinnan palautus on suoritettava kokonaisuudessaan seitsemän päivän kuluessa käteisenä, sähköisenä pankkisiirtona, pankkisiirtona tai sekillä kultakin matkan osalta, joka jää tekemättä, sekä jo tehdyiltä osilta matkaa, jos matkasta ei ole enää hyötyä matkustajan alkuperäisen matkasuunnitelman kannalta. Lipun hinnan palautus voidaan matkustajan suostumuksella suorittaa kokonaisuudessaan ostohintaa vastaavana määränä myös matkakuponkeina ja/tai muina palveluina, jos niiden ehdot ovat joustavat erityisesti voimassaoloajan ja määräpaikan osalta.

19 artikla

Lipun hinnan korvaaminen saapumisen viivästyessä

1. Matkustajat voivat kuljetusoikeutta menettämättä pyytää liikenteenharjoittajalta korvausta, jos saapumisaika lopulliseen määräpaikkaan viivästyy kuljetussopimuksessa esitetystä. Korvauksen on oltava vähintään 25 prosenttia lipun hinnasta, kun viivästymistä on vähintään

- a) tunti, jos matkan aikataulun mukainen kesto on enintään neljä tuntia;
- b) kaksi tuntia, jos matkan aikataulun mukainen kesto on yli neljä tuntia mutta enintään kahdeksan tuntia;
- c) kolme tuntia, jos matkan aikataulun mukainen kesto on yli kahdeksan tuntia mutta enintään 24 tuntia; tai
- d) kuusi tuntia, jos matkan aikataulun mukainen kesto on yli 24 tuntia.

Jos viivästyminen ylittää kaksinkertaisesti a–d alakohdassa säädetyn ajan, korvauksen on oltava 50 prosenttia lipun hinnasta.

2. Matkustajat, joilla on näyttölippu tai kausilippu ja joiden kohdalla saapuminen viivästyy toistuvasti kyseisen lipun voimassaoloaikana, voivat pyytää riittävää korvausta liikenteenharjoittajan korvausjärjestelyjen mukaisesti. Näissä järjestelyissä on mainittava perusteet saapumisen viivästymisen määrittämiselle ja korvauksen laskemiselle.

3. Korvaus on laskettava suhteessa hintaan, jonka matkustaja on tosiasiallisesti maksanut viivästyneestä matkustajaliikennepalvelusta.

4. Jos kuljetus koskee meno-paluumatkaa, korvaus saapumisen viivästymisestä joko meno- tai paluumatkalla on laskettava suhteessa puoleen siitä hinnasta, joka kyseisen matkustajaliikennepalvelun kuljetuksesta on maksettu.

5. Korvaus on maksettava kuukauden kuluessa korvausvaatimuksen esittämisestä. Korvaus voidaan maksaa matkakuponkeina ja/tai muina palveluina, jos niiden ehdot ovat joustavat erityisesti voimassaoloajan ja määräraikan osalta. Korvaus on matkustajan pyynnöstä maksettava rahana.

6. Lipun hinnasta maksettavasta korvauksesta ei saa vähentää liiketoimen kustannuksia, kuten maksuja, puhelinkuluja tai postimaksuja. Liikenteenharjoittajat voivat ottaa käyttöön vähimmäisrajan, jonka alittuessa korvauksia ei makseta. Tämä raja saa olla enintään 6 euroa.

20 artikla

Poikkeukset

1. Lukuun ottamatta matkustajia, joilla on näyttölippu tai kausilippu, 17, 18 ja 19 artiklaa ei sovelleta matkustajiin, joilla on avoin lippu, niin kauan kuin lähtöajankohtaa ei ole täsmennetty.

2. Edellä olevaa 17 ja 19 artiklaa ei sovelleta, jos matkustajalle on ilmoitettu peruuntumisesta tai viivästymisestä ennen lipun ostamista tai jos peruuntuminen tai viivästyminen aiheutuu matkustajan syystä.

3. Edellä olevaa 17 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta, jos liikenteenharjoittaja osoittaa, että peruuntuminen tai viivästyminen johtuu aluksen turvallisen toiminnan vaarantavista sääolosuhteista.

4. Edellä olevaa 19 artiklaa ei sovelleta, jos liikenteenharjoittaja osoittaa, että peruuntuminen tai viivästyminen johtuu aluksen turvallisen toiminnan vaarantavista sääolosuhteista tai matkustajaliikennepalvelun suorittamista haittaavista poikkeuksellista olosuhteista, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohdella edellyttävät toimenpiteet olisi toteutettu.

21 artikla

Lisävaateet

Tämä asetus ei estä matkustajia hakemasta kansallisen lainsäädännön mukaista korvausta liikennepalvelujen peruuntumisesta tai viivästymisestä aiheutuneesta vahingosta kansalliselta tuomioistuimelta, myös direktiivin 90/314/ETY nojalla.

IV LUKU

TIEDOTTAMISTA JA VALITUKSIA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT

22 artikla

Oikeus saada matkatietoja

Liikenteenharjoittajien ja terminaalinpitäjien on toimivaltuuksiansa rajoissa annettava matkustajille riittävästi tietoja koko heidän matkansa ajan kaikkien saavutettavissa olevassa muodossa ja samoilla kielillä kuin muut kaikille matkustajille yleensä annettavat tiedot. Vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota.

23 artikla

Tiedottaminen matkustajien oikeuksista

1. Liikenteenharjoittajien, terminaalinpitäjien ja tapauksen mukaan satamaviranomaisten on toimivaltuuksiansa rajoissa varmistettava, että matkustajille tämän asetuksen nojalla kuuluvista oikeuksista on yleisesti saatavissa tietoa aluksissa, satamaterminaaleissa ja mahdollisuuksien mukaan satamissa. Tieto on annettava mahdollisuuksien mukaan saavutettavissa olevassa muodossa ja samoilla kielillä kuin muut kaikille matkustajille yleensä annettavat tiedot. Tietoja annettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tiedottamisvelvollisuuden täyttämiseksi liikenteenharjoittajat, terminaalinpitäjät ja tapauksen mukaan satamaviranomaiset voivat käyttää komission kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä laatimaa ja näiden saataville saattamaa yhteenvedoa tämän asetuksen säännöksistä.

3. Liikenteenharjoittajien, terminaalinpitäjien ja tapauksen mukaan satamaviranomaisten on ilmoitettava matkustajille asianmukaisella tavalla aluksilla, satamaterminaaleissa ja mahdollisuuksien mukaan satamissa asianomaisen jäsenvaltion 25 artiklan 1 kohdan nojalla nimeämän täytäntöönpanoelimen yhteystiedot.

24 artikla

Valitukset

1. Liikenteenharjoittajien ja terminaalinpitäjien on perustettava tai niillä on oltava käytössä saavutettavissa oleva menettely, jolla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat valitukset käsitellään.

2. Jos tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva matkustaja haluaa esittää liikenteenharjoittajalle tai terminaalinpitäjälle valituksen, hänen on tehtävä se kahden kuukauden kuluessa siitä, kun palvelu suoritettiin tai kun se olisi pitänyt suorittaa. Liikenteenharjoittajan tai terminaalinpitäjän on yhden kuukauden kuluessa valituksen vastaanottamisesta ilmoitettava matkustajalle, onko tämän valitus hyväksytty, hylätty vai edelleen käsiteltävänä. Lopullisen vastauksen antamiseen varattu aika saa olla enintään kaksi kuukautta valituksen vastaanottamisesta.

V LUKU

**TÄYTÄNTÖÖNPANO JA KANSALLISET
TÄYTÄNTÖÖNPAOELIMET**

25 artikla

Kansalliset täytäntöönpanoelimet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi uusi tai olemassa oleva elin, joka vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta niiden matkustajaliikennepalvelujen ja risteilyjen osalta, jotka lähtevät sen alueella sijaitsevista satamista tai suuntautuvat kolmannesta maasta tällaisiin satamiin. Kunkin elimen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen tämän asetuksen noudattamisen.

Kunkin elimen on oltava organisaatioltaan, rahoituspäätöksiltään, oikeudelliselta rakenteeltaan ja päätöksenteoltaan riippumaton kaupallisista eduista.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti nimetty elin tai elimet.

3. Matkustaja voi toimittaa valituksen tämän asetuksen väitetystä rikkomisesta kansallisen lainsäädännön mukaisesti 1 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaiselle elimelle tai muulle jäsenvaltion nimeämälle toimivaltaiselle elimelle. Toimivaltaisen elimen on annettava matkustajalle perusteltu vastaus valitukseen kohtuullisessa ajassa.

Jäsenvaltio voi päättää, että

a) matkustajan on ensin toimitettava tämän asetuksen mukainen valitus liikenteenharjoittajalle tai terminaalinpitäjälle; ja/tai

b) kansallinen täytäntöönpanoelin tai muu jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen elin toimii muutoksenhakuelimenä silloin, kun valituksia ei saada ratkaistua 24 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet vapauttaa tietyt palvelut tämän asetuksen soveltamisesta 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, on huolehdittava siitä, että matkustajien oikeuksien täytäntöönpanoa varten on olemassa vastaava järjestelmä.

26 artikla

Täytäntöönpanoa koskeva kertomus

Edellä olevan 25 artiklan nojalla nimettyjen täytäntöönpanoelinten on viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2015 ja joka toinen vuosi sen jälkeen julkaistava 1 päivänä kesäkuuta kahden edellisen kalenterivuoden toiminnastaan kertomus, joka sisältää erityisesti kuvauksen tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanotoimista, yksityiskohdat sovelletuista seuraamuksista ja tilastotiedot valituksista ja sovelletuista seuraamuksista.

27 artikla

Täytäntöönpanoelinten välinen yhteistyö

Tämän asetuksen 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten täytäntöönpanoelinten on vaihdettava tietoja työskentely- ja päätöksentekoperiaatteistaan ja -käytännöistään siinä määrin kuin on tarpeen tämän asetuksen yhdenmukaiseksi soveltamiseksi. Komissio tukee niitä tässä tehtävässä.

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kyseiset säännöt ja toimenpiteet viimeistään 18 päivänä joulukuuta 2012 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Kertomus

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen toimivuudesta ja vaikutuksista viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2015. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tämän asetuksen säännösten yksityiskohdaisemmasta täytäntöönpanosta tai sen muuttamisesta.

30 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen kohta seuraavasti:

”18. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä (*).

(*) EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1.”

31 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 18 päivästä joulukuuta 2012 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

O. CHASTEL

LIITE I

8 ARTIKLAN MUKAINEN VAMMAISTEN JA LIIKUNTARAJOITTEISTEN HENKILÖIDEN OIKEUS LIPUN HINNAN PALAUTUKSEEN TAI UUTEEN MATKAREITTIIN

1. Jos tähän liitteeseen viitataan, vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille on annettava mahdollisuus valita
 - a) — joko lipun ostohinnan palauttaminen kokonaisuudessaan seitsemän päivän kuluessa käteisenä, sähköisenä pankkisiirtona, pankkisiirtona tai sekillä kultakin matkan osalta, joka jää tekemättä, sekä jo tehdyiltä osilta matkaa, jos matkasta ei ole enää matkustajan alkuperäisen matkasuunnitelman kannalta hyötyä, sekä tarvittaessa
 - paluupalvelu mahdollisimman pian ensimmäiseen lähtöpaikkaan; tai
 - b) uusi matkareitti kuljetussopimuksessa yksilöityyn lopulliseen määräpaikkaan lisämaksutta ja vastaavin kuljetusehdoin mahdollisimman pian; tai
 - c) uusi matkareitti kuljetussopimuksessa yksilöityyn lopulliseen määräpaikkaan vastaavin ehdoin matkustajalle sopivana myöhemmänä ajankohtana edellyttäen, että lippuja on saatavilla.
 2. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan myös matkustajiin, joiden matka on osa valmismatkaa, lukuun ottamatta oikeutta saada lipun hinta palautetuksi, jos matkustajilla on tämä oikeus direktiivin 90/314/ETY nojalla.
 3. Jos kaupunkia tai aluetta palvelevat useat satamat ja liikenteenharjoittaja tarjoaa matkustajalle matkaa toiseen satamaan kuin siihen, jota varaus koskee, liikenteenharjoittajan on vastattava kustannuksista, jotka aiheutuvat matkustajan siirtymisestä tästä toisesta satamasta joko satamaan, jota varaus koskee, tai muuhun lähellä sijaitsevaan määräpaikkaan, josta on sovittu matkustajan kanssa.
-

LIITE II

10 JA 13 ARTIKLASSA TARKOITETTU AVUSTAMINEN SATAMISSA, MUKAAN LUKIEN ALUKSEEN NOUSEMINEN JA ALUKSESTA POISTUMINEN

1. Tarvittava apu ja järjestelyt, jotta vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt voivat
 - ilmoittaa saapumisestaan satamaterminaaliin tai mahdollisuuksien mukaan satamaan ja avuntarpeestaan,
 - siirtyä saapumispaikasta mahdolliselle lähtöselvitystiskille tai alukseen,
 - tehdä lähtöselvityksen ja kirjata tarvittaessa matkatavarat,
 - siirtyä mahdolliselta lähtöselvitystiskiltä maastapoistumis- ja turvatarkastuspisteiden kautta alukseen,
 - nousta alukseen siten, että käytössä on hissi, pyörätuoli tai muuta tarvittavaa apua tarpeen mukaan,
 - siirtyä aluksen ovelta istumapaikalle tai -alueelle,
 - viedä matkatavaroita alukseen ja tuoda ne pois aluksesta,
 - siirtyä istumapaikaltaan aluksen ovelle,
 - poistua aluksesta siten, että käytössä on hissi, pyörätuoli tai muuta tarvittavaa apua tarpeen mukaan,
 - noutaa mahdolliset matkatavaransa sekä siirtyä maahantulo- ja tullipisteisiin,
 - siirtyä matkatavara-aulasta tai aluksesta poistumiseen tarkoitettuun paikasta määrättyyn poistumispisteeseen,
 - päästä tarvittaessa mahdollisiin WC-tiloihin.
 2. Jos vammaisella tai liikuntarajoitteisella henkilöllä on mukanaan saattaja, tämän on sallittava antaa pyydettyä tarvittava apu satamassa sekä alukseen nousussa ja aluksesta poistumisessa.
 3. Kaikkien tarvittavien liikkumisen apuvälineiden käsittely, sähköpyörätuolit mukaan luettuina.
 4. Vaurioituneiden tai kadonneiden liikkumisen apuvälineiden tilapäinen korvaaminen sopivilla välineillä.
 5. Hyväksytyjen avustajakoirien maahuolinta tarvittaessa.
 6. Alukseen nousuun ja aluksesta poistumiseen tarvittavien tietojen ilmoittaminen soveltuvassa muodossa.
-

LIITE III

10 JA 13 ARTIKLASSA TARKOITETTU AVUSTAMINEN ALUKSELLA

1. Hyväksytyjen avustajakoirien kuljettaminen aluksessa kansallisia määräyksiä noudattaen.
 2. Vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön tarvitsemien lääkinnällisten välineiden ja liikkumisen apuvälineiden kuljettaminen, sähköpyörätuolit mukaan luettuina.
 3. Reittiä koskevien olennaisten tietojen antaminen soveltuvassa muodossa.
 4. Kaikkiin mahdollisiin toimiin ryhtyminen istumapaikan järjestämiseksi vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeiden mukaisesti pyynnöstä, turvallisuusvaatimuksia noudattaen ja jos tilaa on.
 5. Tarvittaessa apu mahdollisiin WC-tiloihin siirtymisessä.
 6. Jos vammaisella tai liikuntarajoitteisella henkilöllä on mukanaan saattaja, liikenteenharjoittajan on tehtävä parhaansa antaakseen tällaiselle henkilölle istumapaikan tai hytin kyseisen vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön vierestä.
-

LIITE IV

14 ARTIKLASSA TARKOITETTU VAMMAISUUTEEN LIITTYVÄ KOULUTUS, MYÖS OHJEET

A. Vammaisuuteen liittyvää tietoisuutta lisäävä koulutus, myös ohjeet

Vammaisuuteen liittyvää tietoisuutta lisäävä koulutus, myös ohjeet, sisältää seuraavaa:

- tietoisuus matkustajista, joilla on fyysinen, sensorinen (kuulo- tai näkö-) tai näkymätön vamma taikka oppimisvaikeus, ja asianmukainen suhtautuminen tällaisiin matkustajiin, mukaan luettuna se, kuinka tunnistaa sellaisten henkilöiden kyvyt, joiden liikkuvuus, suuntavaisto tai viestintä voi olla heikentynyt,
- vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden kohtaamat esteet, myös asenteet, ympäristöön liittyvät ja fyysiset sekä organisatoriset esteet,
- hyväksytyt avustajakoirat, myös avustajakoiran tehtävä ja tarpeet,
- odottamattomien tilanteiden käsittely,
- ihmissuhdetaidot ja kommunikointimenetelmät kuulovammaisten, näkövammaisten tai puhevammaisten ja oppimisvaikeuksista kärsivien henkilöiden kanssa,
- yleinen tietoisuus IMO:n ohjeista, jotka liittyvät suositukseen ”Matkustaja-alusten suunnittelu ja toiminta ikääntyvien ja vammaisten tarpeiden ottamiseksi huomioon”.

B. Vammaisten avustamista koskeva koulutus, myös ohjeet

Vammaisten avustamista koskevat koulutus, myös ohjeet, sisältää seuraavaa:

- kuinka pyörätuolin käyttäjiä autetaan nousemaan pyörätuoliin ja siitä pois,
 - taidot avun antamiseksi hyväksytyin avustajakoiran kanssa matkustaville vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille, myös avustajakoiran tehtävä ja tarpeet,
 - tekniikat näkövammaisten matkustajien saattamista ja hyväksytyjen avustajakoirien käsittelyä ja kuljetusta varten,
 - käsitys siitä, minkä tyyppisillä välineillä vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä voidaan avustaa, ja tällaisten välineiden varovaisen käsittelyn tuntemus,
 - kulkuneuvon nousemiseen ja siitä poistumiseen tarkoitettujen apuvälineiden käyttö ja sellaisten tässä yhteydessä käytettävien menettelyjen tuntemus, joilla turvataan vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden turvallisuus ja ihmisarvo,
 - käsitys luotettavan ja ammattitaitoisen avun tarpeesta. Myös tietoisuus siitä, että eräät vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt saattavat tuntea olonsa haavoittuvaksi matkan aikana, koska he ovat riippuvaisia annetusta avusta,
 - ensiaputaidot.
-

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/75/EU,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

**teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen)
(uudelleenlaadittu toisinto)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Titaaniteollisuuden jätteistä 20 päivänä helmikuuta 1978 annettua neuvoston direktiiviä 78/176/ETY ⁽⁴⁾, menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden vaikutuksen alaisena olevien ympäristöjen valvomiseksi ja tarkkailemiseksi 3 päivänä joulukuuta 1982 annettua neuvoston direktiiviä 82/883/ETY ⁽⁵⁾, menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämistä ja mahdollista poistamista koskevien ohjelmien yhdenmukaistamiseksi 15 päivänä joulukuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/112/ETY ⁽⁶⁾, orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annettua

neuvoston direktiiviä 1999/13/EY ⁽⁷⁾, jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/76/EY ⁽⁸⁾, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/80/EY ⁽⁹⁾ ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/1/EY ⁽¹⁰⁾ muutetaan merkittävästi. Selkeyden vuoksi mainitut direktiivit olisi laadittava uudelleen.

- (2) Jotta teollisen toiminnan aiheuttamaa pilaantumista voitaisiin ehkäistä, vähentää ja niin pitkälle kuin mahdollista myös estää noudattaen saastuttaja maksaa -periaatetta ja pilaantumisen ehkäisemisen periaatetta, on tarpeen vahvistaa tärkeimpien teollisuudenalojen valvontaa koskeva yleinen kehys, jossa etusijalla on pilaantumisen estäminen lähteellä ja jossa varmistetaan luonnonvarojen harkittu hoito ja otetaan tarvittaessa huomioon taloudellinen tilanne ja sen paikan paikalliset erityispiirteet, jossa teollista toimintaa harjoitetaan.

- (3) Ilmaan, veteen tai maaperään kohdistuvien päästöjen vähentämistä koskevat erilliset toimenpiteet ovat omiaan edistämään saasteiden siirtymistä ympäristön osasta toiseen, sen sijaan että niillä suojeltaisiin ympäristöä kokonaisuutena. Tästä syystä on asianmukaista säätää ilmaan, veteen ja maaperään kohdistuvien päästöjen ehkäisemiseen ja vähentämiseen, jätehuoltoon, energiatehokkuuteen ja onnettomuuksien ehkäisemiseen liittyvästä yhtenäistetyistä lähestymistavasta. Lisäksi tällä lähestymistavalla unioniin luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset, kun teollisuuslaitosten ympäristöominaisuuksia koskevat vaatimukset yhdenmukaistetaan.

⁽¹⁾ EUVL C 182, 4.8.2009, s. 46.

⁽²⁾ EUVL C 325, 19.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2009 (EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 191), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 15. helmikuuta 2010 (EUVL C 107 E, 27.4.2010, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. heinäkuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. marraskuuta 2010.

⁽⁴⁾ EYVL L 54, 25.2.1978, s. 19.

⁽⁵⁾ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 409, 31.12.1992, s. 11.

⁽⁷⁾ EYVL L 85, 29.3.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁹⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

- (4) On tarpeen tarkistaa teollisuuslaitoksiin liittyvä lainsäädäntö, jotta voidaan yksinkertaistaa ja selkiyttää voimassa olevat säännökset, vähentää tarpeetonta hallinnollista taakkaa ja jotta voidaan panna täytäntöön 21 päivänä syyskuuta 2005 päivätyn komission tiedonannon ”Ilman pilaantumista koskeva teemakohtainen strategia”, jäljempänä ”ilman pilaantumista koskeva teemakohtainen strategia”, 22 päivänä syyskuuta 2006 päivätyn komission tiedonannon ”Maaperän suojelua koskeva teemakohtainen strategia” ja 21 päivänä joulukuuta 2005 päivätyn komission tiedonannon ”Resurssien kestävä käytön edistäminen – Jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskeva teemakohtainen strategia” päätelmät, jotka on hyväksytty jatkotoimenpiteinä kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdylle Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökselle N:o 1600/2002/EY ⁽¹⁾. Näissä tiedonannoissa asetetaan ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevia tavoitteita, joita ei voida saavuttaa, ellei teollisesta toiminnasta aiheutuvia päästöjä vähennetä edelleen.
- (5) Jotta pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen voidaan varmistaa, laitoksia olisi voitava käyttää ainoastaan, jos niille on myönnetty lupa, ja tiettyjä orgaanisia liuottimia käyttäviä laitoksia ja toimintoja ainoastaan silloin, jos niille on myönnetty lupa tai ne on rekisteröity.
- (6) Jäsenvaltiot voivat itse määrittää, miten vastuu jaetaan laitosten toiminnanharjoittajille, kunhan tämän direktiivin noudattaminen varmistetaan. Jäsenvaltiot voivat myöntää luvan yhdelle kustakin laitoksesta vastuussa olevalle toiminnanharjoittajalle tai määritellä vastuun useiden yhden laitoksen eri osien toiminnanharjoittajien kesken. Jos jäsenvaltion nykyisessä oikeusjärjestelmässä säädetään vain yhdestä kustakin laitoksesta vastuussa olevasta toiminnanharjoittajasta, se voi päättää pitää voimassa nykyisen järjestelmänsä.
- (7) Lupien myöntämisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa vaatimuksia tiettyihin laitosluokkiin kuuluville laitoksille yleisesti sitovien sääntöjen muodossa.
- (8) Onnettomuuksien ja vaaratilanteiden ehkäiseminen ja niiden seurausten rajoittaminen on tärkeää. Vastuu onnettomuuksien ja vaaratilanteiden seurauksista ympäristölle kuuluu asiaa koskevan kansallisen oikeuden soveltamisalaan ja tapauksen mukaan asiaa koskevan unionin oikeuden soveltamisalaan.
- (9) Päällekkäisen sääntelyn välttämiseksi kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvien laitosten lupiin ei pitäisi sisältyä tuon direktiivin liitteessä I mainittujen kasvihuonekaasujen suorien päästöjen raja-arvoja, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on tarpeen varmistaa, ettei aiheudu merkittävää paikallista pilaantumista, tai joissa laitos on suljettu järjestelmän ulkopuolelle.
- (10) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 193 artiklan mukaisesti tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai toteuttamasta tiukempia suojatoimenpiteitä, esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöjä koskevia vaatimuksia, edellyttäen että kyseiset toimenpiteet ovat perussopimusten mukaisia ja niistä on ilmoitettu komissiolle.
- (11) Toiminnanharjoittajien olisi toimitettava lupahakemus, jossa on kaikki toimivaltaisen viranomaisen lupaehtojen vahvistamiseen tarvitsemat tiedot. Toiminnanharjoittajien olisi voitava lupahakemusta toimittaessaan käyttää tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽³⁾ ja vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY ⁽⁴⁾ soveltamisesta saatuja tietoja.
- (12) Lupa on olisi sisällytettävä kaikki tarvittavat toimenpiteet ympäristönsuojelun korkean tason saavuttamiseksi kokonaisuudessaan ja sen varmistamiseksi, että laitosta käytetään toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksia koskevien yleisten periaatteiden mukaisesti. Lupa on olisi sisällytettävä myös pilaavia aineita koskevat päästöjen raja-arvot taikka vastaavat parametrit tai tekniset toimenpiteet, maaperän ja pohjaveden suojelua koskevat asianmukaiset vaatimukset sekä tarkkailuvaatimukset. Lupaehtojen perustana olisi oltava paras käytettävissä oleva tekniikka.
- (13) Jotta voitaisiin määritellä paras käytettävissä oleva tekniikka ja rajoittaa teollisen toiminnan päästötasojen epäsuhta unionissa, olisi parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia vertailuasiakirjoja, jäljempänä ”BAT-vertailuasiakirjat”, laadittava, tarkistettava ja tarvittaessa saatettava ajan tasalle sidosryhmien kanssa käytävän tietojenvaihdon perusteella, ja BAT-vertailuasiakirjojen keskeiset elementit, jäljempänä ”BAT-päätelmät”, olisi hyväksyttävä komiteamenettelyä noudattaen. Komission olisi tähän liittyen laadittava komiteamenettelyä noudattaen ohjeet tiedonkeruusta, BAT-vertailuasiakirjojen laatimisesta ja niiden laadun varmistamisesta. BAT-päätelmät olisi otettava lähtökohdaksi lupaehtoja määriteltäessä. Niitä voidaan täydentää muilla tietolähteillä. Komission olisi pyrittävä saattamaan BAT-vertailuasiakirjat ajan tasalle viimeistään kahdeksan vuoden kuluttua edellisen version julkaisemisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.⁽³⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.⁽⁴⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

- (14) Varmistaakseen tehokkaan ja aktiivisen tietojenvaihdon, jonka avulla voidaan laatia BAT-vertailuasiakirjoja, komission olisi perustettava avoimella tavalla toimiva foorumi. Olisi vahvistettava tietojenvaihtoa ja BAT-vertailuasiakirjojen saatavuutta koskevat käytännön järjestelyt, joilla varmistetaan erityisesti se, että jäsenvaltiot ja sidosryhmät toimittavat laadittujen ohjeiden pohjalta riittävästi tarpeeksi laadukkaita tietoja, joiden perusteella voidaan määrittää parhaita käytettävissä olevia tekniikoita ja uusia tekniikoita.
- (15) On tärkeää taata toimivaltaisille viranomaisille riittävä jousto, jotta ne voivat vahvistaa päästöjen raja-arvoja, joilla normaaleissa toimintaolosuhteissa varmistetaan, että päästöt eivät ylitä parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikoihin liittyviä päästötasoja. Tätä varten toimivaltainen viranomainen voi vahvistaa päästöjen raja-arvoja, jotka poikkeavat parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikoihin liittyvistä päästötasoista sovellettujen arvojen, ajanjaksojen ja viiteolosuhteiden osalta, kunhan päästöjen tarkkailun tulosten perusteella voidaan osoittaa, etteivät päästöt ole ylittäneet parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikoihin liittyviä päästötasoja. Kun noudatetaan lupien mukaisia päästöjen raja-arvoja, päästöt jäävät näitä päästöjen raja-arvoja alemmalle tasolle.
- (16) Jos parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen soveltaminen johtaisi suhteettoman suuriin kustannuksiin ympäristöhyötyihin verrattuna, toimivaltaisten viranomaisten olisi tiettyjen erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi voitava vahvistaa kyseisistä tasoista poikkeavia päästöjen raja-arvoja. Poikkeamien olisi perustuttava arviointiin, jossa otetaan huomioon tarkkaan määritellyt perusteet. Tässä direktiivissä vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei saisi ylittää. Merkittävää pilaantumista ei saisi kuitenkaan missään tapauksessa aiheuttaa ja korkea ympäristön suojelun taso olisi kaiken kaikkiaan saavutettava.
- (17) Jotta toiminnanharjoittajat voisivat testata uusia tekniikoita, joilla voitaisiin parantaa yleistä ympäristönsuojelun tasoa tai saavuttaa sen osalta vähintään sama taso ja suuremmat kustannussäästöt kuin parhaalla jo käytössä olevalla tekniikalla, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava myöntää tilapäisiä poikkeuksia ja sallia parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikoihin liittyvien päästötasojen ylittyminen.
- (18) Laitoksessa tehtävät muutokset voivat lisätä päästöjä. Toiminnanharjoittajan olisi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa ympäristöön. Laitoksiin ei saisi tehdä olennaisia muutoksia, joilla voi olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön, ilman tämän direktiivin mukaisesti myönnettä lupaa.
- (19) Lannan levittäminen aiheuttaa merkittäviä epäpuhtauspäästöjä ilmaan ja veteen. Ilman pilaantumista koskevassa teemakohtaisessa strategiassa, ja vesien suojelua koskevassa unionin oikeudessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi komission on tarkasteltava tarvetta vahvistaa kyseisiä päästöjä koskevat sopivimmat vähentämistoimet, joissa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.
- (20) Siipikarjan ja karjan tehokasvatus aiheuttaa merkittäviä epäpuhtauspäästöjä ilmaan ja veteen. Ilman pilaantumista koskevassa teemakohtaisessa strategiassa ja vesien suojelua koskevassa unionin oikeudessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi komission on tarkasteltava tarvetta vahvistaa erilliset kapasiteettia koskevat raja-arvot eri siipikarjalajeille tämän direktiivin soveltamisalan määrittämiseksi ja karjankasvatuslaitosten päästöjä koskevat sopivimmat säätelytoimet.
- (21) Jotta voidaan ottaa huomioon parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehittyminen tai muut laitosta koskevat muutokset, lupaehdoja olisi tarkistettava säännöllisesti ja ne olisi tarvittaessa saatettava ajan tasalle, erityisesti hyväksyttyä uusia tai tarkistettuja BAT-päätelmiä.
- (22) Tietyissä tapauksissa, joissa lupaehtoien tarkistamisen ja ajan tasalle saattamisen yhteydessä käy ilmi, että uuden parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönotto saattaa edellyttää pidempää ajanjaksoa kuin neljää vuotta BAT-päätelmiä koskevan päätöksen julkaisemisen jälkeen, toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa lupaehdoissa pidemmän ajanjakson, jos se on perusteltua tässä direktiivissä vahvistettujen kriteereiden perusteella.
- (23) On tarpeen varmistaa, ettei laitoksen toiminta aiheuta maaperän ja pohjaveden laadun huonontumista. Lupaehdoissa olisi tästä syystä mainittava asianmukaiset toimenpiteet päästöjen estämiseksi maaperään ja pohjaveteen, ja näiden toimenpiteiden säännöllinen seuranta laitteiden käytön ja varastoinnin aikaisten vuotojen, valumien, vaaratilanteiden tai onnettomuuksien välttämiseksi. Maaperän ja pohjaveden mahdollisen pilaantumisen havaitsemiseksi varhaisessa vaiheessa ja asianmukaisesti korjaaviin toimenpiteisiin ryhtymiseksi sen johdosta ennen pilaantumisen leviämistä tarvitaan myös maaperän ja pohjaveden tarkkailua asiaan liittyvien vaarallisten aineiden osalta. Tarkkailun suorittamistiheyttä määritettäessä voidaan ottaa huomioon ehkäisemistoimenpiteiden tyyppi sekä niiden valvonnan laajuus ja toteuttaminen.

- (24) Sen varmistamiseksi, että laitoksen toiminta ei huononna maaperän ja pohjaveden laatua, niiden saastumisen tila on todettava perustilaselvityksen avulla. Perustilaselvityksen olisi oltava käytännön työväline, jonka avulla voidaan mahdollisuuksien mukaan kvantifioidusti verrata laitoksen kyseisessä raportissa kuvattua tilaa laitoksen tilaan sen lopettaessa lopullisesti toimintansa, jotta voidaan todeta, onko maaperän tai pohjaveden merkittävää pilaantumista tapahtunut. Perustilaselvityksen olisi sen vuoksi sisällettävä tietoja, joissa hyödynnetään maaperän ja pohjaveden mitauksista saatuja tietoja ja laitoksen aikaisempaan käyttöön liittyviä taustatietoja.
- (25) Arvioitaessa laitoksen toiminnanharjoittajan aiheuttaman maaperän ja pohjaveden pilaantumisen merkittävyyttä, joka synnyttäisi velvollisuuden kunnostaa laitoksen alue perustilaselvityksessä kuvatun mukaiseksi, jäsenvaltioiden olisi saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti otettava huomioon kyseisen toiminnan harjoittamisen aikana sovelletut lupaehdot, laitosta varten hyväksytyt pilaantumista ehkäisevät toimenpiteet ja pilaantumisen suhteellinen lisääntyminen verrattuna perustilaselvityksessä todettuun pilaantumiseen. Sellainen pilaantumiseen liittyvä vastuu, jota toiminnanharjoittaja ei ole aiheuttanut, kuuluu asiaa koskevan kansallisen oikeuden soveltamisalaan ja tapauksen mukaan asiaa koskevan unionin oikeuden soveltamisalaan.
- (26) Tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon ja säännösten noudattamisen valvonnan varmistamiseksi toiminnanharjoittajien olisi raportoitava säännöllisesti toimivaltaiselle viranomaiselle lupaehtojen noudattamisesta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sekä toiminnanharjoittaja että toimivaltainen viranomainen toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jos tämän direktiivin säännöksiä ei noudateta, ja säädettävä ympäristötarkastusjärjestelmästä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytettävissä on riittävästi henkilöstöä, jolla on tarkastusten tekemiseen tarvittava ammattitaito ja pätevyys.
- (27) Tiedonsaannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuudesta ympäristöasioissa tehdyn Århusin yleissopimuksen⁽¹⁾ mukaisesti yleisön tehokas osallistuminen päätöksentekoon on tarpeen, jotta yleisö voi ilmaista ja päätöksentekijät voivat ottaa huomioon ne kannat ja huolenaiheet, joilla voi olla merkitystä päätöksenteossa; siten lisätään päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ympäristökysymyksistä ja tukea tehdyille päätöksille. Niillä yleisön jäsenillä, joita asia koskee, olisi oltava muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus, joka on riittävä suojelemaan yksilön oikeutta elää terveytensä ja hyvinvointinsa kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä.
- (28) Polttoaineen polttaminen laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on pienempi kuin 50 MW, aiheuttaa merkittäviä epäpuhtauspäästöjä ilmaan. Ilman pilaantumista koskevassa teemakohtaisessa strategiassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi komission on tarkasteltava tarvetta vahvistaa kyseisistä laitoksista peräisin olevia päästöjä koskevat sopivimmat vähentämiskeinot. Tässä tarkastelussa olisi otettava huomioon terveydenhuoltolaitosten käyttämien polttolaitosten erityispiirteet ja erityisesti niiden poikkeuksellinen käyttö hätätapauksissa.
- (29) Suuret polttolaitokset aiheuttavat paljon epäpuhtauspäästöjä ilmaan, millä on merkittäviä vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön. Tämän vaikutuksen vähentämiseksi ja ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/81/EY⁽²⁾ vaatimusten täyttämiseksi ja ilman pilaantumista koskevaa teemakohtaisessa strategiassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen vahvistaa unionin tasolla tiukempia päästöjen raja-arvoja tiettyjen polttolaitosluokkien ja epäpuhtauksien osalta.
- (30) Komission olisi tarkasteltava uudelleen tarvetta vahvistaa unionin laajuiset päästöjen raja-arvot ja muuttaa liitteessä V vahvistettuja päästöjen raja-arvoja tiettyjen suurten polttolaitosten osalta ottaen huomioon asiaankuuluvien BAT-vertailuasikirjojen tarkistamisen ja ajantasaistamisen. Komission olisi tässä yhteydessä tarkasteltava jalostamoiden energiajärjestelmien erityispiirteitä.
- (31) Tiettyjen kotimaisten kiinteiden polttoaineiden ominaisuuksien vuoksi tällaisia polttoaineita polttaviin polttolaitoksiin on parempi soveltaa rikinpoiston vähimmäisasteita kuin rikkidioksidipäästöjen raja-arvoja. Koska lisäksi öljyliuskeen erityisominaisuuksien vuoksi ei ehkä ole mahdollista käyttää samaa rikinpuhdistustekniikkaa tai saavuttaa samaa rikinpoistotehoa kuin muiden polttoaineiden kohdalla, tätä polttoainetta käyttäviin laitoksiin on aiheellista soveltaa hieman alemmaa rikinpoiston vähimmäisastetta.
- (32) Jos vähärikkisen polttoaineen tai kaasun toimitukset ovat keskeytyneet polttoaineen vakavan puutteen takia, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava myöntää väliaikaisia poikkeuksia ja sallia, että kyseessä olevien polttolaitosten päästöt voivat ylittää tässä direktiivissä vahvistetut päästöjen raja-arvot.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.⁽²⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22.

- (33) Pilaantumisen aiheuttamien kielteisten vaikutusten rajoittamiseksi kyseessä olevan toiminnanharjoittajan ei pitäisi käyttää polttolaitosta kuin enintään 24 tunnin ajan päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriön tai rikkoutumisen jälkeen, eikä ilman päästöjen puhdistinlaitteita tapahtuva käyttö saisi ylittää 120 tuntia 12 kuukauden ajanjakson aikana. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus myöntää lupa poiketa näistä aikarajoista, jos se on välttämätöntä energiahuollon turvaamiseksi tai on tarpeen välttää jonkin toisen polttolaitoksen käytöstä aiheutuvien kokonaispäästöjen kasvu.
- (34) Ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi ja sen välttämiseksi, että jätteitä siirretään valtioiden rajojen ylitse alhaisemman ympäristönsuojelun tason omaaviin laitoksiin, on tarpeen vahvistaa ja pitää voimassa tiukat toimintaolosuhteet, tekniset vaatimukset ja päästöjen raja-arvot sellaisten laitosten osalta, jotka polttavat tai rinnakkaispolttavat jätettä unionissa.
- (35) Tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa käytettävistä orgaanisista liuottimista aiheutuu orgaanisten yhdisteiden päästöjä ilmaan, mikä lisää paikallisten ja valtiosta toiseen kulkeutuvien valokemiallisten hapettimien muodostumista ja vaikuttaa haitallisesti ihmisten terveyteen. Tästä syystä on tarpeen toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimia orgaanisten liuottimien käytön ehkäisemiseksi ja edellyttää orgaanisten yhdisteiden päästöjen raja-arvojen noudattamista ja asianmukaisia toimintaolosuhteita. Toiminnanharjoittajien olisi annettava noudattaa vähentämishojelman vaatimuksia sen sijaan, että ne noudattaisivat tässä direktiivissä asetettuja päästöjen raja-arvoja, jos muilla toimenpiteillä, kuten liuotinpitoisuudeltaan alhaisten tai liuottimia sisältämättömien tuotteiden tai menetelmien käytöllä, päästään vastaaviin päästövähennyksiin.
- (36) Titaanidioksidin tuotantolaitokset voivat aiheuttaa merkittävää ilman ja veden pilaantumista. Näiden vaikutusten vähentämiseksi on tarpeen vahvistaa unionin tasolla tiukemmat päästöjen raja-arvot tiettyjen pilaavien aineiden osalta.
- (37) Jotta polttamalla valmistettujen keraamisten tuotteiden valmistuslaitokset sisällytettäisiin tämän direktiivin noudattamiseksi voimaan saatettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisalaan asianomaisen kansallisen teollisuuden alan ominaispiirteiden perusteella ja jotta soveltamisalaa voitaisiin tulkita selkeästi, jäsenvaltioiden olisi päätettävä, soveltavatko ne sekä tuotanto- että uunikapasiteetin kriteeriä vai vain toista näistä kahdesta kriteeristä.
- (38) Raportoinnin yksinkertaistamiseksi ja tarpeettoman hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi komission olisi määriteltävä menetelmiä tämän direktiivin mukaisesti toimitettavien tietojen toimittamistavan virtaviivaistamiseksi unionin oikeuden muiden vaatimusten ja erityisesti epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta 18 päivänä tammikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006 ⁽¹⁾ vaatimusten mukaiseksi.
- (39) Jotta varmistetaan yhdenmukaiset täytäntöönpanoedellytykset, komissiolle olisi annettava täytäntöönpanovaltuudet vahvistaa ohjeita tiedonkeruusta, BAT-vertailuasiakirjojen laatimisesta ja niiden laadun varmistamisesta sekä niiden sisällön ja muodon soveltuvuudesta, hyväksyä BAT-päätelmiä koskevat päätökset, vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt käynnistys- ja pysäytysaikojen määrittämiselle ja suuria polttolaitoksia koskeville kansallisille siirtymäsunnitelmille ja vahvistaa, millaisia tietoja jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle sekä missä muodossa ja miten usein näitä tietoja olisi toimitettava. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti ne yleiset säännöt ja periaatteet, joiden perusteella jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, vahvistetaan etukäteen tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella. Ennen tämän uuden asetuksen antamista sovelletaan edelleen menettelyä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyä neuvoston päätöstä 1999/468/EY ⁽²⁾ lukuun ottamatta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jota ei sovelleta.
- (40) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti sen ajankohdan vahvistamiseksi, josta lähtien ilmaan joutuvia raskasmetalli-, dioksiini- ja furaanipäästöjä on mitattava jatkuvasti, sekä liitteiden V, VI ja VII tiettyjen osien mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. Jätteenpolttolaitosten ja jätteen rinnakkaispolttolaitosten osalta tähän voi sisältyä muun muassa perusteiden vahvistaminen poikkeusten myöntämiseksi hiukkasten kokonaispäästöjä koskevasta jatkuvasta tarkkailusta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaisia kuulemisia myös asiantuntijatasolla.
- (41) Jotta voitaisiin puuttua esimerkiksi raskasmetalleista, dioksiineista ja furaaneista johtuvaan ympäristön merkittävän pilaantumisen ongelmaan, komission olisi laadittava parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden täytäntöönpanosta tietyissä toiminnoissa tai näiden toimintojen kokonaisympäristövaikutuksesta tehdyn arvioinnin perusteella ehdotuksia koko unionissa sovellettaviksi vähimmäisvaatimuksiksi päästöjen raja-arvojen sekä tarkkailua ja määräysten noudattamista koskevien sääntöjen osalta.
- (42) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän direktiivin nojalla hyväksyttyjen kansallisten määräysten rikkomisen seuraamuksista ja huolehdittava niiden täytäntöönpanosta. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia.

⁽¹⁾ EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(43) Jotta käytössä olevilla laitoksilla olisi riittävästi aikaa mukautua teknisesti tämän direktiivin uusiin vaatimuksiin, joitakin uusista vaatimuksista olisi sovellettava näihin laitoihin vasta sovitun määräajan kuluttua tämän direktiivin soveltamispäivästä. Polttolaitokset tarvitsevat riittävästi aikaa tarvittavien päästöjen puhdistusmenetelmien käyttöön ottamiseen liitteessä V vahvistettujen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi.

(44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat ympäristönsuojelun korkean tason varmistaminen ja ympäristön laadun parantaminen, vaan ne voidaan teollisen toiminnan aiheuttaman pilaantumisen rajat ylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(45) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Direktiivin erityisenä tavoitteena on edistää mainitun perusoikeuskirjan 37 artiklan soveltamista.

(46) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.

(47) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 artiklan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itselleen ja unionin etujen huomioon ottamiseksi omat taulukot, joista mahdollisimman hyvin käy ilmi tämän direktiivin ja toimenpiteiden, joilla se saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, vastaavuus, ja julkaisemaan kyseiset taulukot.

(48) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä IX olevassa B osassa olevia määraikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään teollisesta toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä.

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

Siinä säädetään myös ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvien päästöjen ehkäisemisestä, tai jos se ei ole mahdollista, päästöjen vähentämisestä ja jätteiden syntymisen ehkäisemisestä koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttamiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan II–VI luvussa tarkoitettuun pilaantumista aiheuttavaan teolliseen toimintaan.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta uusien tuotteiden ja prosessien tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) "aineella" kaikkia alkuaineita ja niiden yhdisteitä, lukuun ottamatta seuraavia aineita:

a) radioaktiiviset aineet, sellaisina kuin ne on määritelty perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom ⁽²⁾ 1 artiklassa,

b) muuntogeeniset mikro-organismit, sellaisina kuin ne on määritelty muuntogeenisten mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/41/EY ⁽³⁾ 2 artiklan b alakohdassa,

c) muuntogeeniset organismit, sellaisina kuin ne on määritelty geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY ⁽⁴⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa;

2) "pilaamisella" aineiden, tärinän, lämmön tai melun päästämistä ihmisen toimesta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään siten, että seuraukset voivat aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristön laadulle, tai että se vahingoittaa aineellista omaisuutta tai heikentää tai estää ympäristön virkistyskäyttöä tai ympäristön muuta oikeutettua käyttöä;

⁽²⁾ EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 125, 21.5.2009, s. 75.

⁽⁴⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

- 3) "laitoksella" kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I tai liitteessä VII olevassa osassa 1 mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää samassa paikassa tapahtuvaa toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa mainituissa liitteissä lueteltuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;
- 4) "päästöllä" laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, tärinää, lämpöä tai melua;
- 5) "päästöjen raja-arvolla" tietyillä erityisillä parametreilla ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyn ajanjakson tai tiettyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää;
- 6) "ympäristölaatu normilla" unionin oikeudessa eriteltyjä vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai ympäristön tietyn osan on tietyssä ajankohtana täytettävä;
- 7) "luvalla" kirjallista lupaa käyttää laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osaa tai koko laitosta;
- 8) "yleisesti sitovilla säännöillä" päästöjen raja-arvoja tai muita, vähintään alakohtaisia ehtoja, jotka on hyväksytty käytettäväksi suoraan lupaehtojen asettamisessa;
- 9) "olennaisella muutoksella" laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen luonteen tai toiminnan muutosta tai tällaisen laitoksen laajennusta, josta saattaa aiheutua merkittäviä ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia;
- 10) "parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla" (best available techniques, BAT) tietyn toiminnan ja siinä käytettävien menetelmien tehokkainta ja edistyneintä astetta, joka osoittaa selkeitä tekniset ja käytännölliset ominaisuudet, jotka soveltuvat käytännön pohjaksi raja-arvoille ja muille lupaehtoilta, joilla on tarkoitus estää, tai milloin se ei ole mahdollista, vähentää päästöjä ja vaikutuksia koko ympäristöön;
 - a) "tekniikoilla" sekä käytettyjä menetelmiä että laitoksen suunnittelua, rakennetta, ylläpitoa, käyttöä ja tapaa, jolla sen toiminta pysäytetään,
 - b) "käytettävissä olevilla tekniikoilla" menetelmiä, jotka on kehitetty sellaisessa mittakaavassa, että niiden käyttö kyseisellä teollisuuden alalla on mahdollista taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla kustannukset ja hyöty huomioon ottaen, riippumatta siitä, ovatko nämä menetelmät kyseisessä jäsenvaltiossa käytössä tai tuotetaan niitä siellä, kunhan kyseinen toiminnanharjoittaja voi käyttää niitä kohtuullisin ehdoin,
 - c) "parhaalla" tehokkainta, kun pyritään saavuttamaan yleisesti koko ympäristön suojelun korkea taso;
- 11) "BAT-vertailuasiakirjalla" 13 artiklan mukaisesti järjestetyn tietojenvaihdon perusteella tietyistä toiminnoista laadittua asiakirjaa, jossa kuvataan erityisesti sovelletut tekniikat, tämänhetkiset päästöt ja kulutustasot, parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien päätelmien määrittelemisessä huomioon otettavat tekniikat sekä uudet tekniikat ottaen erityisesti huomioon liitteessä III luetellut perusteet;
- 12) "BAT-päätelmillä" asiakirjaa, joka sisältää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan ne osat, joissa esitetään päätelmät parhaista käytettävissä olevista tekniikoista, niiden kuvaus, tiedot niiden sovellettavuuden arvioimiseksi, parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot, siihen liittyvä tarkkailu ja kulutustasot ja tarvittaessa asiaankuuluvat laitoksen kunnostustoimet;
- 13) "parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvillä päästötasoilla" normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua päästötasojen vaihteluväliä käytettäessä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää, sellaisena kuin se on kuvattu BAT-päätelmissä, tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa ilmaistuna;
- 14) "uudella tekniikalla" teollisuuden toimintaa koskevaa uutta tekniikkaa, jolla kaupallisesti kehitettynä voidaan joko nostaa yleistä ympäristönsuojelun tasoa tai saavuttaa vähintään sama ympäristönsuojelun taso ja suuremmat kustannussäästöt kuin jo olemassa olevalla parhaalla käytössä olevalla tekniikalla;
- 15) "toiminnanharjoittajalla" ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta tai jolla on kokonaan tai osittain määräysvalta tällaiseen laitokseen, taikka, jos kansallisessa oikeudessa niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu määrävä taloudellinen päättävä valta tällaisen laitoksen teknisen toiminnan suhteen;
- 16) "yleisöllä" yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen oikeuden tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
- 17) "yleisöllä, jota asia koskee" yleisöä, johon lupamenettely vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, tai yleisöä, jonka etua päätös luvan myöntämisestä taikka luvan tai lupaehtojen saattamisesta ajan tasalle koskee; tätä määritelmää sovellettaessa kansallaisjärjestöillä, jotka edistävät ympäristönsuojelua ja jotka täyttävät kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset, katsotaan olevan etu tässä asiassa;

- 18) "vaarallisilla aineilla" aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽¹⁾ 3 artiklassa määriteltyjä aineita tai seoksia;
- 19) "perustilaselvityksellä" tietoa merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tilasta;
- 20) "pohjavedellä" yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pohjavettä;
- 21) "maaperällä" maankuoren ylintä kerrosta, joka sijaitsee kalio- ja maanpinnan välissä. Maaperä muodostuu mineraalihiukkasista, orgaanisesta aineksesta, vedestä, ilmasta ja elävistä organismeista;
- 22) "ympäristötarkastuksella" kaikkia toimenpiteitä (mukaan lukien laitospäiväkirjojen, tarkkailun sekä käytettyjen tekniikkoiden ja laitoksen ympäristöasioiden hallinnan riittävyyden tarkistaminen), jotka toimivaltainen viranomainen on suorittanut tai jotka on suoritettu sen puolesta laitosten lupaehtojen noudattamisen tarkistamiseksi ja edistämiseksi sekä tarvittaessa niiden ympäristövaikutusten tarkkailemiseksi;
- 23) "siipikarjalla" siipikarjaa sellaisena kuin se on määritelty eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 15 päivänä lokakuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/539/ETY ⁽³⁾ 2 artiklan 1 alakohdassa;
- 24) "polttoaineella" kaikkia kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia poltettavia aineita;
- 25) "polttolaitoksella" teknisiä laitteita, joissa polttoaineet hape- tetaan, jotta täten syntyvää lämpöä voidaan käyttää;
- 26) "piipulla" yhdestä tai useammasta savuhormista muodostu- vaa rakennetta, jonka kautta savukaasut poistetaan ilmaan;
- 27) "käyttötunneilla" tunteina ilmaistua aikaa, jona polttolaitos on kokonaisuudessaan tai osittain käynnissä ja aiheuttaa päästöjä ilmaan, lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysjaksoja;
- 28) "rikinpoistoasteella" polttolaitoksen tietyn ajan kuluessa ilmaan päästämättä jättämän rikin määrän suhdetta poltto- laitoksen laitteisiin syötetyn ja saman ajan kuluessa käytetyn kiinteän polttoaineen rikin määrään;
- 29) "kotimaisella kiinteällä polttoaineella" luonnossa esiintyvää kiinteää polttoainetta, jota poltetaan kyseiselle polttoaineelle erityisesti suunnitellussa polttolaitoksessa ja jota saadaan paikallisesti;
- 30) "pääasiallisella polttoaineella" polttoainetta, jolla on moni- polttoainepolttolaitoksissa, jotka käyttävät omaan kulutuk- seensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislau- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, käytetyistä kaikista polttoaineista korkein liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettu päästöjen raja-arvo tai, jos useilla polttoaineilla on sama päästöjen raja-arvo, polttoaine, jonka lämpöteho on kyseisistä polttoaineista suurin;
- 31) "biomassalla" mitä tahansa seuraavista:
- tuotteita, jotka muodostuvat maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen polttoaineena,
 - seuraavia jätteitä:
 - maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
 - elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syn- tyvä lämpö hyödynnetään;
 - ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispolto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - korkkijäte;
 - puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauk- sena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja ja johon kuuluu erityisesti tällainen puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;
- 32) "monipolttoainepolttolaitoksella polttolaitoksia", joissa voi- daan yhtä aikaa tai vuorotellen polttaa kahta tai useampaa polttoainetta;
- 33) "kaasuturbiinilla" lämpöenergian mekaaniseksi työksi muut- tavaa pyörivää konetta, jonka pääosat ovat kompressori, läm- pölaite, jossa polttoaine hape- tetaan työaineen kuumentamiseksi, ja turbiini;
- 34) "kaasumoottorilla" polttomoottoria, joka toimii Otto-syklin mukaisesti ja käyttää kipinäsytytystä tai kaksoispolttoaine- moottorin ollessa kyseessä puristussytytystä polttoaineen polttamiseen;

⁽¹⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 303, 31.10.1990, s. 6.

- 35) "dieselmoottorilla" polttomoottoria, joka toimii diesel-syklin mukaisesti ja käyttää puristusyttytystä polttoaineen polttamiseen;
- 36) "pienellä erillisellä verkolla" sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 26 alakohdassa tarkoitettua pientä erillistä verkkoa;
- 37) "jätteellä" jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽²⁾ 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä;
- 38) "vaarallisella jätteellä" direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä vaarallista jätettä;
- 39) "sekalaisella yhdyskuntajätteellä" kotitalouksista sekä kaupasta, teollisuudesta ja laitoksista peräisin olevaa jätettä, joka luonteensa ja koostumuksensa vuoksi muistuttaa kotitalousjätettä mutta johon eivät kuitenkaan sisälly 3 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn päätöksen 2000/532/EY ⁽³⁾ liitteessä olevassa luokassa 20 01 mainitut lähteellä erikseen kerättävät jakeet eivätkä kyseisessä liitteessä olevassa luokassa 20 02 mainitut muut jätteet;
- 40) "jätteenpolttolaitoksella" kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn, riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei, siten, että jäte poltetaan hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan;
- 41) "jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella" kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena tai jossa jätettä lämpökäsittellään sen loppukäsittelmiseksi polttamalla jäte hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan;
- 42) "nimelliskapasiteetilla" jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen asianmukaisella tavalla huomioon jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;
- 43) "dioksiineilla ja furaaneilla" kaikkia liitteessä VI olevassa 2 osassa lueteltuja polykloorattuja dibentso-p-dioksiineja ja dibentsofuraaneja;
- 44) "orgaanisella yhdisteellä" yhdistettä, joka sisältää alkuaineista ainakin hiiltä ja yhtä tai useampaa seuraavista: vety, halogeeni, happi, rikki, fosfori, pii tai typpi, lukuun ottamatta hiilen oksideja ja epäorgaanisia karbonaatteja ja bikarbonaatteja;
- 45) "haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä" orgaanista yhdistettä sekä kreosoottien osaa, jonka höyrynpaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0,01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa;
- 46) "orgaanisella liuottimella" mitä hyvänsä haihtuvaa orgaanista yhdistettä, jota käytetään mihin tahansa seuraavista tarkoituksista:
- a) sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa ilman, että siinä tapahtuu kemiallisia muutoksia, raaka-aineiden, tuotteiden tai jäteaineiden liuottamiseen,
 - b) puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen,
 - c) liuotteena,
 - d) dispergointiväliaineena,
 - e) viskositeetin säätäjänä,
 - f) pintajännityksen poistajana,
 - g) pehmittimenä,
 - h) säilöntäaineena;
- 47) "pinnoitteella/maalilla" seosta, sellaisena kuin se on määriteltä orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/42/EY ⁽⁴⁾ 2 artiklan 8 alakohdassa.

4 artikla

Lupavelvollisuus

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta ei käytetä ilman lupaa.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön laitosten rekisteröintiä koskevan menettelyn sellaisten laitosten osalta, joka kuuluvat ainoastaan V luvun soveltamisalaan.

Rekisteröintimenettely on määriteltävä sitovassa säännöksessä ja siihen on sisällyttävä ainakin toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle antama ilmoitus aikomuksesta käyttää laitosta.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ Komission päätös, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/ETY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/ETY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

⁽⁴⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lupa koskee kahta tai useampaa laitosta tai laitoksen osaa, jotka ovat saman toiminnanharjoittajan käytössä ja sijaitsevat samassa paikassa.

Jos lupa koskee kahta tai useampaa laitosta, luvan on sisällettävä ehdot sen varmistamiseksi, että kukin laitos noudattaa tämän direktiivin vaatimuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lupa koskee useita osia eri toiminnanharjoittajien käytössä olevasta laitoksesta. Tällaisissa tapauksissa luvassa on täsmennettävä kunkin toiminnanharjoittajan vastualueet.

5 artikla

Luvan myöntäminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä lupa, jos laitos vastaa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisessa tai unionin oikeudessa vahvistettujen muiden vaatimusten soveltamista.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta luvan myöntämismenettely ja -ehdot olisivat täysin yhteensovitettuja silloin, kun mukana on useita toimivaltaisia viranomaisia tai useita toiminnanharjoittajia tai jos myönnetään useampi lupa, jotta voidaan taata tehokas yhtenäinen menettely kaikkien menettelyn osalta toimivaltaisten viranomaisten välillä.

3. Kun on kyse uudesta laitoksesta tai olennaisesta muutoksesta, johon sovelletaan direktiivin 85/337/EY 4 artiklaa, kaikki mainitun direktiivin 5, 6, 7 ja 9 artiklaa soveltamalla saadut asiankuuluvat tiedot tai päätelmät tutkitaan ja otetaan huomioon lupaa myönnettäessä.

6 artikla

Yleisesti sitovat säännöt

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tietyille laitosten, polttolaitosten, jätteenpolttolaitosten tai jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten ryhmille tarkoitetut vaatimukset yleisesti sitoviin sääntöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lupavelvoitteen soveltamista.

Jos hyväksytään yleisesti sitovia sääntöjä, on riittävää, että luvassa viitataan tällaisiin sääntöihin.

7 artikla

Vaaratilanteet ja onnettomuudet

Ympäristövastuusta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY⁽¹⁾ soveltamista rajoittamatta jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavan vaaratilanteen tai onnettomuuden sattuessa sen varmistamiseksi, että:

- a) toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä;
- b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä toimenpiteet ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja vaaratilanteiden tai onnettomuuksien mahdollisen laajenemisen estämiseksi;
- c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisinä pitämät täydentävät toimenpiteet ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja vaaratilanteiden tai onnettomuuksien mahdollisen laajenemisen estämiseksi.

8 artikla

Lupaehtojen noudattamatta jättäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupaehtoja noudatetaan.
2. Jos lupaehtoja rikotaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian;
 - c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisinä pitämät täydentävät toimenpiteet toiminnan saattamiseksi säännösten mukaiseksi.

Silloin kun lupaehtojen rikkomisesta aiheutuu ihmisten terveydelle välitöntä vaaraa tai se uhkaa aiheuttaa välittömiä huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle ja kunnes toiminta on ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan mukaisesti saatettu lupaehtojen mukaiseksi, laitoksen, polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen, jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen tai näiden osan toiminta on keskeytettävä.

9 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöt

1. Jos tietyn laitoksen kasvihuonekaasupäästöjen on direktiivin 2003/87/EY liitteessä I täsmennetty liittyvän kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitteita, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä laitosalueella.

⁽¹⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa tarpeellisilta osin.

4. Edellä olevaa 1–3 kohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.

II LUKU

LIITTEESSÄ I LUETELTUJA TOIMINTOJA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

10 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan liitteessä I lueteltuihin toimintoihin ja soveltuvin osin mainitussa liitteessä vahvistettujen kapasiteettia koskevien kynnysarvojen ylityessä.

11 artikla

Toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta laitoksia käytetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) kaikki asiaankuuluvat pilaantumista estävät toimenpiteet toteutetaan;
- b) käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa;
- c) merkittävää pilaantumista ei aiheuteta;
- d) jätteiden syntyminen ehkäistään direktiivin 2008/98/EY mukaisesti;
- e) jos jätteitä syntyy, ne valmistellaan uudelleenkäyttöä varten, kierrätetään tai käytetään hyödyksi tarkeysjärjestyksessä ja direktiivin 2008/98/EY mukaisesti, tai, jos tämä on teknisesti ja taloudellisesti mahdotonta, ne loppukäsitellään siten, että niillä ei ole ympäristövaikutuksia tai vaikutus on mahdollisimman vähäistä;
- f) energiankäyttö on tehokasta;
- g) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi;
- h) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään toiminnan lopullisen päättämisen jälkeen, jotta pilaumisvaara vältettäisiin ja tuotantoalue saatettaisiin 22 artiklan mukaisesti määritellyn tyydyttävään tilaan.

12 artikla

Lupahakemukset

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupahakemus sisältää seuraavat tiedot:
 - a) tiedot laitoksesta ja sen toiminnasta;
 - b) tiedot raaka- ja lisäaineista, muista aineista sekä laitoksessa käytetystä tai tuotetusta energiasta;
 - c) tiedot laitoksen päästölähteistä;
 - d) tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista;
 - e) tarvittaessa 22 artiklan 2 kohdan mukainen perustilaselvitys;
 - f) tiedot laitoksen arvioitujen päästöjen laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristöelementtiin sekä päästöjen merkittävien ympäristövaikutusten erittely;
 - g) tiedot ehdotetusta teknologiasta ja muista tekniikoista, joilla pyritään estämään laitoksen aiheuttamat päästöt, tai jos se ei ole mahdollista, vähentämään niitä;
 - h) tiedot toimenpiteistä, joilla jätteiden syntymistä laitoksesta ehkäistään ja syntyneitä jätteitä valmistellaan uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja hyödyntämistä varten;
 - i) muista toimenpiteistä, jotta noudatettaisiin 11 artiklan mukaisia toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleisiä periaatteita;
 - j) tiedot toimenpiteistä ympäristöön joutuvien päästöjen tarkkailemiseksi;
 - k) tiivistelmä hakijan tarkastelemista ehdotetun teknologian, tekniikoiden ja toimenpiteiden päävaihtoehdoista.

Lupahakemuksessa on myös oltava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

2. Silloin kun direktiivissä 85/337/ETY säädettyjen vaatimusten mukaisesti hankitut tiedot tai direktiivin 96/82 mukaisesti laadittu turvallisuuskertomus tai muut mitä tahansa muuta lainsäädäntöä soveltamalla hankitut tiedot täyttävät jonkin 1 kohdassa säädetyin vaatimuksin, voidaan nämä tiedot esittää lupahakemuksessa tai liittää ne siihen.

13 artikla

BAT-vertailuasiakirjat ja tietojenvaihto

1. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden, kyseisen teollisuuden, ympäristönsuojelua edistävien valtioista riippumattomien järjestöjen ja komission välillä voidakseen laatia, tarkastella uudelleen ja tarvittaessa saattaa ajan tasalle BAT-vertailuasiakirjoja.

2. Tietoja on vaihdettava erityisesti seuraavista asioista:

- a) laitosten ja tekniikkojen tehokkuus päästöjen kannalta (tarkastettaessa lyhyen ja pitkän aikavälin keskiarvoina, sekä niihin liittyvät vertailuolosuhteet), raaka-aineiden ominaisuudet ja kulutus, vedenkulutus, energian käyttö ja jätteen tuottaminen;
- b) käytetyt tekniikat, niihin liittyvä tarkkailu, kokonaisympäristövaikutukset, taloudellinen ja tekninen toteutuskelpoisuus ja niiden kehitys;
- c) paras käytettävissä oleva tekniikka ja uudet tekniikat, jotka yksilöidään a ja b alakohdassa mainittujen kysymysten tarkastelun jälkeen.

3. Komissio perustaa ja kutsuu säännöllisesti kokoon jäsenvaltioiden, kyseisen teollisuuden ja ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen edustajista koostuvan foorumin.

Foorumi toimittaa komissiolle lausunnon tietojenvaihdon käytännön järjestelyistä ja erityisesti seuraavista seikoista:

- a) foorumin työjärjestys;
- b) tietojenvaihtoa koskeva työohjelma;
- c) ohjeet tiedonkeruusta;
- d) ohjeet BAT-vertailuasiakirjojen laatimisesta ja niiden laadun varmistamisesta mukaan lukien niiden sisällön ja muodon soveltuvuus.

Toisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuissa ohjeissa on otettava huomioon foorumin lausunto ja ne on hyväksyttävä 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Foorumi toimittaa BAT-vertailuasiakirjojen ehdotetusta sisällöstä komissiolle lausunnon, jonka komissio asettaa julkisesti saataville ja jonka se ottaa huomioon 5 kohdassa säädettyjen menettelyjen osalta.

5. BAT-päätelmistä hyväksytään päätökset 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Komissio asettaa viipymättä 5 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen jälkeen julkisesti saataville BAT-vertailuasiakirjan ja varmistaa, että BAT-päätelmät asetetaan saataville unionin kaikilla virallisilla kielillä.

7. Ennen kyseisen päätöksen tekemistä 5 kohdan mukaisesti käytetään BAT-päätelminä komission ennen 83 artiklassa tarkoitettua päivämäärää hyväksymissä BAT-vertailuasiakirjoissa olevia parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia päätelmiä sovellettaessa tätä lukua sen 15 artiklan 3 ja 4 kohtaa lukuun ottamatta.

14 artikla

Lupaehdot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 11 ja 18 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi.

Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava vähintään:

- a) päästöjen raja-arvot pilaaville aineille, liitteessä II luetelluille ja muille pilaaville aineille, joita voidaan päästää kyseisestä laitoksesta merkittäviä määriä, ottaen huomioon niiden ominaisuudet ja siirtymisen ympäristön elementistä toiseen;
- b) asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua koskevat vaatimukset sekä laitoksen tuottaman jätteen tarkkailua ja jätehuoltoa koskevat toimenpiteet
- c) päästöjen tarkkailua koskevat asianmukaiset vaatimukset, joissa täsmennetään:
 - i) mittausten menetelmät, mittausten tiheys ja niiden arviointimenettely, ja
 - ii) sovellettaessa 15 artiklan 3 kohdan b alakohdtaa, että päästöjen tarkkailun tulokset ovat saatavilla samalta ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot;
- d) velvollisuus toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa:
 - i) c kohdassa tarkoitettujen päästöjen tarkkailun tuloksiin perustuvat tiedot ja muut tarvittavat tiedot, joiden avulla toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa lupaehtojen noudattamisen, ja
 - ii) 15 artiklan 3 kohdan b alakohdtaa sovellettaessa yhteenvedon kyseisistä päästöjen tarkkailun tuloksista, jota voidaan verrata parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviin päästötasoihin;
- e) asianmukaiset vaatimukset, jotka koskevat maaperään ja pohjaveteen joutuvien päästöjen ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden säännöllistä ylläpitoa ja valvontaa b kohdan mukaisesti, ja asianmukaiset vaatimukset, jotka koskevat sellaisten merkityksellisten vaarallisten aineiden määrääjain suoritettavaa maaperän ja pohjaveden tarkkailua, joita on todennäköisesti laitoksen alueella, ottaen huomioon maaperän ja pohjaveden pilaantumismahdollisuuden laitoksen alueella;
- f) muihin olosuhteisiin kuin normaaleihin toimintaolosuhteisiin liittyvät toimenpiteet, kuten laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimet, vuodot, virhetoiminnot, väliaikainen seisautus tai lopullinen toiminnan lakkauttaminen;

- g) määräykset epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimoinnista;
- h) määräykset päästöjen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi tai viittaus muualla täsmennettyihin sovellettaviin vaatimuksiin.

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi päästöjen raja-arvoja voidaan täydentää tai ne voidaan korvata vastaavilla parametreilla ja teknisillä toimenpiteillä vastaavan ympäristönsuojelun tason varmistamiseksi.

3. BAT-päätelmät otetaan lähtökohdaksi lupaehtoja määritettäessä.

4. Toimivaltainen viranomainen voi asettaa tiukempia lupaehtoja kuin ne, jotka voidaan saavuttaa BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa käyttämällä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi asettaa tällaisia tiukempia ehtoja.

5. Jos toimivaltainen viranomainen asettaa lupaehtoja sellaisen parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella, jota ei ole lainkaan kuvattu asiaankuuluviissa BAT-päätelmissä, sen on varmistettava seuraavaa:

- a) kyseinen tekniikka määritetään ottaen erityisesti huomioon liitteessä III luetellut perusteet; ja
- b) noudatetaan 15 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin BAT-päätelmiin ei sisälly parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja, toimivaltainen viranomainen on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tekniikassa varmistetaan ympäristönsuojelun taso, joka vastaa BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

6. Jos laitoksessa suoritettua toimintaa tai tuotantomenetelmän tyyppiä ei ole lainkaan käsitelty BAT-päätelmissä, tai jos näissä päätelmissä ei käsitellä toiminnan tai menetelmän kaikkia mahdollisia ympäristövaikutuksia, toimivaltainen viranomainen on toiminnanharjoittajaa ensin kuultuaan asetettava lupaehdot kyseessä olevia toimintoja tai menetelmiä varten määrittelemänsä parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella kiinnittäen erityistä huomiota liitteessä III lueteltuihin perusteisiin.

7. Liitteessä I olevassa 6.6 alakohdassa tarkoitettujen laitosten osalta sovelletaan tämän artiklan 1–6 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan liittyvän eläinsuojelulainsäädännön soveltamista.

15 artikla

Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet

1. Pilaavien aineiden päästöjen raja-arvoja sovelletaan siihen hetkeen, jona päästöt tulevat laitoksesta ulos, eikä mahdollisesti ennen tuota hetkeä tapahtunutta laimentumista oteta huomioon kyseisten arvojen määrittelyssä.

Mitä tulee pilaavien aineiden epäsuoriin päästöihin veteen, vedenpuhdistamon vaikutus voidaan ottaa huomioon kyseessä olevan laitoksen päästöjen raja-arvoja määritettäessä, edellyttäen että näin taataan koko ympäristön suojelun vastaava taso ja ettei lisätä ympäristön pilaantumista.

2. Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tekniset toimenpiteet perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, määrittämättä kuitenkaan tietyn tekniikan tai teknologian käyttämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista.

3. Toimivaltainen viranomainen on vahvistettava päästöjen raja-arvot, joilla varmistetaan, etteivät päästöt normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ylitä parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja, jotka on vahvistettu 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa BAT-päätelmistä tehdyissä päätöksissä, jollakin seuraavista:

- a) vahvistamalla päästöjen raja-arvot, jotka eivät ylitä parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja. Kyseiset päästöjen raja-arvot on ilmoitettava samalta tai lyhyemmältä ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot; tai
- b) vahvistamalla muut kuin a alakohdassa tarkoitettut päästöjen raja-arvot sovellettavien arvojen, ajanjaksojen ja viiteolosuhteiden osalta.

Toimivaltainen viranomainen on b alakohdassa sovellettaessa arvioitava vähintään kerran vuodessa päästöjen tarkkailun tuloksia sen varmistamiseksi, etteivät päästöt normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ole ylittäneet parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi erityistapauksissa vahvistaa vähemmän tiukkoja päästöjen raja-arvoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista. Kyseistä poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan, kun arvioinnista käy ilmi, että BAT-päätelmissä kuvattuun parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen saavuttaminen johtaisi suhteettoman suuriin kustannuksiin ympäristöhyötyihin verrattuna

- a) kyseessä olevan laitoksen maantieteellisen sijainnin tai paikallisten ympäristöolojen vuoksi; taikka
- b) kyseessä olevan laitoksen teknisten ominaisuuksien vuoksi.

Toimivaltainen viranomainen on kirjattava lupaehtoihin sisällytettävään liitteeseen perustelut ensimmäisen alakohdan soveltamiselle mukaan lukien arvioinnin tulos sekä asetettujen edellytysten perustelut.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti asetettut raja-arvot eivät kuitenkaan saa ylittää tämän direktiivin liitteissä vahvistettuja raja-arvoja, sikäli kuin ne ovat sovellettavissa.

Toimivaltainen viranomainen on joka tapauksessa varmistettava, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso.

Komissio voi jäsenvaltioiden 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamien tietojen perusteella etenkin tämän kohdan soveltamisen osalta tarvittaessa arvioida ja selkeyttää edelleen ohjeiden avulla perusteita, jotka on otettava huomioon tämän kohdan soveltamiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava uudelleen ensimmäisen alakohdan soveltamista osana kutakin 21 artiklan mukaisesti tehtävää lupaehtojen tarkistamista.

5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää tilapäisiä poikkeuksia tämän artiklan 2 ja 3 kohdan ja 11 artiklan a ja b alakohdan vaatimusten soveltamisesta uusien tekniikoiden testausta ja käyttöä varten enintään yhdeksän kuukauden ajaksi, edellyttäen, että kyseisen ajanjakson kuluttua tekniikan käyttö joko lopetetaan tai toiminnosta aiheutuvat päästöt saavuttavat vähintään parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot.

16 artikla

Tarkkailuvaatimukset

1. Edellä 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tarkkailuvaatimusten on tapauksen mukaan perustuttava BAT-päätelmissä kuvattuihin tarkkailua koskeviin päätelmiin.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä 14 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen määräämisen tarkkailun tiheys kunkin yksittäisen laitoksen osalta luvassa tai yleisesti sitovissa säännöissä.

Määräämisen tarkkailu on suoritettava vähintään kerran viidessä vuodessa pohjaveden osalta ja kerran 10 vuodessa maaperän osalta, jollei tällainen tarkkailu perustu pilaantumisriskin järjestelmälliseen arviointiin, sanotun rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

17 artikla

Yleisesti sitovat säännöt liitteessä I luetelluille toiminnoille

1. Yleisesti sitovia sääntöjä hyväksyessään jäsenvaltioiden on varmistettava yhtenäinen lähestymistapa ja korkea ympäristönsuojelun taso, joka vastaa sellaista ympäristönsuojelun tasoa, joka voidaan saavuttaa yksittäisiä lupaehtoja noudattamalla.

2. Yleisesti sitovien sääntöjen on perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, mutta 14 ja 15 artiklan säännösten noudattamisen varmistamiseksi niissä ei määrätä tietyn erityisen tekniikan tai teknologian käyttöä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti sitovia sääntöjä saatetaan ajan tasalle parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi ja 21 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

4. Näissä 1–3 kohdan mukaisissa yleisesti sitovissa säännöissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti.

18 artikla

Ympäristönlaitunormit

Jos jokin ympäristönlaitunormi edellyttää ankarampia ehtoja kuin mitä parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla voidaan saavuttaa, lupaan on sisällytettävä lisäehtoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita toimenpiteitä, joihin voidaan ryhtyä ympäristönlaitunormien noudattamiseksi.

19 artikla

Parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomainen seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitystä tai että siitä ja uusien tai ajan tasalle saatettujen BAT-päätelmien julkaisemisesta tiedotetaan viranomaiselle, ja toimitettava nämä tiedot niille kansalaisille, joita asia koskee.

20 artikla

Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista laitoksessa suunnitteilla olevista muutoksista tai laitoksen laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia. Tarpeen vaatiessa toimivaltainen viranomainen saattaa luvan ajan tasalle.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jottei mihinkään toiminnanharjoittajan suunnittelemaan olennaiseen muutokseen ryhdytä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa.

Lupahakemuksen ja toimivaltaisen viranomaisen päätöksen on katettava ne laitoksen osat ja 12 artiklassa luetellut yksityiskohdat, joihin olennainen muutos voi vaikuttaa.

3. Laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksia tai laajennuksia pidetään olennaisina, jos pelkästään niiden johdosta saavutetaan liitteessä I vahvistetut kapasiteettia koskevat raja-arvot.

21 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama lupaehtojen tarkistus ja ajan tasalle saattaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen tarkistaa kaikki lupaehdot säännöllisesti 2–5 kohdan mukaisesti ja saattaa ne tarpeen vaatiessa ajan tasalle tämän direktiivin säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Toiminnanharjoittajan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki lupaehtojen tarkistamiseen tarvittavat tiedot mukaan lukien erityisesti päästötarkkailun tulokset ja muut tiedot, joiden perusteella on mahdollista verrata laitoksen toimintaa parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, joka on kuvattu sitä koskevissa päätelmissä, ja parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviin päästötasoihin.

Toimivaltaisen viranomaisen on lupaehtoja tarkistaessaan otettava huomioon kaikki päästöjen tarkkailuista tai tarkastuksista saadut tiedot.

3. Neljän vuoden kuluessa siitä, kun 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka koskevat laitoksen pääasiallista toimintaa, on julkaistu, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että:

- a) kaikki kyseistä laitosta koskevat lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle tämän direktiivin ja, tapauksen mukaan, erityisesti sen 15 artiklan 3 ja 4 kohdan noudattamisen varmistamiseksi;
- b) laitos on kyseisten lupaehtojen mukainen.

Tarkistamisessa on otettava huomioon kaikki uudet tai ajan tasalle saatetut BAT-päätelmät, joita sovelletaan laitokseen ja jotka on hyväksytty 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti sen jälkeen kun lupa myönnettiin tai sitä viimeksi tarkistettiin.

4. Jos laitosta ei koske mikään BAT-päätelmä, lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle, jos parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys mahdollistaa merkittävät päästövähennykset,

5. Lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle ainakin seuraavissa tapauksissa:

- a) laitoksen aiheuttama pilaantuminen on niin merkittävää, että luvan nojalla voimassa olevat päästöjen raja-arvot on tarkistettava tai uusia päästöjen raja-arvoja on lisättävä;
- b) toiminnan turvallisuus vaatii toisenlaisten tekniikojen käyttöönottoa;
- c) kun se on tarpeen uusien tai tarkistettujen ympäristölaatu-normien noudattamiseksi 18 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Laitoksen sulkeminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava lupaehtojen varmistamiseksi, että laitoksen toiminnan lopullisesti päättyessä noudatetaan tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/60/EY, direktiivin 2004/35/EY, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY⁽¹⁾ ja maaperän suojelua koskevan asian kannalta merkityksellisen unionin oikeuden soveltamista.

(¹) EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19.

2. Jos laitoksen toimintoihin liittyy merkityksellisten vaarallisten aineiden käyttö, tuotanto tai ympäristöön päästäminen ja ottaen huomioon mahdollisuuden laitoksen alueen maaperän tai pohjaveden pilaantumiseen, toiminnanharjoittajan on laadittava ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle perustilaselvitys ennen laitoksen toiminnan käynnistämistä tai ennen laitoksen luvan saattamista ajan tasalle ensimmäisen kerran 7 päivän tammikuuta 2013 jälkeen.

Perustilaselvityksessä on oltava tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan määritellä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tila määrällisen vertailun tekemiseksi niiden tilasta 3 kohdan mukaisesti toiminnan lopullisesti päättyessä.

Perustilaselvityksessä on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) tiedot laitoksen tämänhetkisestä käytöstä ja, jos tiedot ovat saatavilla, aikaisemmasta käytöstä;
- b) olemassa olevat tiedot maaperän ja pohjaveden tilaa perustilaselvityksen laatimisen ajankohtana kuvastavista mittauksista, jos tietoja on saatavilla, tai vaihtoehtoisesti uusista maaperän ja pohjaveden mittauksista ottaen huomioon maaperän tai pohjaveden pilaantumismahdollisuuden kyseisessä laitoksessa käytettävien, siellä tuotettavien tai sieltä vapautuvien vaarallisten aineiden vuoksi.

Jos muun kansallisen tai unionin lainsäädännön nojalla annetut tiedot täyttävät tämän kohdan vaatimukset, kyseiset tiedot voidaan sisällyttää tai liittää toimitettuun perustilaselvitykseen.

Komissio antaa ohjeet perustilaselvityksen sisällöstä.

3. Toiminnanharjoittajan on laitoksen toiminnan lopullisesti päättyessä arvioitava maaperän ja pohjaveden tila merkityksellisten laitoksessa käytettyjen, siellä tuotettujen tai sieltä vapautuneiden vaarallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen osalta. Jos 2 kohdassa tarkoitettua perustilaselvityksessä vahvistettuun maaperän ja pohjaveden tilaan verrattuna laitoksen toiminta on aiheuttanut merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamaa maaperän tai pohjaveden huomattavaa pilaantumista, toiminnanharjoittajan on toteutettava tarvittavat toimet pilaantumisen johdosta alueen palauttamiseksi tuohon tilaan. Tällaisten toimien tekninen toteutettavuus voidaan ottaa huomioon tätä tarkoitusta varten.

Toiminnanharjoittajan on laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti, ja jos laitoksen maaperän ja pohjaveden pilaantuminen aiheuttaa merkittävän riskin ihmisen terveydelle tai ympäristölle sellaisen luvan mukaisen toiminnan tuloksena, jota toiminnanharjoittaja harjoitti ennen kuin laitoksen lupa saatiin ajan tasalle ensimmäisen kerran 7 päivän tammikuuta 2013 jälkeen ja ottaen huomioon olosuhteet 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista, toteutettava tarvittavat toimet, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen, jotta laitosalue ei enää, ottaen huomioon sen nykyisen tai hyväksytyn tulevan käytön, aiheuttaisi tällaista riskiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

4. Jos toiminnanharjoittajan ei tarvitse laatia 2 kohdassa tarkoitettua perustilaselvitystä, sen on laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti toteutettava tarvittavat toimet, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen sen varmistamiseksi, ettei laitosalue, ottaen huomioon sen nykyisen tai hyväksytyn tulevan käytön, enää, sallitun toiminnan tuloksena ja ottaen huomioon olosuhteet 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti perustetun laitoksen alueella, aiheuta merkittävää riskiä ihmisen terveydelle tai ympäristölle maaperän tai pohjaveden pilaantumisen johdosta.

23 artikla

Ympäristötarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön laitosten ympäristötarkastuksia koskeva järjestelmä, jossa tutkitaan kyseisten laitosten kaikki asiaankuuluvat ympäristövaikutukset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat antavat toimivaltaisille viranomaisille kaiken tarvittavan avun, jotta nämä pystyvät suorittamaan laitosvierailuja, ottamaan näytteitä ja keräämään kaiken tehtävänsä suorittamiseen tämän direktiivin mukaisesti tarvittavan tiedon.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki laitokset kuuluvat ympäristötarkastussuunnitelmaan kansallisella, alueellisella tai paikallistasolla, ja varmistettava, että tätä suunnitelmaa tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

3. Kuhunkin ympäristötarkastussuunnitelmaan on sisällyttävä:

- a) merkittävien ympäristökysymysten yleisarvio;
- b) tarkastussuunnitelmaan kuuluva maantieteellinen alue;
- c) suunnitelmaan kuuluvia laitoksia koskeva rekisteri;
- d) menettelyt 4 kohdassa tarkoitettuja rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevien ohjelmien laatimiseksi;
- e) edellä olevan 5 kohdan mukaisesti toteutettavia muita kuin rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevat menettelyt;
- f) tarvittaessa eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat säännökset.

4. Toimivaltainen viranomainen laatii säännöllisesti rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevat ohjelmat, joihin sisältyy laitosvierailujen tiheys eri laitostyyppien osalta.

Laitosvierailujen välinen ajanjakso määräytyy kyseessä olevien laitosten ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella, eikä kyseinen ajanjakso saa olla yhtä vuotta pitempi suurimmat riskit sisältävien laitosten osalta ja kolmea vuotta pitempi alhaisimmat riskit sisältävien laitosten osalta.

Jos tarkastuksessa on havaittu, että lupaehtoja on huomattavasti rikottu, kuuden kuukauden sisällä kyseisestä tarkastuksesta tehdään ylimääräinen tarkastuskäynti.

Ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin arviointiperusteisiin:

- a) kyseessä olevien laitosten mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön ottaen huomioon päästötasot ja -tyypit, paikallisen ympäristön herkkyyks ja onnettomuusriski;
- b) tiedot lupaehtojen noudattamisesta;
- c) toiminnanharjoittajan osallistuminen unionin ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) asetuksen (EY) N:o 1221/2009 ⁽¹⁾ mukaisesti.

Komissio voi antaa ohjeet ympäristöriskien arviointia koskevia perusteita varten.

5. Muita kuin rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia on tehtävä vakavien ympäristövalitusten, vakavien ympäristöonnettomuuksien, vaaratilanteiden ja sääntöjen noudattamatta jättämisten tutkimiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja tapauksen mukaan ennen luvan myöntämistä, tarkistamista tai saattamista ajan tasalle.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kunkin laitosvierailun jälkeen tarkastusraportti, jossa selvitetään olennaisilta osin, noudatetaanko laitoksessa lupaehtoja, ja todetaan, tarvitaanko lisätoimia.

Raportti annetaan tiedoksi kyseessä olevalle toiminnanharjoittajalle kahden kuukauden kuluessa laitosvierailusta. Toimivaltainen viranomainen saattaa raportin yleisön saataville ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ⁽²⁾ mukaisesti neljän kuukauden kuluessa laitosvierailusta.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kaikki raportissa esille tuodut tarvittavat toimet kohtuullisen ajan kuluessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

24 artikla

Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti menettelyihin, jotka koskevat

- a) luvan myöntämistä uusia laitoksia varten;
- b) luvan myöntämistä olennaiseen muutokseen;
- c) luvan myöntämistä laitokseen, johon ehdotetaan sovellettavan 15 artiklan 4 kohtaa, tai kyseisen luvan saattamista ajan tasalle;
- d) laitoksen luvan tai lupaehdojen tarkistamista 21 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Tällaisessa osallistumisessa sovelletaan liitteessä IV säädettyä menettelyä.

2. Kun päätös luvan myöntämisestä, tarkistamisesta tai saattamisesta ajan tasalle on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville muun muassa Internetin välityksellä a, b ja f alakohdan osalta seuraavat tiedot:

- a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta ja myöhemmät ajan tasalle saattamiset;
- b) päätöksen perusteena olevat seikat;
- c) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset ja selvitys siitä, miten nämä tulokset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä;
- d) kyseessä olevaan laitokseen tai toimintoon liittyvien parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen nimet;
- e) tiedot siitä, miten 14 artiklassa tarkoitettut lupaehdot, päätösten raja-arvot mukaan lukien, on määritelty verrattuna parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin;
- f) jos on myönnetty 15 artiklan 4 kohdan mukainen poikkeus, erityiset syyt poikkeuksen myöntämiselle kyseisessä kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti sekä asetetut ehdot.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on myös saatettava yleisön saataville muun muassa Internetin välityksellä ainakin a alakohdan yhteydessä:

- a) asiaan liittyvä tieto toimenpiteistä, jotka toiminnanharjoittaja on toiminnan lopullisesti päätyttyä toteuttanut 22 artiklan mukaisesti;

- b) lupaehdojen mukaisesti saadut, toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöjen tarkkailutulokset.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyistä rajoituksista muuta johdu.

25 artikla

Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluvilla, jota asia koskee, on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä 24 artiklan säännösten soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) asia koskee riittävästi kyseessä olevaa yleisöä;
- b) kyseessä oleva yleisö väittää oikeuttaan heikennettävän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä edellytetään tällaista ennakkoehtoa;

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä vaiheessa muita päätöksiä, toimia tai laiminlyöntejä vastaan voidaan esittää huomautuksia.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun tai oikeuden heikentämisen, tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus.

Kaikkien kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien ympäristönsuojelua edistävien valtioista riippumattomien järjestöjen edun katsotaan olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla riittävä.

Niillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista heikentää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Edellä oleva 1, 2 ja 3 kohta ei estä mahdollisuutta, että hallintoviranomainen alustavasti tutkii asian, eivätkä ne vaikuta vaatimukseen, jonka mukaan hallinnolliset muutoksenhakumenettelyt on saatettava loppuun ennen kuin asia saatetaan tuomioistuimessa tutkittavaksi, silloin kun kansallisessa lainsäädännössä on tällainen vaatimus.

Kyseisen menettelyn on oltava oikeudenmukainen, tasapuolinen ja nopea, eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön saatavilla on käytännön tietoja mahdollisuudesta turvautua hallinnollisiin ja tuomioistuimessa tapahtuviin muutoksenhakumenettelyihin.

26 artikla

Valtioiden rajat ylittävät vaikutukset

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että tietyn laitoksen käytöllä on todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia toisen jäsenvaltion ympäristöön, tai jos jäsenvaltio, johon laitoksen käyttö todennäköisesti vaikuttaa merkittävästi, sitä pyytää, sen jäsenvaltion, jonka alueella 4 artiklan tai 20 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa on haettu, on toimitettava kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle liitteen IV mukaisesti toimitettavat tai saataville annettavat tiedot samanaikaisesti kun ne annetaan yleisön saataville.

Nämä tiedot ovat pohjana tarvittaville neuvotteluille kahden jäsenvaltion välisissä keskinäisissä suhteissa vastavuoroisuus- ja yhdenvertaisuusperiaatteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot varmistavat keskinäisissä suhteissansa, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakemukset annetaan asianmukaiseksi ajaksi yleisesti saataville mahdollisesti altistumisen kohteena olevassa jäsenvaltiossa, jotta tämä valtio voisi ottaa kantaa asiaan ennen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

3. Kun toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen hakemuksesta, 1 ja 2 kohdan mukaisten kuulemisten tulokset on otettava huomioon.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti kuulluille jäsenvaltioille hakemusta koskevasta päätöksestä ja toimitettava niille 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot. Näiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot annetaan yleisön, jota asia koskee, saataville asianmukaisella tavalla niiden omalla alueella.

27 artikla

Uudet tekniikat

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa kannustettava uusien tekniikoiden kehittämistä ja soveltamista, erityisesti BAT-vertailuasiakirjoissa määritettyjä uusia tekniikoita.

2. Komissio laatii ohjeita jäsenvaltioiden avustamiseksi 1 kohdassa tarkoitettujen uusien tekniikoiden kehittämisen ja soveltamisen kannustamisessa.

III LUKU

POLTTOLAITOKSIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

28 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan polttoainetyypistä riippumatta polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW.

Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin polttolaitoksiin:

- a) laitokset, joissa palamistuotteita käytetään esineiden tai materiaalien suoraan lämmitykseen, kuivaukseen tai muuhun käsittelyyn;
- b) jälkipolttolaitokset, jotka on suunniteltu puhdistamaan savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina;
- c) katalyyttisiä krakkauskatalyyttejä regeneroivat laitteet;
- d) laitteet, joilla rikkivety muunnetaan rikiksi;
- e) kemianteollisuudessa käytetyt reaktorit;
- f) koksamot;
- g) Cowperin ilmankuumentimet;
- h) ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen käytettävät tekniset laitteet;
- i) offshore-lautoilla käytettävät kaasuturbiinit ja kaasumootorit;
- j) laitokset, joissa käytetään polttoaineena muita kuin 3 artiklan 31 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä.

29 artikla

Yhdistämissäännöt

1. Jos kahden tai useamman erillisen polttolaitoksen savukaasut poistetaan yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten yhdistelmää pidetään yhtenä polttolaitoksena ja niiden kapasiteetit on laskettava yhteen laskettaessa nimellistä kokonaislämpötehoa.

2. Kun vähintään kaksi erillistä polttolaitosta, joille on myönnetty lupa ensimmäistä kertaa 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen, tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet tällaista lupaa koskevan täydellisen hakemuksen mainittuna päivänä tai sen jälkeen, on rakennettu siten, että niiden savukaasut voitaisiin tekniset ja taloudelliset tekijät huomioon ottaen poistaa yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten yhdistelmää pidetään yhtenä polttolaitoksena, ja niiden kapasiteetit on laskettava yhteen laskettaessa nimellistä kokonaislämpötehoa.

3. Laskettaessa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten yhdistelmän nimellistä kokonaislämpötehoa yksittäisiä polttolaitoksia, joiden nimellinen lämpöteho on alle 15 MW, ei oteta huomioon.

30 artikla

Päästöjen raja-arvot

1. Polttolaitosten savukaasut on poistettava hallitulla tavalla yhdestä tai useammasta savuhormista koostuvan savupiipun kautta; savupiipun korkeus määritetään siten, että ihmisen terveyttä ja ympäristöä suojellaan.

2. Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskevista luvissa, joille on myönnetty lupa ennen 7 päivää tammikuuta 2013 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat jättäneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivämäärää, edellyttäen, että polttolaitoksen toiminta käynnistyy viimeistään 7 päivänä tammikuuta 2014, on oltava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden polttolaitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskevista luvissa, joille oli myönnetty direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu poikkeus ja jotka ovat käytössä 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen, on oltava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden polttolaitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

3. Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskevista luvissa, jotka eivät kuulu 2 kohdan soveltamisalaan, on oltava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden polttolaitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

4. Liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sekä kyseisessä liitteessä olevassa 5 osassa vahvistettujen rikinpoiston vähimmäisasteita sovelletaan kunkin yhteisen piipun päästöihin suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon. Jos liitteessä V säädetään, että päästöjen raja-arvoja voidaan soveltaa polttolaitoksen osaan, jonka käyttötunteja on rajoitettu, kyseisiä raja-arvoja sovelletaan laitoksen mainittuun osaan, mutta ne vahvistetaan suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon.

5. Toimivaltainen viranomainen voi antaa tavallisesti vähärikkistä polttoainetta käyttävälle polttolaitokselle luvan poiketa rikkidioksidille 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisvelvoitteesta enintään kuuden kuukauden ajaksi, jos toiminnanharjoittaja ei kykene noudattamaan näitä raja-arvoja sen vuoksi, että vähärikkisen polttoaineen toimitukset ovat keskeytneet polttoaineen vakavan puutteen takia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista.

6. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan poiketa 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisvelvoitteesta, jos polttolaitoksen joka käyttää vain kaasumaista polttoainetta on turvaututtava muihin polttoaineisiin kaasun toimituksessa ilmenneen äkillisen keskeytyksen vuoksi, ja sen olisista syistä oltava varustettu savukaasun puhdistuslaitteella. Poikkeusta ei saa myöntää yli 10 päivän ajaksi, paitsi jos se on energiahuollon turvaamiseksi välttämätöntä.

Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kustakin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettusta erityistapauksesta.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista.

7. Jos polttolaitosta laajennetaan, liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovelletaan muutoksen kohteena olevaan laitoksen laajennusosaan ja ne määritetään suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon. Jos polttolaitokseen tehdään muutoksia, joilla voi olla seurauksia ympäristölle ja jotka vaikuttavat sellaiseen laitoksen osaan, jonka nimellislämpöteho on 50 MW tai enemmän, liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovelletaan siihen laitoksen osaan, joka on muuttunut koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon nähden.

8. Liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta seuraaviin polttolaitoksiin:

- a) dieselmoottorit;
- b) soodakattilat, joita käytetään selluntuotantolaitoksissa.
9. Komissio tarkastelee parhaan käytettävissä olevan tekniikan pohjalta, onko tarpeen vahvistaa unionin laajuisia päästöjen raja-arvoja tai muuttaa liitteessä V vahvistettuja päästöjen raja-arvoja seuraaville polttolaitoksille:
 - a) 8 kohdassa tarkoitettut polttolaitokset;
 - b) jalostamojen polttolaitokset, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatua tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, ottaen huomioon jalostamojen energiajärjestelmien erityisominaisuudet;
 - c) polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja kuin maakaasua;
 - d) kemiallisten laitosten polttolaitokset, joissa käytetään nestemäisiä tuotantojäännöksiä muuna kuin kaupallisena polttoaineena omaan käyttöön.

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä kyseisen tarkastelun tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä tarvittaessa säädösehdotuksen.

31 artikla

Rikinpoistoaste

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa sellaisiin kotimaisiin kiinteitä polttoaineita polttaviin polttolaitoksiin, jotka eivät pysty noudattamaan 30 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja rikkidioksidipäästöjen raja-arvoja kyseisen polttoaineen ominaisuuksista johtuen, liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita mainitussa liitteessä olevassa 6 osassa vahvistettujen noudattamista koskevien sääntöjen mukaisesti edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on vahvistanut etukäteen 72 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettun teknisen raportin.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa jätettä käyttäviin kotimaisiin kiinteitä polttoaineita polttaviin rinnakkaispolttolaitoksiin, jotka eivät pysty noudattamaan liitteessä VI olevan 4 osan 3.1 tai 3.2 kohdassa tarkoitettuja rikkidioksidille asetettuja $C_{\text{prosessin}}$ arvoja kotimaisen kiinteän polttoaineen ominaisuuksien vuoksi, sen sijasta liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita mainitun liitteen 6 osassa vahvistettujen noudattamista koskevien sääntöjen mukaisesti. Jos jäsenvaltiot päättävät soveltaa tätä kohtaa, liitteessä VI olevan 4 osan 1 kohdassa tarkoitettu $C_{\text{jäte}}$ on yhtä suuri kuin 0 mg/Nm^3 .

3. Komissio tutkii 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä, voidaan liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita soveltaa, ja ottaa huomioon erityisesti parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja rikkidioksidipäästövähennyksistä saadut hyödyt.

32 artikla

Kansallinen siirtymäsuunnitelma

1. Jäsenvaltiot voivat laatia ja toteuttaa 1 päivän tammikuuta 2016 ja 30 päivän kesäkuuta 2020 välisenä aikana kansallisen siirtymäsuunnitelman, joka kattaa polttolaitokset, joille myönnettiin ensimmäinen lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen tuota ajankohtaa edellyttäen, että laitos aloitti toimintansa 27 päivään marraskuuta 2003 mennessä. Suunnitelman on katettava jokaisen suunnitelmaan kuuluvan polttolaitoksen osalta yksi tai useampi seuraavista epäpuhtauksista: typen oksidit, rikkidioksidi ja hiukkaset. Kaasuturbiinien osalta suunnitelmaan kuuluvat vain typen oksidien päästöt.

Kansallinen siirtymäsuunnitelma ei koske seuraavia polttolaitoksia:

- a) laitokset, joihin sovelletaan 33 artiklan 1 kohtaa;
- b) laitokset, jotka sijaitsevat jalostamoissa ja jotka käyttävät omaan kulutukseensa jalostamisjäännösten kaasutuksesta saatua lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja tai raakaöljyn jalostamisesta saatua tislauksen ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa;
- c) laitokset, joihin sovelletaan 35 artiklaa;
- d) laitokset, joille on myönnetty direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu poikkeus.

2. Suunnitelmaan kuuluvat polttolaitokset voidaan vapauttaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen noudattamisesta suunnitelmaan kuuluvien epäpuhtauksien osalta tai tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta.

31 päivänä joulukuuta 2015 sovellettavassa polttolaitoksen luvassa on vähintään säilytettävä erityisesti direktiivin 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.

Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

3. Kansallisessa siirtymäsuunnitelmassa asetetaan kunkin siihen kuuluvan epäpuhtauden osalta enimmäismäärä, jossa määritellään päästöjen vuotuiset enimmäismäärät kaikille suunnitelmaan kuuluville laitoksille kunkin laitoksen nimellisen kokonaislämpötehon 31 päivänä joulukuuta 2010, sen todelliset vuotuiset käyttötunnit ja sen polttoaineenkulutuksen perusteella, jotka lasketaan kymmenen viimeisen toimintavuoden keskiarvona vuoteen 2010 saakka kyseinen vuosi mukaan luettuna.

Vuoden 2016 enimmäismäärä lasketaan direktiivin 2001/80/EY liitteissä III–VII vahvistettujen asiaa koskevien päästöjen raja-arvojen tai tarvittaessa direktiivin 2001/80/EY liitteessä III vahvistettujen rikinpoistoasteiden perusteella. Jos on kyse kaasuturbiineista, käytetään direktiivin 2001/80/EY liitteessä VI olevassa B osassa kyseisille laitoksille vahvistettuja typen oksidien päästöjen raja-arvoja. Vuosien 2019 ja 2020 enimmäismäärä lasketaan tämän direktiivin liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettujen asiaa koskevien päästöjen raja-arvojen perusteella tai tarvittaessa tämän direktiivin liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettujen asiaa koskevien rikinpoistoasteiden perusteella. Vuosien 2017 ja 2018 enimmäismäärät vahvistetaan suorittamalla enimmäismäärien lineaarinen vähennys vuosien 2016 ja 2019 välillä.

Se, että kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan kuuluva laitos suljetaan tai se ei enää kuulu III luvun soveltamisalaan, ei saa johtaa suunnitelmaan kuuluvien muiden laitosten vuosittaisten päästöjen kokonaismäärän lisääntymiseen.

4. Kansallisen siirtymäsuunnitelman on myös sisällettävä 41 artiklan b alakohdan mukaisesti laadittujen täytäntöönpanosääntöjen mukaiset määräykset tarkkailusta ja raportoinnista sekä kunkin laitoksen osalta suunnitellut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 päivästä heinäkuuta 2020 alkaen sovellettavia päästöjen raja-arvoja noudatetaan oikea-aikaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä annettava kansalliset siirtymäsuunnitelmansa tiedoksi komissiolle.

Komissio tekee suunnitelmista arvion ja jos komissio ei ole esittänyt vastaväitteitä 12 kuukauden kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta, kyseessä oleva jäsenvaltio voi katsoa suunnitelmansa tulleen hyväksytyksi.

Jos komissio katsoo, ettei suunnitelma ole 41 artiklan b alakohdan mukaisesti laadittujen täytäntöönpanosääntöjen mukainen, se ilmoittaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle, ettei sen suunnitelmaa voida hyväksyä. Jäsenvaltion komissiolle toimittaman suunnitelman uuden version arvioinnin osalta toisessa alakohdassa tarkoitettu määräaika on kuusi kuukautta.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle suunnitelman mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

33 artikla

Määräaikaispoikkeus

1. Polttolaitokset voidaan vapauttaa 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen ja tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta sekä laitosten sisällyttämisestä 32 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan seuraavin edellytyksin:

- a) polttolaitoksen toiminnanharjoittaja sitoutuu toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä toimittamassaan kirjallisessa ilmoituksessa käyttämään laitosta enintään 17 500 käyttötuntia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana;
- b) toiminnanharjoittajan on joka vuosi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle käyttötuntien määrät 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen;
- c) 31 päivänä joulukuuta 2015 sovellettavassa polttolaitoksen luvassa erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut rikkidioksidipäästöjen, typen oksidienpäästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot on säilytettävä vähintään polttolaitoksen jäljellä olevan toiminta-ajan. Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; ja
- d) polttolaitokselle ei ole myönnetty direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua poikkeusta.

2. Jokaisen jäsenvaltion on 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä toimitettava komissiolle luettelo kaikista polttolaitoksista, joihin 1 kohtaa sovelletaan, mukaan lukien niiden nimellinen kokonaislämpöteho, käytetyt polttoainetyypit ja sovellettavat rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot. Niiden laitosten osalta, joihin 1 kohtaa sovelletaan, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain käyttötuntien määrät 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.

3. Jos polttolaitos on 6 päivänä tammikuuta 2011 osa pientä erillistä verkkoa ja tuona ajankohtana sen osuus kyseisen verkon sähkötoimituksesta on vähintään 35 prosenttia eikä se teknisten ominaisuuksiensa takia voi noudattaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen käyttötuntien määrä on 18 000 1 päivän tammikuuta 2020 ja viimeistään 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu päivämäärä on 1 päivä tammikuuta 2020.

4. Jos polttolaitos, jonka nimellinen kokonaislämpöteho on yli 1 500 MW, aloitti toimintansa ennen 31 päivää joulukuuta 1986 ja polttaa kotimaista kiinteää polttoainetta, jonka tehollinen lämpöarvo on alle 5 800 kJ/kg, kosteuspitoisuus yli 45 prosenttia,

yhdistetty kosteus- ja tuhkapitoisuus yli 60 painoprosenttia ja kalسيومoksidipitoisuus yli 10 prosenttia, 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu käyttötuntien määrä on 32 000.

34 artikla

Pienet erilliset verkot

1. Polttolaitokset, jotka ovat 6 päivänä tammikuuta 2011 pienten erillisten verkkojen osia, voidaan vapauttaa 31 päivään joulukuuta 2019 saakka 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen ja tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta. Kyseisten polttolaitosten luissa on 31 päivään joulukuuta 2019 saakka vähintään säilytettävä erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut päästöjen raja-arvot.

2. Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

3. Jos jäsenvaltiossa on tämän luvun soveltamisalaan kuuluvia polttolaitoksia, jotka ovat pienten erillisten verkkojen osia, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ennen 7 päivää tammikuuta 2013 luettelo kyseisistä polttolaitoksista, pienen erillisen verkon vuosittainen kokonaisenergiankulutus ja yhteenliittämistä toisiin verkkoihin peräisin olevan energian määrä.

35 artikla

Kaukolämpölaitokset

1. Polttolaitokset voidaan 31 päivään joulukuuta 2022 saakka vapauttaa velvoitteesta noudattaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja ja 31 artiklassa tarkoitettuja rikinpoistoasteita seuraavin edellytyksin:

- a) nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 200 MW;
- b) laitos on saanut luvan ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai sen toiminnanharjoittaja oli toimitannut täydellisen lupahakemuksen ennen tuota ajankohtaa, edellyttäen, että laitos aloitti toimintansa 27 päivään marraskuuta 2003 mennessä;
- c) vähintään 50 prosenttia laitoksen hyötylämmöntuotannosta viiden vuoden jakson liukuvana keskiarvona toimitetaan höyrynä tai kuumana vetenä julkiseen kaukolämpöverkkoon; ja
- d) polttolaitoksen luvassa, jota sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2015, säilytetään 31 päivään joulukuuta 2022 saakka vähintään erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut rikkidioksidipäästöjen, typen oksidienpäästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.

2. Jokaisen jäsenvaltion on 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä toimitettava komissiolle luettelo kaikista polttolaitoksista, joihin 1 kohtaa sovelletaan, mukaan lukien niiden nimellinen kokonaislämpöteho, käytetyt polttoainetyypit ja sovellettavat rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot. Kaikkien polttolaitosten osalta, joihin 1 kohtaa sovelletaan, ja 1 kohdassa mainitun ajanjakson kuluessa jäsenvaltioiden on lisäksi ilmoitettava komissiolle vuosittain viiden edeltävän vuoden liukuvana keskiarvona kunkin laitoksen sellaisen hyötylämmöntuotannon osuus, joka toimitettiin höyrynä tai kuumana vetenä julkiseen kaukolämpöverkkoon.

36 artikla

Hiilidioksidin geologinen varastointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien sellaisten polttolaitosten toiminnanharjoittajat, joiden nimellinen sähköntuotantoteho on vähintään 300 megawattia ja joiden alkuperäinen rakennuslupa, tai jos tällaista menettelyä ei ole, alkuperäinen käyttö lupa myönnetään hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY ⁽¹⁾ voimaantulon jälkeen, ovat arvioineet seuraavien ehtojen täyttymisen:

- a) sopivia varastointipaikkoja on käytettävissä;
- b) irtolaitteistot ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa;
- c) hiilidioksidin talteenoton jälkiasentaminen on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa.

2. Jos 1 kohdassa säädetty ehdot täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että laitosalueella varataan sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistoille. Toimivaltaisen viranomaisen on, erityisesti ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun osalta määritettävä ehtojen täytyminen 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella.

37 artikla

Päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöt tai rikkoutuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvissa määrätään menettelystä puhdistinlaitteiden toimintahäiriön tai rikkoutumisen varalta.

2. Rikkoutumisen sattuessa toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja vähentää toimintaa tai keskeyttää sen, jos normaaliin toimintaan ei voida palata 24 tunnin kuluessa, tai käyttää laitosta vähän epäpuhtauksia tuottavilla polttoaineilla.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöstä tai rikkoutumisesta 48 tunnin kuluessa.

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

Ilman puhdistinlaitteita tapahtuvan toiminnan yhteenlaskettu kesto ei saa ylittää 120 tuntia minkään 12 kuukauden jakson aikana.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa mainittuihin aikarajoihin, seuraavissa tapauksissa:

- a) se on välttämätöntä energiahuollon turvaamiseksi;
- b) rikkoutunut polttolaitos korvattaisiin rajoitetuksi ajaksi toisella laitoksella, mikä johtaisi päästöjen lisääntymiseen.

38 artikla

Ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilman epäpuhtauksia tarkkaillaan liitteessä V olevan 3 osan mukaisesti.

2. Päästöjen tarkkailuun käytettävän automaattisen laitteiston asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustesti vuosittain liitteessä V olevan 3 osan mukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava päästöjen tarkkailussa käytettävien näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainti.

4. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että luvassa olevia toimintaolosuhteita ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

39 artikla

Päästöjen raja-arvojen noudattaminen

Ilmaa pilaavien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä V olevassa 4 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.

40 artikla

Monipolttoainepolttolaitokset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kahta tai useampaa polttoainetta samanaikaisesti käyttävän monipolttoainepolttolaitoksen osalta asetettava päästöjen raja-arvot seuraavasti:

- a) kirjataan kutakin yksittäistä polttoainetta ja epäpuhtautta koskeva päästöjen raja-arvo, joka vastaa liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa säädettyä koko polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa;
- b) määritetään polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot, jotka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu yksilöllinen päästöjen raja-arvo kunkin polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla tulos kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla;
- c) lasketaan yhteen polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.

2. Jos on kyse 30 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvista monipolttoainepolttolaitoksista, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäänöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, 1 kohdan mukaisesti asetettujen päästöjen raja-arvojen sijasta voidaan soveltaa seuraavia päästöjen raja-arvoja:

- a) jos polttolaitoksen käytön aikana pääasiallisen polttoaineen osuus kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summasta on vähintään 50 prosenttia, liitteessä V olevassa 1 osassa pääasialliselle polttoaineelle asetettu päästöjen raja-arvo;
- b) jos pääasiallisen polttoaineen osuus kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summasta on alle 50 prosenttia, seuraavasti määritetty päästöjen raja-arvo:
 - i) kirjataan liitteessä V olevassa 1 osassa kullekin käytetylle polttoaineelle vahvistetut päästöjen raja-arvot, jotka vastaavat polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa.
 - ii) lasketaan pääasiallisen polttoaineen päästöjen raja-arvo kertomalla kyseiselle polttoaineelle i alakohdan mukaisesti määritetty päästöjen raja-arvo kertoimella kaksi ja vähentämällä tästä luvusta päästöjen raja-arvoltaan alhaisimman käytetyn polttoaineen liitteessä V olevassa 1 osassa asetettu päästöjen raja-arvo, joka vastaa polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa,
 - iii) määritetään kunkin käytetyn polttoaineen polttoainepainotettu päästöjen raja-arvo kertomalla i ja ii alakohdassa määritetty päästöjen raja-arvo kyseessä olevan polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla tulos kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla,
 - iv) lasketaan yhteen iii alakohdassa määritetyt polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.

3. Jos on kyse 30 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvista monipolttoainepolttolaitoksista, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäänöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti asetettujen päästöjen raja-arvojen sijasta voidaan soveltaa liitteessä V olevassa 7 osassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen raja-arvojen keskiarvoja.

41 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Laaditaan täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat:

- a) 3 artiklan 27 kohdassa ja liitteessä V olevan 4 osan 1 kohdassa tarkoitettujen käynnistys- ja pysäytysaikojen määrittämistä; ja
- b) 32 artiklassa tarkoitettuja kansallisia siirtymäsuunnitelmia ja erityisesti päästöjen enimmäismäärien asettamista sekä niihin liittyvää tarkkailua ja raportointia.

Nämä täytäntöönpanosäännöt hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio tekee aiheelliset ehdotukset viimeistään 7 päivänä heinäkuuta 2011.

IV LUKU

JÄTTEENPOLTTOLAITOKSIIN JA JÄTETTÄ KÄYTTÄVIIN RINNAKKAISPOLTTOLAITOKSIIN SOVELLETTAVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

42 artikla

Soveltamisala

1. Tätä lukua sovelletaan sellaisiin jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin, joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä.

Tätä lukua ei sovelleta kaasutus- tai pyrolyysilaitoksiin, jos jätteen tällaisesta lämpökäsittelystä syntyvät kaasut puhdistetaan niin, että ne eivät ole enää jätettä ennen niiden polttamista eivätkä ne voi aiheuttaa päästöjä, jotka ovat suurempia kuin maakaasun polttamisesta aiheutuvat päästöt.

Tämän luvun soveltamiseksi jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sisältyvät kaikki polttolinjat, jätteen rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, piiput sekä polton ja rinnakkaispoltonvalvontaan ja poltto- ja rinnakkaispolto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät.

Jos jätteen lämpökäsittelyssä käytetään muita prosesseja kuin hapetus, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen sisältyy sekä lämpökäsittelyprosessi että sitä seuraava polttoprosessi.

Jos jätteen rinnakkaispolto tapahtuu niin, että laitoksen pääasiallinen tarkoitus on pikemminkin jätteiden lämpökäsittely kuin energian tai aineellisten tuotteiden tuottaminen, laitosta on pidettävä jätteenpolttolaitoksena.

2. Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin laitoksiin:

- a) laitokset, joissa käsitellään ainoastaan seuraavia jätteitä:
 - i) edellä olevan 3 artiklan 31 kohdan b alakohdassa lueteltu jäte,
 - ii) radioaktiivinen jäte,
 - iii) eläinten ruhot, kuten niistä on säädetty muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

- iv) offshorelaitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsinnästä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla;
- b) koelaitokset, joita käytetään tutkimukseen, kehitykseen ja testaamiseen polttoprosessin parantamiseksi ja joissa käsitellään jätettä alle 50 tonnia vuodessa.

43 artikla

Polttojätteen määrittely

Tässä luvussa "polttojätteellä" tarkoitetaan nestemäistä tai kiinteää jätettä, jonka jätteenpolttolaitos tai jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos tuottaa.

44 artikla

Lupahakemukset

Jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta koskevan lupahakemuksen on sisällettävä selvitys toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitoksen suunnittelussa, varustelussa, huollossa ja käytössä noudatetaan tämän luvun vaatimuksia, ottaen huomioon poltettavan tai rinnakkaispoltettavan jätteen luokat;
- b) poltto- ja rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö hyödynnetään niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista lämmön, prosessihöyryn tai sähköntuotannon avulla;
- c) polttojätteen määrä ja haitallisuus minimoidaan ja polttojäte kierrätetään, silloin kuin se on asianmukaista;
- d) polttojäte, jonka muodostumista ei voida ehkäistä tai vähentää tai jota ei voida kierrättää, käsitellään kansallisen ja unionin oikeuden mukaisesti.

45 artikla

Lupahdot

1. Luvassa on:
 - a) lueteltava kaikki jätelajit, joiden käsittely on sallittu, jolloin on mainittava ainakin Euroopan jäteluetteloa koskevassa päätöksessä 2000/532/EY vahvistetut jätelajit, jos mahdollista, ja tarvittaessa esitettävä tiedot jätteen määrästä kunkin jätelajin osalta;
 - b) ilmoitettava laitoksen jätteenpolton tai rinnakkaispolton kapasiteetti;
 - c) mainittava ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen raja-arvot;
 - d) määritettävä vaatimukset jätevesipäästöjen pH:n, lämpötilan ja virtaaman osalta;

- e) ilmoitettava näytteenotto- ja mittausten menetelyt ja -tiheydet, joita käytetään päästöjen tarkkailumäärausten noudattamiseen;
- f) määritettävä puhdistin- tai mittauslaitteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuva pisin sallittu aika, jona ilmaan joutuvat päästöt ja jätevesipäästöt saavat ylittää sallitut päästöjen raja-arvot.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi vaarallista jätettä käyttävälle jätteenpolttolaitokselle tai rinnakkaispolttolaitokselle myönnettyssä luvassa on oltava seuraavat tiedot:

- a) luettelo eri luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen, määristä, joiden käsittely on sallittu;
- b) vaarallisen jätteen pienin ja suurin massavirta, sen pienimmät ja suurimmat lämpöarvot ja suurimmat sallitut pitoisuudet epäpuhtauksille kuten polykloorattu bifenyyli, pentakloorifenoli, kloori, fluori, rikki ja raskasmetallit sekä muut pilavat aineet.

3. Jäsenvaltiot voivat laatia luettelon niistä lupaan sisältyvistä jäteluokista, joita voidaan rinnakkaispolttaa tiettyihin luokkiin kuuluvissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on määrittäjä tarkasteltava lupaehtoja ja saatettava ne tarvittaessa ajan tasalle.

46 artikla

Päästöjen vähentäminen

1. Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten savukaasut on poistettava valvotusti savupiipulla, jonka korkeus määritetään siten, että suojellaan ihmisten terveyttä ja ympäristöä.

2. Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteessä VI olevassa 3 ja 4 osassa vahvistettuja tai mainitussa liitteessä olevan 4 osan mukaisesti määriteltyjä päästöjen raja-arvoja.

Jos jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä tai laitoksessa rinnakkaispolttetaan käsittelemätöntä sekalaista yhdyskuntajätettä, sovelletaan liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

3. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämistä vesistöön on rajoitettava niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista, eivätkä pilaavien aineiden pitoisuudet saa ylittää liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

4. Päästöjen raja-arvoja sovelletaan paikassa, jossa savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi poistetaan jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta.

Jos savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi käsitellään jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn tarkoitettussa käsittelylaitoksessa, liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja on sovellettava paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta. Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään yhdessä muun jäteveden kanssa joko laitoksessa tai muualla, toiminnanharjoittajan on tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat käyttäen liitteessä VI olevan 6 osan 2 kohdassa vahvistettuja mittaustuloksia määrittääkseen ne lopullisessa jätevesipäästössä olevat päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä.

Liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettujen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi ei missään olosuhteissa saa suorittaa jäteveden laimennusta.

5. Jätteenpolttolaitoksen ja jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminta-alueet sekä niiden jätteiden varastointiin käytämät alueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat epäpuhtauspäästöt ehkäistään.

Varastokapasiteettia on oltava jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen alueen epäpuhtaille hulevesille taikka vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille. Varastokapasiteetin on oltava riittävä, jotta tällaiset vedet voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä ennen niiden poistamista.

6. Jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa tai jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osana olevassa yksittäisessä uunissa ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpoltoa keskeytymättä yli neljää tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 50 artiklan 4 kohdan c alakohdan soveltamista.

Tällaisen toiminnan yhteenlaskettu kesto ei saa ylittää 60 tuntia vuodessa.

Toisessa alakohdassa vahvistettua aikarajaa on sovellettava niihin uuneihin, jotka on yhdistetty samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen.

47 artikla

Häiriöt

Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavantoinen toiminta voi jatkua.

48 artikla

Päästöjen tarkkailu

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että päästöjen tarkkailu toteutetaan liitteessä VI olevan 6 ja 7 osan mukaisesti.

2. Automaattisen mittausjärjestelmän asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustestejä kerran vuodessa liitteessä VI olevan 6 osan 1 kohdan mukaisesti.

3. Toimivaltainen viranomainen vahvistaa päästöjen tarkkailussa käytettävien näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainnin.

4. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että luvassa olevia toimintaolosuhteita ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

5. Heti kun unionin alueella on käytettävissä sopivia mittaus- tekniikoita, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 76 artiklan sekä 77 ja 78 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti ajankohdan, josta lähtien on tehtävä ilmaan joutuvien raskasmetalli-, dioksiini- ja furaanipäästöjen jatkuvia mittauksia.

49 artikla

Päästöjen raja-arvojen noudattaminen

Ilmaa ja vettä pilaavia päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä VI olevassa 8 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.

50 artikla

Toimintaolosuhteet

1. Jätteenpolttolaitoksia käytettäessä on saavutettava sellainen polttotaso, että kuonassa tai pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden hehkutus-häviö alle 5 prosenttia aineen kuivapainosta. Tarvittaessa on käytettävä jätteen esikäsittelymenetelmiä.

2. Jätteenpolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen poltosta syntyvän kaasun lämpötila nostetaan polttoilman viimeisen syötön jälkeen valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een.

Jätettä käyttävät rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen rinnakkaispoltoista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een.

Jos poltettavan tai rinnakkaispoltettavan vaarallisen jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötilan on oltava ensimmäisen ja toisen alakohdan vaatimusten noudattamiseksi vähintään 1 100 °C.

Jätteenpolttolaitoksissa ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa vahvistetut lämpötilat on mitattava palamiskammion sisäseinän läheisyydestä. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suorittaa mittaukset jostain muusta palamiskammion edustavasta kohdasta.

3. Jätteenpolttolaitoksen kukin palamiskammio on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Tämän polttimen on kytkeydyttävä toimintaan automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen 2 kohdassa vahvistettujen lämpötilojen alle. Sitä on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana sen varmistamiseksi, että nämä lämpötilat pidetään yllä kaiken aikaa näiden toimien aikana ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä.

Lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin mitä aiheutuu tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/32/EY (¹) 2 artiklan 2 alakohdassa määritellyn kaasuoiljyn poltosta taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta.

4. Jätteenpolttolaitoksissa ja jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa on käytettävä automaattista järjestelmää, joka estää jätteen syötön seuraavissa tapauksissa:

- a) käynnistuksen aikana, kunnes tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettu tai 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty lämpötila on saavutettu;
- b) aina, kun lämpötila alittaa tämän artiklan 2 kohdassa vahvistetun tai 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn lämpötilan;
- c) aina, kun jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästöarvoista ylittyy savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöiden tai vikojen vuoksi.

5. Jätteenpolttolaitosten tai jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten tuottama lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.

6. Tartuntavaarallinen klininen jäte on syötettävä suoraan uuniin sekoittamatta sitä ensin muihin luokkiin kuuluviin jätteisiin ja käsittelemättä sitä suoraan.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta käyttää ja johtaa luonnollinen henkilö, joka on pätevä hoitamaan laitosta.

(¹) EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13.

51 artikla

Toimintaolosuhteiden muuttamista koskeva lupa

1. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan poiketa 50 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyistä olosuhteista ja lämpötilan osalta mainitun artiklan 4 kohdassa säädettyistä olosuhteista, jotka määritetään tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten myönnettävässä luvassa, edellyttäen, että tämän luvun muita vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltiot voivat määrätä tällaisia lupia koskevista säännöistä.

2. Jätteenpolttolaitosten osalta toimintaolosuhteiden muutos ei saa aiheuttaa polttojätteen määrän kasvua eikä polttojätettä, jonka sisältämien orgaanisten pilaavien aineiden määrä on suurempi verrattuna polttojätteeseen, jonka voidaan odottaa syntyvän 50 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatettaessa.

3. Niiden jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten, joilla on lupa muuttaa toimintaolosuhteita 1 kohdan mukaisesti, orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidipäästöjä koskevien päästöjen on noudatettava myös liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

Sellu- ja paperiteollisuudessa käytettävien kuorikattiloiden, joissa rinnakkaispoltetaan sen omalla tuotantopaikalla syntynyttä jätettä, joka oli toiminnassa ja jolla oli lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jolla oli lupa muuttaa toimintaolosuhteita 1 kohdan mukaisesti, orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen on noudatettava myös liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot kaikista 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksytyistä toimintaolosuhteista ja tehtyjen tarkistusten tuloksista osana niitä tietoja, jotka toimitetaan kertomusten toimittamista koskevien 72 artiklan vaatimusten täyttämiseksi.

52 artikla

Jätteen toimittaminen ja vastaanotto

1. Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava kaikki jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet, jotta ehkäistään ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen sekä muut kielteiset ympäristövaikutukset, haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, tai vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista.

2. Toiminnanharjoittajan on määriteltävä kunkin jätelajin massa mahdollisuuksien mukaan päätöksellä 2000/532/EY hyväksytyn Euroopan jäteluettelon mukaisesti ennen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen.

3. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on kerättävä jätteeseen liittyvät tiedot varmistaakseen 45 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen lupaehtojen täyttymisen.

Näihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki hallinnolliset tiedot 4 kohdan a alakohdassa mainituissa asiakirjoissa esitetystä tuotantoprosessista;
- b) jätteen fysikaalinen ja jos mahdollista myös kemiallinen koostumus sekä muu tarvittava tieto sen arvioimiseksi, soveltuuko jäte poltettavaksi aiotussa prosessissa;
- c) jätteen vaaralliset ominaisuudet, aineet joiden kanssa sitä ei voi sekoittaa ja jätteen käsittelyssä noudatettavat varotoimet.

4. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on suoritettava vähintään seuraavat toimenpiteet:

- a) direktiivissä 2008/98/EY ja tarvittaessa jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa 1013/2006 ⁽¹⁾ sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa lainsäädännössä edellytettujen asiakirjojen tarkastaminen;
- b) silloin kun se on tarkoituksenmukaista, edustavien näytteiden ottaminen mikäli mahdollista ennen jäte-erän purkamista, jotta voidaan tarkastaa jätteen vastaavan 3 kohdassa edellytetyjä tietoja ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkastaa käsiteltäväksi tulevan jätteen laadun.

Edellä olevassa b alakohdassa tarkoitettuja näytteitä on säilytettävä vähintään kuukauden ajan kyseessä olevan jätteen polton tai rinnakkaispolton jälkeen.

5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää jätteenpolttolaitoksille tai jätettä käyttäville rinnakkaispolttolaitoksille, jotka ovat II osan soveltamisalaan kuuluvien laitoksen osia ja joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan ainoastaan kyseisessä laitoksessa syntyneitä jätteitä, luvan poiketa 2, 3 ja 4 kohdan säännöksistä.

53 artikla

Polttojäte

1. Polttojätteen määrä ja haitallisuus on minimoitava. Silloin, kun tämä on asianmukaista, polttojäte on kierrätettävä viipymättä itse laitoksessa tai muualla.

2. Kuivan pölymäisen polttojätteen kuljetuksen ja välivarastoinnin on tapahduttava siten, että estetään kyseisen jätteen joutuminen ympäristöön.

3. Ennen polttojätteen käsittely- tai kierrätystapojen määrittämistä on tehtävä tarvittavat tutkimukset, jotta voidaan selvittää polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja

⁽¹⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

pilaamispotentiaali. Näiden testien on koskettava jätteen liukoisesta jakeesta ja raskasmetallien liukoisen jakeen kokonaismäärää.

54 artikla

Olennaiset muutokset

Liitteen II soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa toimivan ainoastaan tavanomaista jätettä käyttävän jätteenpolttolaitoksen tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnassa tapahtuvaa muutosta, johon liittyy vaarallisen jätteen poltto tai rinnakkaispoltto, on pidettävä olennaisena muutoksena.

55 artikla

Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskeva raportointi ja yleisölle annettavat tiedot

1. Uusien jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten lupia koskevien hakemusten on oltava riittävän ajan yleisön saatavilla yhdessä tai useammassa tilassa, jotta se voi esittää hakemuksista huomautuksia ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee asiassa päätöksen. Myös mainittu päätös, joka sisältää vähintään jäljennöksen luvasta ja sen mahdolliset myöhemmät muutokset, on annettava yleisön saataville.

2. Niitä jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia, joiden nimelliskapasiteetti on kaksi tonnia tunnissa tai enemmän, koskevista 72 artiklassa tarkoitetuissa raporteissa on oltava tiedot laitoksen toiminnasta ja seurannasta ja selostettava ainakin poltto- tai rinnakkaispolttoprosessin kulku sekä ilmaan ja veteen joutuneet päästöt suhteutettuna tämän direktiivin mukaisiin päästörajoihin. Nämä tiedot on annettava yleisön saataville.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava luettelo niistä jätteenpolttolaitoksista ja jätettä käyttävistä rinnakkaispolttolaitoksista, joiden nimelliskapasiteetti on alle kaksi tonnia tunnissa, ja luettelo on annettava yleisön saataville.

V LUKU

ORGAANISIA LIUOTTIMIA KÄYTTÄVIÄ LAITOKSIA JA TOIMINTOJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

56 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan liitteessä VII olevassa 1 osassa lueteltuihin toimintoihin ja soveltuvin osin toimintoihin, jotka saavuttavat mainituissa liitteessä olevassa 2 osassa vahvistetut kulutuksen kynnysarvot.

57 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) "olemassa olevalla laitoksella" 29 päivänä maaliskuuta 1999 toiminutta laitosta, tai jolle oli myönnetty lupa tai joka oli rekisteröity ennen 1 päivää huhtikuuta 2001 tai toimijaa, jonka toiminnanharjoittaja on toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen 1 päivää huhtikuuta 2001, edellyttäen että mainitun laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2002;
- 2) "poistokaasuilla" lopullista kaasumaista päästöä, joka sisältää haihtuvia orgaanisia yhdisteitä tai muita epäpuhtauksia ja joka vapautuu ilmaan poistoputkesta tai puhdistinlaitteistosta;
- 3) "hajapäästöillä" haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ja minkä tahansa tuotteen sisältämien liuottimien muita kuin poistokaasupäästöjä ilmaan, maaperään ja veteen, ellei liitteessä VII olevassa 2 osassa toisin säädetä;
- 4) "kokonaispäästöillä" poistokaasujen sisältämien päästöjen sekä hajapäästöjen kokonaismäärää;
- 5) "valmisteella" valmistetta, kuten se on määritelty kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ (REACH) 3 artiklan 2 kohdassa;
- 6) "liimalla" mitä hyvänsä seosta, jota käytetään yhdistämään tuotteen erilliset osat toisiinsa, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä seokset, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
- 7) "painovärillä" seosta, jota käytetään painatustoiminnoissa tekstin tai kuvien painamiseen erilaisille pinoille, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä seokset, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
- 8) "lakalla" läpinäkyvää pinnoitetta;
- 9) "kulutuksella" laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien kokonaismäärää yhden kalenterivuoden tai muun 12 kuukauden ajanjakson aikana, lukuun ottamatta haihtuvia orgaanisia yhdisteitä, jotka otetaan talteen uudelleenkäyttöä varten;
- 10) "prosessiin menevällä määrällä" orgaanisten liuottimien määrää ja niiden määrää toiminnossa käytettävissä seoksissa, mukaan lukien laitoksessa tai sen ulkopuolella kierrätettävät liuottimet, jotka lasketaan joka kerta, kun niitä käytetään toiminnon suorittamisessa;

11) "uudelleenkäytöllä" laitoksesta talteenotettujen orgaanisten liuottimien käyttöä teknisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin, myös polttoaineeksi, mutta ei kuitenkaan tällaisen talteenotetun orgaanisen liuottimen loppusijoitusta jätteenä;

12) "hallituilla olosuhteilla" olosuhteita, joiden vallitessa laitosta käytetään niin, että toiminnosta vapautuvat haihtuvat orgaaniset yhdisteet kerätään talteen ja päästetään ulos hallitusti joko poistoputken tai puhdistinlaitteiston kautta, minkä vuoksi ne eivät ole kokonaisuudessaan hajapäästöjä;

13) "käynnistys- ja alasajotoimilla" toiminnon, laiteyksikön tai säiliön toiminnan käynnistämiseen, alasajoon taikka tyhjäkäynnin aloittamiseen tai lopettamiseen liittyviä toimintoja, lukuun ottamatta säännöllisiä oskiloitointitoiminnon vaiheita.

58 artikla

Vaarallisten aineiden korvaaminen

Aineet ja seokset, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnoista ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi ja joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista vähemmän haitallisilla aineilla tai seoksilla mahdollisimman pian.

59 artikla

Päästöjen vähentäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että jokainen laitos noudattaa jompaakumpaa seuraavista säännöksistä:

- a) haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt eivät ylitä poistokaasujen päästöjen raja-arvoja ja hajapäästöjen raja-arvoja tai kokonaispäästöjen raja-arvoja, ja muita liitteessä VII olevassa 2 ja 3 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan;
- b) laitokset noudattavat liitteessä VII olevassa 5 osassa vahvistettuja vähentämishojelman vaatimuksia, edellyttäen, että saavutetaan vastaavat päästövähennykset kuin a alakohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja soveltamalla.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti b alakohdassa tarkoitettuja päästövähennyksiä vastaavien vähennysten saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä.

2. Poiketen 1 kohdan a alakohdasta, jos toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että yksittäisen laitoksen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista noudattaa hajapäästöjä koskevaa raja-arvoa, toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan ylittää raja-arvot edellyttäen, että tästä ei ole odotettavissa merkittäviä vaaroja ihmisten terveydelle tai ympäristölle ja että toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että laitoksessa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

⁽¹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

3. Poiketen 1 kohdasta sellaisten liitteessä VII olevan 2 osan taulukon 8 kohdassa mainittujen pinnoitusprosessien osalta, joita ei voida suorittaa hallituissa oloissa, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että laitos ei noudata mainitussa kohdassa vahvistettuja päästövaatimuksia, jos toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että vaatimusten noudattaminen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista ja että parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettava komissiolle tiedot tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista.

5. Joko sellaisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F, tai sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351, on kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi rajoitettava hallituissa olosuhteissa siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, eivätkä ne saa ylittää liitteessä VII olevassa 4 osassa vahvistettuja asiaan vaikuttavia päästöjen raja-arvoja.

6. Laitosten, joissa harjoitetaan kahta tai useampaa toimintaa, joista kukin ylittää liitteessä VII olevassa 2 osassa esitetyt kynnysarvot, on:

- a) 5 kohdassa määritettyjen aineiden osalta täytettävä kyseisessä kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen;
- b) kaikkien muiden aineiden osalta, joko
 - i) täytettävä 1 kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen, tai
 - ii) varmistettava, että haihtuvien orgaanisten yhdisteiden kokonaispäästöt eivät ylitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olisi sovellettu i alakohtaa.

7. Kaikki aiheelliset varotoimenpiteet on toteutettava haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen pitämiseksi mahdollisimman vähäisinä käynnistys- ja alasajotoimintojen aikana.

60 artikla

Päästöjen tarkkailu

Jäsenvaltioiden on joko lupaehdoin tai yleisin sitovin säännöin varmistettava, että päästöjen mittaukset suoritetaan liitteessä VII olevan 6 osan mukaisesti.

61 artikla

Päästöjen raja-arvojen noudattaminen

Poistokaasujen päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä VII olevassa 8 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

62 artikla

Säännösten noudattamista koskevat kertomukset

Toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa, että jotakin seuraavista noudatetaan:

- a) poistokaasupäästöjen raja-arvot, hajapäästöjen raja-arvot ja kokonaispäästöjen raja-arvot;
- b) liitteessä VII olevan 5 osan mukaisen vähentämishojelman vaatimukset;
- c) edellä olevan 59 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetty poikkeukset.

Tähän voi sisältyä liitteessä VII olevan 7 osan mukaisesti laadittu liuottimien hallintasuunnitelma.

63 artikla

Olemassa oleviin laitoksiin tehtävät olennaiset muutokset

1. Olemassa olevassa laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuosten keskimääräisen päivittäisen enimmäismassan muutosta, jos laitos toimii suunnitellulla teholla tavanomaisissa toimintaolosuhteissa käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa lukuun ottamatta, pidetään olennaisena, jos sen seurauksena haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt lisääntyvät yli:

- a) 25 prosenttia sellaisen laitoksen osalta, joka suorittaa joko toimintoja, jotka kuuluvat liitteessä VII olevan 2 osan taulukon kohdissa 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 tai 17 mainittujen alhaisempien kynnysarvojen piiriin, tai toimintoja, jotka kuuluvat johonkin liitteessä VII olevassa 2 osassa mainittuihin muihin kohtiin, jos liuottimien kulutus on alle 10 tonnia/vuosi;
- b) kaikkien muiden laitosten osalta 10 prosenttia.

2. Jos olemassa olevaan laitokseen tehdään olennainen muutos tai jos laitos olennaisen muutoksen jälkeen kuuluu ensimmäistä kertaa tämän direktiivin soveltamisalaan, olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään joko uutena laitoksena tai, jos koko laitoksen kokonaispäästöt eivät ylitä niitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olennaisen muutoksen kohteena ollut osa olisi pidetty uutena laitoksena, olemassa olevana laitoksena.

3. Olennaisen muutoksen yhteydessä toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava tämän direktiivin vaatimusten noudattaminen.

64 artikla

Tietojen vaihtaminen orgaanisten liuottimien korvaamisesta

Komissio järjestää orgaanisten liuottimien ja niitä mahdollisesti korvaavien aineiden käyttöä ja sellaisia tekniikoita, joilla on vähiten vaikutuksia ilmaan, veteen, maaperään, ekosysteemeihin sekä ihmisen terveyteen, koskevan tietojen vaihdon jäsenvaltioiden, kyseessä olevan teollisuuden ja ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen välillä.

Tietoja on vaihdettava kaikkien seuraavien osa-alueiden osalta:

- a) käyttöön soveltuvuus;
- b) mahdolliset vaikutukset ihmisen terveyteen yleensä ja erityisesti työperäinen altistuminen;
- c) mahdolliset vaikutukset ympäristöön;
- d) taloudelliset vaikutukset, erityisesti käytettävissä olevien vaihtoehtojen kustannuksia ja hyötyä koskevat kysymykset.

65 artikla

Tietojen julkisuus

1. Toimivaltaisen viranomaisen päätös, johon on liitetty ainakin jäljennös luvasta, ja siihen mahdollisesti tehtävät ajan tasalle saattamiset on annettava yleisön saataville.

Laitoksiin sovellettavat sitovat yleiset säännöt sekä luettelo laitoksista, joilta edellytetään lupaa ja rekisteröintiä, on annettava yleisön saataville.

2. Edellä 60 artiklan mukaiset päästöjen tarkkailun tulokset, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen hallussa, on annettava yleisön saataville.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä rajoituksista muuta johdu.

VI LUKU

TITANIDIOKSIDIA TUOTTAVIA LAITOKSIA KOSKEVAT ERITYISMÄÄRÄYKSET

66 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua on sovellettava titaanidioksidia tuottaviin laitoksiin.

67 artikla

Jätteen päästökielto

Jäsenvaltioiden on kiellettävä seuraavien jätteiden päästäminen vesistöihin, meriin tai valtameriin:

- a) kiinteä jäte;
- b) sulfaattimenetelmää käyttävissä laitoksissa titanyylisulfaattiliuoksen hydrolyysiä seuraavasta suodatusvaiheesta syntyvät emäliuokset, sekä tällaisiin liuoksiin liittyvät happojätteet, jotka sisältävät yli 0,5 prosenttia vapaata rikkihappoa, ja erilaiset raskasmetallit, mukaan luettuna tällaiset emäliuokset, jotka on laimennettu siten, että ne sisältävät 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata suolahappoa;

c) kloorimenetelmää käyttävissä laitoksissa syntyvä jäte, joka sisältää yli 0,5 prosenttia vapaata kloorivetyä ja erilaisia raskasmetalleja, mukaan luettuna tällainen jäte, jota on laimennettu niin, että se sisältää 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata rikkihappoa;

d) suodatussuolat, lietteet ja nestemäiset jätteet, jotka syntyvät b ja c alakohdassa mainittujen jätteiden käsittelyssä (väkevöinnistä tai neutraloinnista) ja jotka sisältävät erilaisia raskasmetalleja, mutta ei neutraloituja, suodatettuja tai dekantoituja jätteitä, joissa on vain rippeitä raskasmetalleista ja joiden pH-arvo ennen laimennuksia on suurempi kuin 5,5.

68 artikla

Veteen joutuvien päästöjen vähentäminen

Laitosten päästöt veteen eivät saa ylittää liitteessä VIII olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

69 artikla

Ilmaan joutuvien päästöjen estäminen ja vähentäminen

- 1. Happopisaroiden päästöt laitoksista on estettävä;
- 2. Laitosten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteessä VIII olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

70 artikla

Päästöjen tarkkailu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava veteen joutuvien päästöjen tarkkailu, jotta toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että lupaehtoja ja 68 artiklaa noudatetaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailu, jotta toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että lupaehtoja ja 69 artiklaa noudatetaan. Tällaiseen tarkkailuun on sisällyttävä vähintään liitteessä VIII olevassa 3 osassa vahvistettu päästöjen tarkkailu.

3. Tarkkailu on toteutettava CEN-standardien mukaisesti, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.

VII LUKU

KOMITEA, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

71 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän direktiivin velvoitteiden täyttämistä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset.

72 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komission saataville saatetaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat tiedot, edustavat tiedot päästöistä ja muista pilaantumisen muodoista, päästöjen raja-arvoista, parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamisesta 14 ja 15 artiklan mukaisesti, erityisesti 15 artiklan 4 kohdan mukaisten poikkeusten myöntämisestä sekä uuden tekniikan kehittämisessä ja soveltamisessa tapahtuneesta edistymisestä 27 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on saatettava nämä tiedot saataville sähköisessä muodossa.

2. On vahvistettava 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, mitä tietoja, millaisessa muodossa ja miten usein 1 kohdan mukaisesti on toimitettava. Tähän sisältyy myös niiden erityistoimintojen ja pilaavien aineiden määrittäminen, joiden osalta 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava.

3. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen laadittava vuosittainen kartoitus kaikkien tämän direktiivin III luvun soveltamisalaa kuuluvien polttolaitosten rikkidioksidipäästöistä, typen oksidien päästöistä ja hiukkaspäästöistä sekä energiansyötöstä.

Ottaen huomioon 29 artiklassa olevat yhdistämissäännöt kunkin polttolaitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

- a) polttolaitoksen mitattu nimellinen kokonaisteho (MW);
- b) polttolaitoksen tyyppi: kattila, kaasuturbiini, kaasumoottori, dieselmoottori tai muu (tyyppi määritettävä);
- c) polttolaitoksen toiminnan aloittamispäivämäärä;
- d) rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten (kokonaisleijumana) vuosittaiset kokonaispäästöt (tonnia vuodessa);
- e) polttolaitoksen käyttötuntien määrä;
- f) energiansyötön vuosittainen kokonaismäärä (nettolämpöarvon mukaan) (TJ:tä vuodessa), joka eritellään viiteen polttoaineluokkaan: hiili, ligniitti, biomassa, turve, muut kiinteät polttoaineet (tyyppi määritettävä), nestemäiset polttoaineet, maakaasu ja muut kaasut (tyyppi määritettävä).

Näihin kartoituksiin sisältyvät vuosittaiset laitoskohtaiset tiedot on toimitettava pyynnöstä komissiolle.

Komissiolle on toimitettava tiivistelmä kartoituksista joka kolmas vuosi 12 kuukauden kuluessa kartoituksen kattaman kolmivuotiskauden päättymisestä. Tiivistelmässä on eriteltävä jalostamoiden eri polttolaitosten tiedot.

Komissio toimittaa jäsenvaltioille ja yleisön saataville yhteenvedon näiden kartoitusten vertailusta ja arviosta direktiivin 2003/4/EY mukaisesti 24 kuukauden kuluessa kartoituksen kattaman kolmivuotiskauden päättymisestä.

4. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen toimitettava vuosittain komissiolle seuraavat tiedot:

- a) edellä olevan 31 artiklan soveltamisalaa kuuluvissa polttolaitoksissa käytetyn kotimaisen kiinteän polttoaineen rikkipitoisuus ja saavutettu rikinpoistoaste kunkin kuukauden keskiarvona. Mainitun 31 artiklan ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoitetaan myös tekniset perustelut sille, miksi laitokset eivät pysty noudattamaan 30 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja; ja
- b) vuosittainen käyttötuntien määrä sellaisissa polttolaitoksissa, joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa viiden vuoden jakson liukuvana keskiarvona.

73 artikla

Arviointi

1. Komissio toimittaa 7 päivään tammikuuta 2016 mennessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle 72 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin perustuvan kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa.

Kertomuksessa arvioidaan, onko unionin tasolla toteutettava toimia vahvistamalla tai saattamalla ajan tasalle unionin laajuiset päästöjen raja-arvojen vähimmäisvaatimukset sekä tarkkailua ja määräysten noudattamista koskevat säännöt sellaisia toimintoja varten, jotka kuuluvat edellisen kolmivuotiskauden aikana hyväksyttyjen BAT-päätelmien piiriin, seuraavin perustein:

- a) kyseessä olevien toimintojen yleinen vaikutus ympäristöön; ja
- b) parhaan käytettävissä olevan tekniikan täytäntöönpanon eteneminen kyseisissä toiminnoissa.

Arvioinnissa otetaan huomioon 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu foorumin lausunto.

Tämän direktiivin III luvussa ja liitteessä V on katsottava vahvistettavan unionin laajuiset vähimmäisvaatimukset suurille polttolaitoksille.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus. Jos toisessa alakohdassa tarkoitettua arvioinnissa todetaan tällainen tarve, säädösehdotukseen sisällytetään säännöksiä, joilla vahvistetaan tai saatetaan ajan tasalle unionin laajuiset päästöjen raja-arvojen vähimmäisvaatimukset sekä kyseisten toimintojen tarkkailua ja määräysten noudattamista koskevat säännöt.

2. Komissio toimittaa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä arvion tarpeesta rajoittaa päästöjä, jotka ovat peräisin:

- a) polttoaineiden poltosta laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle 50 MW;
- b) karjan tehokasvatuksesta; ja
- c) karjanlannan levittämisestä.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kyseisen arvioinnin tuloksista ja tarvittaessa siihen liittyvän säädösehdotuksen.

3. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä kertomuksen siitä, että liitteessä I vahvistetaan:

- a) kapasiteettia koskevat eriytetty raja-arvot eri siipikarjalajien kasvatukselle mukaan luettuna viiriäisten erityistapaus;
- b) kapasiteettia koskevat raja-arvot erityyppisten eläinten samanaikaiselle kasvatukselle samassa laitoksessa.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen arvioinnin tuloksista kertomuksen ja tarvittaessa siihen liittyvän säädösehdotuksen.

74 artikla

Liitteiden muuttaminen

Tämän direktiivin säännösten mukauttamiseksi parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella tieteen ja tekniikan kehitykseen komissio antaa delegoituja säädöksiä 76 artiklan sekä 77 ja 78 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti liitteessä V olevan 3 ja 4 osan, liitteessä VI olevan 2, 6, 7 ja 8 osan sekä liitteessä VII olevan 5, 6, 7 ja 8 osan mukauttamiseksi sellaiseen tieteen ja tekniikan kehitykseen.

75 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

76 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle viiden vuoden ajaksi 6 päivästä tammikuuta 2011 lukien valta antaa 48 artiklan 5 kohdassa ja 74 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvalan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kauciksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 77 artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 77 ja 78 artiklassa säädetyt ehtoja.

77 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi missä vaiheessa tahansa peruuttaa 48 artiklan 5 kohdassa ja 74 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.

3. Peruuttamispäätös lopettaa päätöksessä mainitun säädösvalan siirron. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

78 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimitus esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

79 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset komissiolle 7 päivään tammikuuta 2013 mennessä sekä niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian.

80 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 2 artiklan, 3 artiklan 8 kohdan, 11–15 kohdan, 18–23 kohdan, 26–30 kohdan, 34–38 kohdan ja 41 kohdan, 4 artiklan 2 ja 3 kohdan, 7 artiklan, 8 ja 10 artiklan, 11 artiklan e ja h kohdan, 12 artiklan 1 kohdan e ja h alakohdan, 13 artiklan 7 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan, 14 artiklan 1 kohdan d, e, f ja h alakohdan, 14 artiklan 2–7 kohdan, 15 artiklan 2–5 kohdan, 16, 17 ja 19 artiklan, 21 artiklan 2–5 kohdan, 22, 23, 24, 27, 28 ja 29 artiklan, 30 artiklan 1, 2, 3, 4, 7 ja 8 kohdan, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 ja 39 artiklan, 40 artiklan 2 ja 3 kohdan, 42, ja 43 artiklan, 45 artiklan 1 kohdan, 58 artiklan, 59 artiklan 5 kohdan, 63 artiklan, 65 artiklan 3 kohdan, 69, 70, 71, 72 ja 79 artiklan sekä liitteessä I olevan ensimmäisen alakohdan, 1.1 kohdan, 1.4 kohdan, 2.5 kohdan b alakohdan, 3.1 kohdan, 4 kohdan, 5 kohdan, 6.1 kohdan c alakohdan, 6.4 kohdan b alakohdan, 6.10 kohdan ja 6.11 kohdan liitteen II, liitteessä III olevan 12 kohdan, liitteen V, liitteessä VI olevan 1 osan b kohdan, 4 osan 2.2, 2.4, 3.1 ja 3.2 kohdan, 6 osan 2.5 ja 2.6 kohdan ja 8 osan 1 kohdan 1 alakohdan d alakohdan, liitteessä VII olevan 4 osan 2 kohdan, 5 osan 1 kohdan ja 7 osan 3 kohdan ja liitteessä VIII olevan 1 osan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan, 2 osan 2 ja 3 kohdan sekä 3 osan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 7 päivään tammikuuta 2013 mennessä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä samasta päivästä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

81 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 78/176/ETY, 82/883/ETY, 92/112/ETY, 1999/13/EY, 2000/76/EY ja 2008/1/EY, sellaisina kuin ne ovat muutettuina liitteessä IX olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, 7 päivästä tammikuuta 2014 alkaen, rajoittamatta kuitenkaan liitteessä IX olevassa B osassa lueteltujen direktiivien saattamista kansalliseen lainsäädäntöön ja soveltamista koskeviin määräaikoihin liittyvien jäsenvaltioiden velvoitteiden täyttämistä.

2. Kumotaan direktiivi 2001/80/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IX olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, 1 päivästä tammikuuta 2016, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä IX olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

3. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä X olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

82 artikla

Siirtämäsäännökset

1. Liitteessä I olevassa 1.1 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavien laitosten, joiden mitattu kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW, 1.2 ja 1.3 kohdassa, 1.4 kohdan a alakohdassa, 2.1–2.6 kohdassa, 3.1–3.5 kohdassa, ja 4.1–4.6 kohdassa tarkoitettua kemiallista jalostustoimintaa harjoittavien laitosten, 5.1–5.2 kohdassa tarkoitettua direktiivin 2008/1/EY soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa harjoittavien laitosten, 5.3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa, 5.4 kohdassa, 6.11 kohdan a ja b alakohdassa, 6.2 ja 6.3 kohdassa ja 6.4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua direktiivin 2008/1/EY soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa harjoittavien laitosten, sekä 6.44 kohdan c alakohdassa ja 6.5–6.9 kohdassa tarkoitettujen laitosten osalta, jotka ovat toiminnassa ja joilla on lupa ennen 7 päivää tammikuuta 2013 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen kyseistä päivämäärää, edellyttäen, että mainittujen laitosten toiminta käynnistyy viimeistään 7 päivänä tammikuuta 2014, jäsenvaltioiden on sovellettava 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 7 päivästä tammikuuta 2014 alkaen lukuun ottamatta lukua III ja liitettä V.

2. Liitteessä I olevassa 1.1 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavien laitosten, joiden mitattu kokonaislämpöteho on 50 MW, 1.4 kohdan b alakohdassa ja 4.1–4.6 kohdassa tarkoitettua biologista jalostustoimintaa harjoittavien laitosten, 5.1 ja 5.2 kohdassa tarkoitettua direktiivin 2008/1/EY soveltamisalaan kuulumatonta toimintaa harjoittavien laitosten, 5.3 kohdan a alakohdan iii–v alakohdassa, 5.3 kohdan b alakohdassa, 5.5 ja 5.6 kohdassa, 6.1 kohdan c alakohdassa ja 6.4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua direktiivin 2008/1/EY soveltamisalaan kuulumatonta toimintaa harjoittavien laitosten sekä 6.10 ja 6.11 kohdassa tarkoitettujen laitosten, jotka ovat toiminnassa ennen 7 päivää tammikuuta 2013, osalta jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 7 päivästä heinäkuuta 2015 alkaen, lukuun ottamatta III ja IV lukua ja liitettä V ja VI.

3. Edellä 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta jäsenvaltioiden on sovellettava 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä tammikuuta 2016 luvun III ja liitteen V noudattamiseksi.

4. Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta jäsenvaltiot eivät enää 7 päivästä tammikuuta 2013 alkaen sovelle direktiiviä 2001/80/EY.

5. Jätettä rinnakkaispolttavien polttolaitosten osalta on sovellettava liitteessä VI olevan 4 osan 3.1 kohtaa:

- a) 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta 31 päivään joulukuuta 2015;
- b) 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta 7 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

6. Jätettä rinnakkaispolttaviin polttolaitoksiin on sovellettava liitteessä VI olevan 4 osan 3.2 kohtaa:

- a) 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen;
- b) 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta 7 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

7. Edellä olevaa 58 artiklaa sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2015. Siihen päivämäärään saakka aineet ja seokset, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on aineiden ja seosten luokitukselta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaaralliseksi ja joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F tai R-lausekkeet R45, R46, R49, R60 tai R61, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista vähemmän haitallisilla aineilla tai seoksilla mahdollisimman pian.

8. Edellä olevaa 59 artiklan 5 kohtaa sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2015. Siihen päivämäärään saakka haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on

oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F tai R-lausekkeet R45, R46, R49, R60, R61, tai halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H341 tai H351 tai R-lausekkeet R40 tai R68, on kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi rajoitettava hallituissa olosuhteissa, siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, eivätkä ne saa ylittää liitteessä VII olevassa 4 osassa vahvistettuja merkityksellisiä päästöjen raja-arvoja.

9. Liitteessä VII olevan 4 osan 2 kohtaa sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2015. Siihen päivämäärään saakka sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351 taikka R-lauseke R40 tai R68, päästöjen osalta on, jos vaaralauseketta H341 tai H351 taikka merkintää R40 tai R68 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöjen raja-arvoa 20 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

83 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

84 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
O. CHASTEL

LIITE I

10 artiklassa tarkoitetut toiminnan luokat

Jäljempänä mainitut rajat koskevat yleensä tuotantokapasiteetteja tai tuotantoa. Jos useampaa saman toiminnan kuvauksen, joka sisältää rajan, alle lukeutuvaa toimintaa suoritetaan samassa laitoksessa, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen. Jätehuoltotoiminnan osalta tätä laskelmaa sovelletaan 5.1 kohdassa ja 5.3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen tasolla.

Komissio laatii ohjeita:

- a) tässä liitteessä kuvatun jätehuoltotoiminnan sekä direktiivin 2008/98/EY liitteessä I ja II kuvatun jätehuoltotoiminnan välisestä suhteesta; ja
 - b) termin ”teollinen mittakaava” tulkinnasta ottaen huomioon tässä liitteessä määritellyt kemian teollisuuden toiminnot.
1. Energia-alan teollisuus
 - 1.1 Polttoaineiden polttaminen laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on 50 MW tai enemmän.
 - 1.2 Kaasun ja öljyn jalostaminen
 - 1.3 Koksen tuotanto
 - 1.4 Seuraavien aineiden kaasuttaminen tai nesteyttäminen:
 - a) hiili;
 - b) muut polttoaineet laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on 20 MW tai enemmän.
 2. Metallien tuotanto ja jalostus
 - 2.1 Malmien, mukaan lukien sulfidimalmit, pasutus- ja sintraus.
 - 2.2 Raakaraudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, kapasiteetin ylittäessä 2,5 tonnia tunnissa.
 - 2.3 Rautametallien jalostus:
 - a) kuumavalssausmenetelmällä, jonka kapasiteetti ylittää 20 tonnia raakaterästä tunnissa;
 - b) takomoissa, joissa vasaroiden iskutyö ylittää 50 kilojoulea vasaraa kohti ja käytetty lämmöntuotto ylittää 20 MW;
 - c) suojakäsittelmällä sulalla metallilla käsittelykapasiteetin ylittäessä 2 tonnia raakaterästä tunnissa.
 - 2.4 Rautametallivalimoissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä
 - 2.5 Muiden kuin rautametallien jalostus:
 - a) muiden kuin rautametallien tuotanto malmista, rikasteista tai sekundaarisista raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyysimenetelmillä;
 - b) muiden kuin rautametallien sulatus, sisältäen metalliseokset, mukaan luettuna kierrätettävät tuotteet ja muiden kuin rautametallivalimoiden toiminta, kun sulatuskapasiteetti ylittää 4 tonnia päivässä lyijyn ja kadmiumin osalta tai 20 tonnia päivässä kaikkien muiden metallien osalta.
 - 2.6 Metallien tai muovien pintakäsittely, käyttäen elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käytettävien käsittelylaitteiden vetoisuuden ollessa enemmän kuin 30 m³.

3. Mineraaliteollisuus

3.1 Sementin, kalkin ja magnesiumoksidin tuotanto:

- a) klinkkerin (sementti) tuotanto kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä;
- b) kalkin tuotanto uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä;
- c) magnesiumoksidin tuotanto uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.

3.2 Asbestin tai asbestipohjaisten tuotteiden valmistus.

3.3 Lasin valmistus, mukaan lukien lasikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.

3.4 Mineraalien sulatus, mukaan lukien mineraalikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.

3.5 Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennuskivet, laatat, hiekkakivi tai posliini, kun tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä; ja/tai uunikapasiteetti ylittää 4 m³ ja lastauskapasiteetti ylittää 300 kg/m³ uunia kohden.

4. Kemian teollisuus

Tämän jakson soveltamiseksi tuotanto tämän kohdan toimintaluokissa tarkoitettussa merkityksessä tarkoittaa teollisessa mittakaavassa tapahtuvaa 4.1–4.6 kohdassa mainittujen aineiden tai aineryhmien kemiallista tai biologista jalostamista.

4.1 Orgaanisen kemian tuotteiden valmistus, kuten:

- a) yksinkertaiset hiilivedyt (suoraketjuiset tai rengasrakenteiset, tyydyttyneet tai tyydyttämättömät, alifaattiset tai aromaattiset);
- b) happia sisältävät hiilivedyt, erityisesti alkoholit, aldehydit, ketonit, karboksyylihapot, esterit ja esterien seokset, asetaatit, eetterit, peroksidit ja epoksihartsit;
- c) rikkipitoiset hiilivedyt;
- d) typen hiilivedyt, erityisesti amiinit, amidit, typpipitoiset yhdisteet tai nitraatit, nitrilit, syanaatit, isosyanaatit;
- e) fosforia sisältävät hiilivedyt;
- f) halogenoidut hiilivedyt;
- g) organometalliyhdisteet;
- h) muovit (polymeerit, synteettiset kuidut, selluloosapohjaiset kuidut);
- i) synteettiset kumit;
- j) väriaineet ja pigmentit;
- k) pinta-aktiiviset aineet.

4.2 Epäorgaanisen kemian tuotteiden valmistus, kuten:

- a) kaasut, kuten ammoniakki, kloori tai kloorivety, fluori tai fluorivety, hiilen oksidit, rikkiyhdisteet, typen oksidit, vety, rikkidioksidi, karbonyylikloridi;
- b) hapot, kuten kromihappo, fluorivetyhappo, fosforihappo, typpihappo, kloorivetyhappo, rikkihappo, oleiinihappo, rikkihapokkeet;

- c) emäkset, kuten ammoniumhydroksidi, kaliumhydroksidi, natriumhydroksidi;
 - d) suolat, kuten ammoniumkloridi, kaliumkloraaatti, kaliumkarbonaatti, natriumkarbonaatti, perboraatti, hopeanitraatti;
 - e) epämetallit, metallioksidit tai muut epäorgaaniset yhdisteet, kuten kalsiumkarbidi, pii, piikarbidi.
- 4.3 Fosforiin, tyypeen tai kaliumiin perustuvien lannoitteiden (lannoitteet sisältävät joko yhtä ainetta tai niiden seosta) valmistus
- 4.4 Kasvinsuojeluaineiden tai biosidien tuotanto
- 4.5 Farmaseuttisten tuotteiden, myös välituotteiden, tuotanto
- 4.6 Räjähdeiden tuotanto
5. Jätehuolto
- 5.1 Vaarallisten jätteiden loppukäsittely tai hyödyntäminen kun kapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä joka sisältää yhden tai useamman seuraavista toiminnoista:
- a) biologinen käsittely;
 - b) fysikaalis-kemiallinen käsittely;
 - c) yhdistäminen tai sekoittaminen ennen 5.1 ja 5.2 kohdassa lueteltuja muita toimintoja;
 - d) uudelleenpakkaaminen ennen 5.1 ja 5.2 kohdassa lueteltuja muita toimintoja;
 - e) liuottimien talteenotto tai regenerointi;
 - f) muun epäorgaanisen materiaalin kuin metallien tai metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto;
 - g) happojen tai emästen regenerointi;
 - h) pilaantumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen;
 - i) katalyyttien ainesosien hyödyntäminen;
 - j) öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö;
 - k) allastaminen.
- 5.2 Jätteiden loppukäsittely tai hyödyntäminen jätteenpolttolaitoksissa tai jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa:
- a) Muut jätteet kuin vaaralliset jätteet, kun kapasiteetti ylittää 3 tonnia tunnissa;
 - b) vaaralliset jätteet, kun kapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä.
- 5.3 a) Muiden jätteiden kuin vaarallisten jätteiden loppukäsittely, kun kapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, mukaan luettuna yksi tai useampi seuraavista toiminnoista ja lukuun ottamatta yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annettuun direktiiviin 91/271/ETY (⁽¹⁾) kuuluvia toimintoja:
- i) biologinen käsittely,
 - ii) fysikaalis-kemiallinen käsittely,
 - iii) jätteen esikäsittely polttoa tai rinnakkaispolttoa varten,
 - iv) kuonan ja tuhkan käsittely,
 - v) metallijätteen käsittely leikkureilla, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä romuajoneuvot ja niiden osat.

(¹) EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

- b) vaarattoman jätteen hyödyntäminen tai hyödyntämisen ja loppukäsittelyn yhdistelmä, kun kapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä, mukaan luettuna yksi tai useampi seuraavista toiminnoista ja lukuun ottamatta direktiiviin 91/271/ETY kuuluvia toimintoja:

- i) biologinen käsittely,
- ii) jätteen esikäsittely polttoa tai rinnakkaispolttoa varten,
- iii) kuonan ja tuhkan käsittely,
- iv) metallijätteen käsittely leikkureilla, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä romuajoneuvot ja niiden osat.

Jos ainoa jätteidenkäsittelytoiminto on anaerobinen käsittely (mädätys), tämän toiminnon kapasiteettia koskeva raja-arvo on 100 tonnia päivässä.

- 5.4 Kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY (¹) 2 artiklan g alakohdassa määritellyt kaatopaikat, joihin tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä päivässä tai joiden kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta pysyvän jätteen kaatopaikkoja.

- 5.5 Vaarallisen jätteen, johon 5.4. kohtaa ei sovelleta, väliaikainen varastointi ennen 5.1., 5.2., 5.4. ja 5.6. kohdassa lueteltua toimintaa, kun kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 50 tonnia, lukuun ottamatta väliaikaista varastointia keräilyn aikana paikassa, jossa jäte tuotetaan.

- 5.6 Vaarallisen jätteen maanalainen varastointi, kun kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 50 tonnia.

6. Muu toiminta

6.1 Seuraavien tuotteiden tuotanto teollisuuslaitoksissa:

- a) massa puusta tai muista kuitumateriaaleista;
- b) paperi tai kartonki kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä;
- c) yksi tai useampi seuraavista puupaneeleista: OSB-levy, lastulevy tai kuitulevy kapasiteetin ylittäessä 600 m³ päivässä.

- 6.2 Tekstiilikuitujen tai tekstiilien esikäsittely (kuten pesu, valkaisu, merserointi) tai värjäys käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia päivässä.

- 6.3 Nahanparkitus käsittelykapasiteetin ylittäessä 12 tonnia valmiita tuotteita päivässä.

- 6.4 a) Teurastamotoiminta, tuotantokapasiteetin ylittäessä 50 tonnia ruhoja päivässä;

- b) Elintarvikkeiden tai rehujen tuotantoon tarkoitettujen seuraavien raaka-aineiden käsittely ja jalostus, riippumatta siitä, onko niitä aikaisemmin jalostettu vai ei, pelkkää pakkaamista lukuun ottamatta:

- i) pelkästään eläinperäiset raaka-aineet (paitsi pelkkä maito) valmiiden tuotteiden tuotannon ylittäessä 75 tonnia päivässä,
- ii) pelkästään kasvipäiset raaka-aineet valmiiden tuotteiden tuotannon ylittäessä 300 tonnia päivässä tai 600 tonnia päivässä, jos laitos toimii kaikkina vuosina enintään 90 peräkkäisenä päivänä;
- iii) eläin- ja kasvipäiset raaka-aineet sekä yhdistettyinä että erillisinä tuotteina valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin ylittäessä päivässä:

— 75 tonnia, jos A yhtä suuri tai suurempi kuin 10, tai

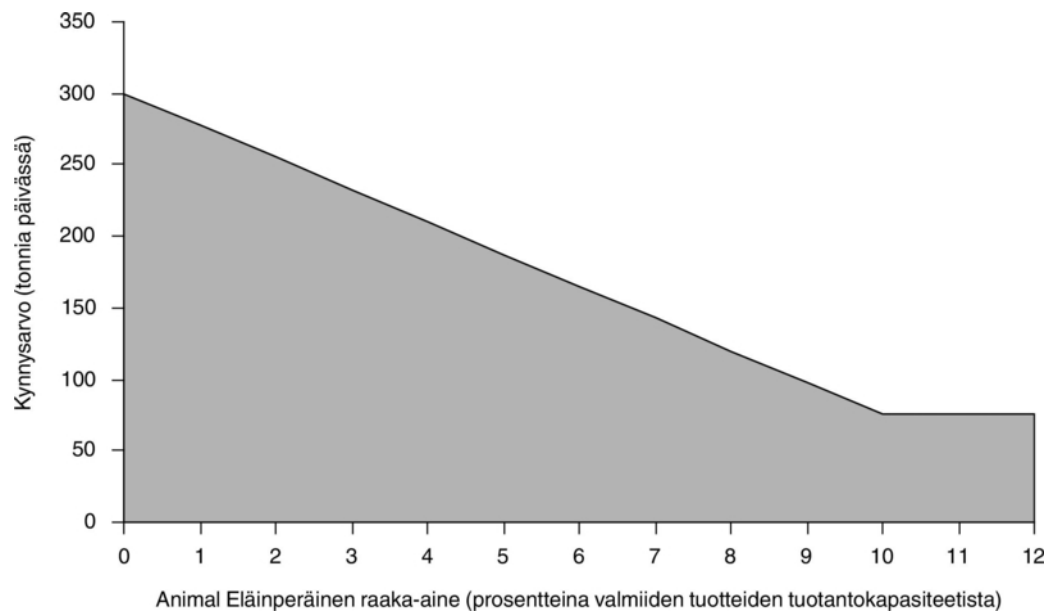
— $[300 - (22,5 \times A)]$ kaikissa muissa tapauksissa,

joissa "A" on valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus (prosentteina painosta).

Pakkauksen painoa ei saa sisällyttää tuotteen lopulliseen painoon.

(¹) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Tätä alakohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa ainoa raaka-aine on maito.

- c) Pelkän maidon käsittely ja jalostus vastaanotetun maidon määrän ylittäessä 200 tonnia päivässä (vuosittain lasketavan keskiarvon perusteella).
- 6.5 Ruhojen tai eläinperäisen jätteen loppukäsittely tai kierrätys käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia päivässä.
- 6.6 Siipikarjan tai sikojen tehokasvatuslaitokset,
- kun siipikarjapaikkoja on yli 40 000;
 - kun tuotantosikojen (yli 30 kg:n painoisia) paikkoja on yli 2 000; tai
 - kun emakkopaikkoja on yli 750.
- 6.7 Aineiden, esineiden ja tuotteiden pintakäsittely, erityisesti kiillotus, painatus, pinnoittaminen, rasvanpoisto, vedenpitäviksi käsittely, liimaus, maalaus, puhdistaminen tai kyllästys käytettäessä orgaanisia liuottimia liuottimen kulutus-kapasiteetin ylittäessä 150 kg tunnissa tai 200 t vuodessa.
- 6.8 Hiilen (kivihiilen) tai elektrografiitin tuotanto polttamalla tai hielettämällä.
- 6.9 Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista tulevien hiilidioksidivirtojen talteenotto geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY nojalla.
- 6.10 Puun ja puutuotteiden suojaus kemikaaleilla tuotantokapasiteetin ylittäessä 75 m³ päivässä lukuun ottamatta pelkkää sinistäjäsienen torjuntakäsittelyä.
- 6.11 Erillisessä laitoksessa käsiteltävä jätevesi, joka ei kuulu direktiivin 91/271/EY soveltamisalaan ja jonka on päästänyt I luvun soveltamisalaan kuuluva laitos.

LIITE II

Pilaavien aineiden luettelo

ILMA

1. Rikin oksidit ja muut rikkiyhdisteet
2. Typen oksidit ja muut typpiyhdisteet
3. Hiilimonoksidi
4. Haihtuvat orgaaniset yhdisteet
5. Metallit ja niiden yhdisteet
6. Hiukkaset mukaan luettuna pienhiukkaset
7. Asbesti (suspendoituneet hiukkaset, kuidut)
8. Kloori ja sen yhdisteet
9. Fluori ja sen yhdisteet
10. Arseeni ja sen yhdisteet
11. Syanidit
12. Aineet ja seokset, joilla osoitetaan olevan ilman välityksellä karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia
13. Polyklooratut dibentsiodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit

VESI

1. Organohalogeeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä
 2. Organofosforiyhdisteet
 3. Orgaaniset tinayhdisteet
 4. Aineet ja seokset, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia vesiympäristössä tai sen välityksellä
 5. Pysyvät hiilivedyt ja pysyvät ja biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet
 6. Syanidit
 7. Metallit ja niiden yhdisteet
 8. Arseeni ja sen yhdisteet
 9. Biosidit ja kasvinsuojeluaineet
 10. Suspendoituneet aineet
 11. Rehevöitymistä aiheuttavat aineet (erityisesti nitraatit ja fosfaatit)
 12. Hapittasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet (jotka ovat mitattavissa parametreillä kuten BHK, KHK)
 13. Aineet, jotka on lueteltu direktiivin 2000/60/EY liitteessä X
-

LIITE III

Parhaan käytettävissä olevan tekniikan määrittelyperusteet

1. Vähän jätettä tuottavien teknisten keinojen käyttö
 2. Mahdollisimman vaarattomien aineiden käyttö
 3. Prosessissa käytettyjen ja tuotettujen aineiden ja jätteiden talteenotto- ja kierrätyskeinojen kehittäminen kun se on tarpeellista
 4. Vertailukelpoiset prosessit, laitteet ja toimintamenetelmät, joita on kokeiltu menestyksekkäästi teollisessa mittakaavassa
 5. Tekniikan kehitys ja muutokset tieteellisessä tiedossa ja ymmärtämyksessä
 6. Kyseessä olevien päästöjen luonne, vaikutukset ja laajuus
 7. Uusien tai olemassa olevien laitosten käyttöönottopäivä
 8. Parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönottoon vaadittava aika
 9. Prosessissa käytettävien raaka-aineiden (vesi mukaan luettuna) kulutus ja ominaisuudet sekä energiankäytön tehokkuus
 10. Päästöjen kokonaisvaikutuksen ja ympäristöriskien ehkäisyn ja minimoimisen tarve;
 11. Onnettomuuksien ehkäisyn ja niiden ympäristöseurausten minimoimisen tarve
 12. Julkisoikeudellisten kansainvälisten järjestöjen julkaisemat tiedot
-

LIITE IV

Yleisön osallistuminen päätöksentekoon

1. Yleisölle on ilmoitettava (julkisin ilmoituksin tai muin asianmukaisin tavoin, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisin viestimin) seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:
 - a) lupahakemus tai tilanteen mukaan ehdotus luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi 21 artiklan mukaisesti, mukaan lukien 12 artiklan 1 kohdassa lueteltujen seikkojen kuvaus;
 - b) tarvittaessa tieto, että päätökseen sovelletaan kansallista tai valtiosta toiseen ulottuvien ympäristövaikutusten arviointimenettelyä taikka että siitä käydään 26 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja;
 - c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä tietoja, joille huomautukset (tai kysymykset) voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta;
 - d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on olemassa;
 - e) tilanteen mukaan yksityiskohtaiset tiedot ehdotuksesta luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi;
 - f) milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot annetaan saataville;
 - g) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä 5 kohdan mukaista yleisön osallistumista ja kuulemista varten.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa yleisön, jota asia koskee, saataville saatetaan:
 - a) kansallisen oikeuden mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja ohjeet, joita toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille on annettu ajankohtana, jona yleisölle, jota asia koskee, annetaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot;
 - b) direktiivin 2003/4/EY mukaisesti muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti ja jotka annetaan saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on ilmoitettu 1 kohdan mukaisesti.
3. Yleisöllä, jota asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle huomautuksensa ja mielipiteensä ennen kuin lupahakemuksesta päätetään.
4. Päätöstä tehdessä tämän liitteen mukaisen kuulemisen tulokset on otettava asianmukaisesti huomioon.
5. Jäsenvaltiot päättävät yksityiskohtaisista järjestelyistä yleisölle tiedottamiseksi (esimerkiksi jakamalla ilmoituksia tietyllä alueella tai ilmoittamalla asiasta paikallisissa sanomalehdissä) sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi (esimerkiksi kirjallisten lausuntojen tai julkisen kuulemisen avulla). On asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän liitteen mukaisesti jää riittävästi aikaa.

LIITE V

Polttolaitoksiin liittyvät tekniset säännökset

1 OSA

30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevat päästöjen raja-arvot

1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoidussa happipitoisuudessa, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien muiden polttolaitosten kuin kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 15 prosenttia.
2. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa	Turve	Nestemäiset polttoaineet
50–100	400	200	300	350
100–300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Kiinteitä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa $800 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa $850 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, kun on kyse laitoksista, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 300 MWth, ja $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, kun on kyse laitoksista, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 300 MWth.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa kahdessa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

3. SO_2 -päästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksuiunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

Polttolaitoksiin, jotka käyttävät jalostamojakeiden kaasutuksesta saatua lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai toiminnanharjoittajille, jotka olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa $800 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

4. NO_x-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet
50–100	300 Ruskohiilen polypolton osalta 450	300	450
100–300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Huomautukset

- ⁽¹⁾ Polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauk- ja konversiojäännöksiä ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MWth ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kemiallisten laitosten polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseen nestemäisiä tuotantojäännöksiä ei-kaupallisena polttoaineena ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MWth ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kiinteitä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 400 mg/Nm³.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa kolmessa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

5. Kevyitä tai keskisuuria nestemäisiä polttoaineina käyttäviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 90 mg/Nm³ ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa 100 mg/Nm³.

Näitä päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

6. NO_x- ja CO-päästöjen (mg/Nm³) raja-arvot kaasukäyttöisten polttolaitosten osalta:

	NO _x	CO
Maakaasukäyttöiset polttolaitokset lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	100	100
Polttolaitokset, jotka käyttävät masuunikaasua, koksamokaasua tai jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	200 ⁽⁴⁾	—
Polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	200 ⁽⁴⁾	—
Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena maakaasua ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena muita kuin maakaasuja	120	—
Kaasumootorit	100	100

Huomautukset:

- ⁽¹⁾ Maakaasu on luonnossa esiintyvä metaani, jonka tilavuudesta on enintään 20 % reagoimattomia kaasuja ja muita aineosia.
- ⁽²⁾ 75 mg/Nm³ seuraavissa tapauksissa, joissa kaasuturbiinin hyötysuhde määritetään ISO-olosuhteissa:
- i) sähköä ja lämpöä yhdistetysti tuottavissa järjestelmissä käytetyt kaasuturbiinit, joiden kokonaishyötysuhde on yli 75 %
 - ii) kombilaitoksessa (CCGT) käytetyt kaasuturbiinit, joiden keskimääräinen vuosittainen sähkön tuotannon hyötysuhde on kaiken kaikkiaan yli 55 %
 - iii) mekaanisen voimansiirron kaasuturbiinit.
- ⁽³⁾ Yksikiertoisille kaasuturbiineille, jotka eivät kuulu yhteenkään huomautuksessa 2 mainittuun luokkaan ja joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa, NO_x-päästöjen raja-arvo on 50x*η/35, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina ISO-olosuhteissa.
- ⁽⁴⁾ 300 mg/Nm³ polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MWth ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003.

Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.

Kaasuturbiineihin (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT), joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 150 mg/Nm³, jos käytetään maakaasua, ja raja-arvoa 200 mg/Nm³, jos käytetään muita kaasuja tai nestemäisiä polttoaineita.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erilisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

Tässä kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätä-tarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumootoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

7. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet ⁽¹⁾
50–100	30	30	30
100–300	25	20	25
> 300	20	20	20

Huomautukset

- ⁽¹⁾ Polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauks- ja konversiojäännöksiä ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, päästöjen raja-arvo on 50 mg/Nm³.

8. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Yleensä	5
Masuuinkaasu	10
Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30

2 OSA

30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevat päästöjen raja-arvot

1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoituna happipitoisuuteen, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien muiden polttolaitosten kuin kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 15 prosenttia.

Toimivaltainen viranomainen voi määritellä sellaisten CCGT-järjestelmien kaasuturbiinien, joissa käytetään lisäpolttoainetta, standardoidun happipitoisuuden ottaen huomioon kyseessä olevan laitokset erityisominaisuudet.

2. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa	Turve	Nestemäiset polttoaineet
50–100	400	200	300	350
100–300	200	200	300	200
			Leijupolton osalta 250	
> 300	150	150	150	150
	Kiertoleijupolton ja paineistetun leijupolton osalta 200		Leijupolton osalta 200	

3. SO_2 -päästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

4. NO_x -päästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet
50–100	300	250	300
	Ruskohiilen pölypolton osalta 400		
100–300	200	200	150
> 300	150	150	100
	Ruskohiilen pölypolton osalta 200		

5. Kevyitä tai keskitiskeitä nestemäisinä polttoaineina käytäviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna CCGT), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 50 mg/Nm³ ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa 100 mg/Nm³.

Näitä päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

6. NO_x- ja CO-päästöjen (mg/Nm³) raja-arvot kaasukäyttöisten polttolaitosten osalta:

	NO _x	CO
Muut polttolaitokset kuin kaasuturbiinit ja kaasumoottorit	100	100
Kaasuturbiinit (myös CCGT)	50 ⁽¹⁾	100
Kaasumoottorit	75	100

Huomautukset

⁽¹⁾ Yhden kierron kaasuturbiinien osalta, joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa, NO_x-päästöjen raja-arvo on 50x*η/35, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina (ISO-olosuhteissa).

Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettu NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.

Tässä kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumoottoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

7. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	
50–300	20
> 300	10
	20 biomassan ja turpeen osalta

8. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Yleensä	5
Masuunikaasu	10
Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30

3 OSA

Päästöjen tarkkailu

1. Savukaasujen SO₂-, NO_x- ja hiukkaspitoisuudet on mitattava jatkuvasti kaikissa nimelliseltä kokonaislämpöteholtaan vähintään 100 MW:n polttolaitoksissa.

Savukaasujen CO-pitoisuus on mitattava jatkuvasti kussakin kaasumaisia polttoaineita käyttävässä, nimelliseltä kokonaislämpöteholtaan vähintään 100 MW:n polttolaitoksessa.

2. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja jatkuvia mittauksia ei edellytetä seuraavissa tapauksissa:

- niiden polttolaitosten osalta, joiden jäljellä oleva käyttöikä on alle 10 000 käyttötuntia;
- maakaasua käyttävistä laitoksista peräisin olevan SO₂:n ja hiukkasten osalta;

- c) tunnetun rikkipitoisuuden omaavaa öljyä polttavista polttolaitoksista peräisin olevan SO₂:n osalta tapauksissa, joissa ei ole savukaasun rikinpoistolaitteistoa;
- d) biomassaa polttavista polttolaitoksista peräisin olevan SO₂:n osalta, jos käyttäjä pystyy osoittamaan, että SO₂-päästöt eivät missään olosuhteissa voi olla korkeampia kuin määrätty päästöjen raja-arvot.
3. Jos jatkuvia mittauksia ei edellytetä, rikkidioksidin, typen oksidien, hiukkasten ja kaasukäyttöisten laitosten osalta myös hiilimonoksidin mittausten suorittamista on vaadittava vähintään joka kuudes kuukausi.
4. Kivihiiltä tai ruskohiiltä käyttävissä polttolaitoksissa on mitattava elohopean kokonaispäästöt vähintään kerran vuodessa.
5. SO₂- ja NO_x-päästöt voidaan 3 kohdassa tarkoitettujen SO₂- ja NO_x-päästöjen mittausten sijaan mitata myös muilla toimivaltaisen viranomaisen todentamalla ja hyväksymillä mittauksilla. Näissä menetelmissä on käytettävä soveltuvia Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeja heti, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on käytettävä ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavan tieteellisen arvon omaavien tietojen toimittaminen.
6. Merkittävistä käytetyn polttoainetyypin tai laitoksen käyttötavan muutoksista on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, ovatko 1–4 kohdassa vahvistetut valvontavaatimukset yhä riittävät vai onko niitä muutettava.
7. Edellä 1 kohdan mukaisesti on jatkuvasti mitattava myös savukaasun happipitoisuutta, lämpötilaa, painetta ja vesihöyrypitoisuutta. Savukaasun vesihöyrypitoisuuden jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen, jos näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.
8. Näytteiden otto pilaavista aineista ja näytteiden analysointi sekä prosessiin liittyvien muuttujien mittaukset sekä automaattisten mittausjärjestelmien laadunvarmistus sekä näiden järjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on tehtävä CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.
- Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin.
- Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle automaattisten mittausjärjestelmien tarkistusten tulokset.
9. Päästöjen raja-arvojen osalta yhden mittaustuloksen 95 prosentin luottamusvälin arvo ei saa ylittää seuraavia päästöjen raja-arvon prosentiosuuksia:

Hiilimonoksidi	10 %
Rikkidioksidi	20 %
Typen oksidit	20 %
Hiukkaset	30 %

10. Vahvistetut päivittäiset keskiarvot ja tuntikeskiarvot on määritettävä mitatuista vahvistetuista tuntikeskiarvoista sen jälkeen, kun niistä on vähennetty 9 kohdassa esitetty luottamusvälin arvo.

Sellaisena päivänä, jona yli kolme tuntikeskiarvoa on hylättävä automaattisen mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, tehdyt mittaukset on mitätöitävä. Jos useamman kuin 10 päivän mittaukset mitätöidään mainituista syistä vuoden aikana, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että käyttäjä toteuttaa riittävät toimenpiteet, joilla parannetaan automaattisen mittausjärjestelmän luotettavuutta.

11. Laitoksissa, joiden on noudatettava 31 artiklassa tarkoitettuja rikinpoistoasteita, on myös tarkkailtava säännöllisesti polttolaitoksessa poltetun polttoaineen rikkipitoisuutta. Toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava käytetyn polttoainetyypin merkittävistä muutoksista.

4 OSA

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Jatkuviissa mittauksissa katsotaan 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja noudatetun, jos mittaustulosten arviointi osoittaa, että kalenterivuoden käyttötunteina kaikki seuraavat edellytykset täyttyivät:
 - a) yksikään vahvistettu kuukausittainen keskiarvo ei ylitä 1 ja 2 osassa vahvistettuja asiaan kuuluvia päästöjen raja-arvoja;
 - b) yksikään vahvistettu päiväkohtainen keskiarvo ei ole yli 110 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista;
 - c) jos polttolaitoksissa on ainoastaan hiiltä käyttäviä kattiloita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle 50 MW, yksikään vahvistettu päiväkohtainen keskiarvo ei ole yli 150 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista;
 - d) 95 prosenttia kaikista vuoden aikana vahvistetuista tuntikohtaisista keskiarvoista ei ole yli 200 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista.

Vahvistetut keskiarvot määritetään 3 osan 10 kohdan mukaisesti.

Keskimääräisiä päästöarvoja laskettaessa ei oteta huomioon 30 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 37 artiklassa tarkoitettuina ajanjaksoina eikä käynnistyksen tai alasajon yhteydessä mitattuja arvoja.

2. Jos jatkuvia mittauksia ei edellytetä, 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos kunkin mittaussarjan tai muiden sellaisten menettelyjen tulokset, jotka on määritetty toimivaltaisten viranomaisten antamien sääntöjen mukaisesti, eivät ylitä päästöjen raja-arvoja.

5 OSA

Rikinpoiston vähimmäisaste

1. Edellä 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Rikinpoiston vähimmäisaste	
	Polttolaitokset, joille on myönnetty lupa ennen 27.11.2002 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta on käynnistynyt viimeistään 27.11.2003	Muut laitokset
50–100	80 %	92 %
100–300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Huomautukset

⁽¹⁾ Öljyliusketta polttavien polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste on 95 prosenttia.

2. Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Rikinpoiston vähimmäisaste
50–100	93 %
100–300	93 %
> 300	97 %

6 OSA

Rikinpoistoasteen noudattaminen

Tämän liitteen 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita sovelletaan kuukausittaisena keskiraja-arvona.

7 OSA

Jalostamojen monipolttoainepolttolaitosten keskimääräiset päästöjen raja-arvot

Rikkidioksidin keskimääräiset päästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) jalostamoissa toimiville monipolttoainepolttolaitoksille, kaasuturbiineja ja kaasumootoreita lukuun ottamatta, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatua tislauksen ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa:

- a) polttolaitokset, joille on myönnetty lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta on käynnistynyt viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003: $1\,000\text{ mg}/\text{Nm}^3$;
- b) muut polttolaitokset: $600\text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Nämä päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoidussa happipitoisuudessa, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia ja nestemäisten ja kaasumaisten polttoaineiden osalta 3 prosenttia.

LIITE VI

Jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat tekniset säännökset

1 OSA

Määritelmät

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- a) ”jo käytössä olevalla jätteenpolttolaitoksella” yhtä seuraavista jätteenpolttolaitoksista
- i) laitos, joka oli toiminnassa ja jolla oli sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti myönnettävä lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002,
 - ii) laitos, jolle oli myönnetty lupa toimia jätteenpolttolaitoksena tai joka oli rekisteröity sellaiseksi ja jolla oli sovellettavan unionin oikeuden mukainen ennen 28 päivää joulukuuta 2002 myönnetty lupa edellyttäen, että laitos otettiin käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2003,
 - iii) laitos, jonka osalta oli jätetty toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan täydellinen hyväksymispyyntö ennen 28 päivää joulukuuta 2002 edellyttäen, että laitos otettiin käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2004,
- b) ”uudella jätteenpolttolaitoksella” jätteenpolttolaitoksia, jotka eivät kuulu a kohdan soveltamisalaan.

2 OSA

Dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien ekvivalenttikertoimet

Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien määrittämiseksi seuraavien dibentso-p-dioksiinien ja furaanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:

	Toksisuusekvivalenttikeroin
2,3,7,8 – Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1, 2,3,6,7,8 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD)	0,01
Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Tetraklooridibentsodioksiini (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
Oktaklooridibentsofuraani (OCDF)	0,001

3 OSA

Jätteenpolttolaitosten ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K ja paine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.

Savukaasun raja-arvot standardoidaan 11 prosentin happipitoisuuteen, ellei kyseessä ole direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 3 kohdassa määritellyn mineraalijäteöljyn polttaminen, jolloin ne standardoidaan 3 prosentin happipitoisuuteen, kuten myös 6 osan 2.7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

- 1.1 Seuraavien pilaavien aineiden (mg/Nm³) päästöjen raja-arvojen vuorokausikeskiarvot

Hiukkasten kokonaismäärä	10
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	10
Kloorivety (HCl)	10
Fluorivety (HF)	1
Rikkidioksidi (SO ₂)	50
Typppimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosta, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	200
Typppimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti on enintään 6 tonnia/tunti	400

- 1.2 Seuraavien pilaavien aineiden (mg/Nm³) päästöjen raja-arvojen puolen tunnin keskiarvot

	(100 %) A	(97 %) B
Hiukkasten kokonaismäärä	30	10
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	20	10
Kloorivety (HCl)	60	10
Fluorivety (HF)	4	2
Rikkidioksidi (SO ₂)	200	50
Typppimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosta, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	400	200

- 1.3 Seuraavien raskasmetallien päästöjen raja-arvojen (mg/Nm³) keskiarvot vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa:

Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	Yhteensä: 0,05
Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	
Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,05
Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonina (Sb)	Yhteensä: 0,5
Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	
Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	
Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	
Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana kobolttina (Co)	
Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	
Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn)	
Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	
Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V)	

Nämä keskiarvot koskevat myös kyseisten raskasmetallien ja niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.

- 1.4 Dioksiinien ja furaanien päästöjen raja-arvojen (mg/Nm^3) keskiarvot vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa: Päästöraja viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään 2 osan mukaisesti

Dioksiinit ja furaanit	0,1
------------------------	-----

- 1.5 Savukaasujen hiilimonoksidipäästöjen (mg/Nm^3) raja-arvot ovat:

- a) 50 vuorokausikeskiarvona,
- b) 100 puolen tunnin keskiarvona,
- c) 150 10 minuutin keskiarvona.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia tässä kohdassa vahvistettavien päästöjen raja-arvojen soveltamiseen leijupoltteknikkaa käyttäville jätteenpolttolaitoksille edellyttäen, että luvassa vahvistettava hiilimonoksidin (CO) päästöjen raja-arvo on enintään $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ tuntikeskiarvona.

2. Edellä olevan 46 artiklan 6 kohdassa ja 47 artiklassa kuvatuissa tilanteissa sovellettavat päästöjen raja-arvot.

Ilmaan joutuvien jätteenpolttolaitoksen päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei saa missään olosuhteissa ylittää arvoa $150 \text{ mg}/\text{m}^3$ puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna. Ilmaan joutuvien 1.2 kohdassa ja 1.5 kohdan b luettelma-kohdassa vahvistettuja orgaanisen hiilen päästöjen ja CO-päästöjen raja-arvoja ei saa ylittää.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa tässä osassa säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.

4 OSA

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvojen määrittäminen jätteen rinnakkaispoltolle

1. Seuraavaa kaavaa (sekoitussääntö) on sovellettava siinä tapauksessa, että tämän osan taulukoissa ei ole esitetty erityistä kokonaispäästöjen raja-arvoa C.

Jätteiden kullekin rinnakkaispoltossa syntyvän savukaasun sisältämälle pilaavalle aineelle sekä CO:lle määritetään päästöjen raja-arvo seuraavasti:

$$\frac{V_{\text{jäte}} \times C_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}} \times C_{\text{prosessi}}}{V_{\text{jäte}} + C_{\text{prosessi}}} = C$$

$V_{\text{jäte}}$: Pelkästään jätteenpoltosta syntyvän savukaasun volyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä direktiivissä vahvistettujen olosuhteiden mukaisesti standardoituna.

Jos vaarallisten jätteiden polttamisen seurauksena syntyvä lämmönluovutus on alle 10 prosenttia laitoksen lämmön kokonaisluovutuksesta, $V_{\text{jäte}}$ on laskettava (käsitteellisestä) määrästä jätettä, joka poltettuna vastaisi 10 prosentin lämmön luovutusta lämmön kokonaisluovutuksen ollessa määrätty.

$C_{\text{jäte}}$: Jätteenpolttoon tarkoitetuille laitoksille 3 osassa vahvistetut päästöjen raja-arvot.

V_{prosessi} : Laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän savukaasun volyymi, joka määritetään niiden happisältöjen perusteella, joiden mukaan päästöt on standardoitava unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti. Jos tällaista lainsäädäntöä ei ole annettu näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen savukaasun todellista happisältöä, jota ei ole laimennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeellonta ilmaa.

C_{prosessi} : Tässä osassa tietyille teollisuuden toiminnoille vahvistetut päästöjen raja-arvot, tai jos tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten raja-arvot, jotka ovat kyseisiä laitoksia koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisia, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei ole, käytetään luvassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Jos tällaisia luvassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia.

- C: Tiettyjä teollisuustoimintoja ja tiettyjä pilaavia aineita koskevat kokonaispäästöjen raja-arvot tässä osassa vahvistetussa happipitoisuudessa, tai jos tällaisia arvoja ei ole, tämän direktiivin erityisissä liitteissä vahvistetut päästöjen raja-arvot korvaavat kokonaispäästöjen raja-arvot, kokonaihappipitoisuus, jolla korvataan standardisoinnin perustana oleva happipitoisuus, määritetään edellä tarkoitetun pitoisuuden pohjalta, jossa otetaan huomioon osavolyymit.

Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K ja paine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.

Jäsenvaltiot voivat antaa tässä osassa säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.

2. Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä sementtiuuneja koskevat erityissäännökset

- 2.1 Jäljempänä olevan 2.2 kohdassa ja 2.3 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovelletaan vuorokausikeskiarvoina hiukkasten kokonaismäärään ja HCl-, HF-, NO_x- ja SO₂- ja TOC-päästöihin (jatkuvat mittaukset), vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona raskasmetalleihin ja vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona dioksiineihin ja furaaneihin.

Kaikki arvot standardisoidaan, happipitoisuuteen 10 %.

Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

- 2.2 C – Seuraavien pilaavien aineiden kokonaispäästöjen raja-arvot (mg/Nm³ lukuun ottamatta dioksiineja ja furaaneja)

Pilaava aine	C
Hiukkasten kokonaismäärä	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksiinit ja furaanit (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ Toimivaltainen viranomainen voi sallia 1 päivään tammikuuta 2016 saakka poikkeuksia NO_x-päästöjen raja-arvoista Lepol-uunien ja pitkien kiertouunien osalta edellyttäen, että luvassa vahvistetaan NO_x-kokonaispäästöjen raja-arvoksi enintään 800 mg/Nm³.

- 2.3 C – SO₂:n ja orgaanisen hiilen kokonaispäästöjen raja-arvot (mg/Nm³)

Epäpuhtaus	C
SO ₂	50
TOC	10

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia näistä päästöjen raja-arvoista tapauksissa, joissa orgaaninen hiili ja SO₂ eivät synny jätteen rinnakkaispoltosta.

- 2.4 C – kokonaispäästöjen raja-arvot CO:n osalta

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa raja-arvoja CO-päästöille.

3. Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä polttolaitoksia koskevat erityissäännökset

- 3.1 C_{prosessi} ilmaistuna vuorokausikeskiarvoina (mg/Nm³) 82 artiklan 5 kohdassa säädettyyn päivään saakka.

Polttolaitosten nimellistä kokonaislämpötehoa määriteltäessä sovelletaan 29 artiklan yhdistämissääntöjä. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta (O_2 -pitoisuus 6 %) biomassaa lukuun ottamatta:

Pilaavat aineet	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Hiukkaset	50	50	30	30

C_{prosessi} biomassan osalta (O_2 -pitoisuus 6 %):

Pilaavat aineet	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Hiukkaset	50	50	30	30

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (O_2 -pitoisuus 3 %):

Pilaavat aineet	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 to 200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
NO _x	—	400	200	200
Hiukkaset	50	50	30	30

3.2 C_{prosessi} vuorokausikeskiarvona (mg/Nm³) 82 artiklan 6 kohdassa säädetystä päivästä alkaen.

Polttolaitosten nimellistä kokonaislämpötehoa määriteltäessä sovelletaan 29 artiklan yhdistämissääntöjä. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

3.2.1 C_{prosessi} 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta (O_2 -pitoisuus 6 %) biomassaa lukuun ottamatta:

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 Turve: 300	200	200
NO _x	—	300 Ruskohiilipöly: 400	200	200
Hiukkaset	50	30	25 Turve: 20	20

C_{prosessi} biomassan osalta (O_2 -pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Hiukkaset	50	30	20	20

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (O_2 -pitoisuus 3 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Hiukkaset	50	30	25	20

- 3.2.2 C_{prosessi} 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 6 %) biomassaa lukuun ottamatta:

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 Turve: 300	200 Turve: 300, lukuun ottamatta leijupolttoa 250	150 Kiertoleijupoltto tai paineistettu leijupoltto, tai turvetta käytettäessä kaiken leijupolton osalta: 200
NO _x	—	300 Turve: 250	200	150 Ruskohiilen pölypoltto: 200
Hiukkaset	50	20	20	10 Turve: 20

C_{prosessi} biomassan osalta (O₂-pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150
NO _x	—	250	200	150
Hiukkaset	50	20	20	20

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 3 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Hiukkaset	50	20	20	10

- 3.3 C – kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta (mg/Nm³) ilmaistuna vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina (O₂-pitoisuus 6 % kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3 % nestemäisten osalta):

Pilaavat aineet	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

- 3.4 C – kokonaispäästöjen raja-arvot (ng/Nm³) dioksiineille ja furaaneille ilmaistuna vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina (O₂-pitoisuus 6 % kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3 % nestemäisten osalta):

Pilaava aine	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

4. Tämän osan 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan kuulumattomilla teollisuudenaloilla käytettäviin jätteen rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat erityissäännökset

- 4.1 C– kokonaispäästöjen raja-arvot (ng/Nm^3) dioksiinien ja furaanien osalta ilmaistuna vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina:

Pilaava aine	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

- 4.2 C– kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta (mg/Nm^3) ilmaistuna vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina:

Pilaavat aineet	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

5 OSA

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavat päästöjen raja-arvot

Pilaavat aineet	Päästöjen raja-arvot suodattamattomien näytteiden osalta (mg/l dioksiineja ja furaaneja lukuun ottamatta)	
	(95 %)	(100 %)
1. Direktiivissä 91/271/ETY olevassa liitteessä I määritelty suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärä	30	45
2. Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,03	
3. Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	0,05	
4. Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	0,05	
5. Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	0,15	
6. Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	0,2	
7. Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	0,5	
8. Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	0,5	
9. Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	0,5	
10. Sinkki ja sen yhdisteet puhtaana sinkkinä (Zn)	1,5	
11. Dioksiinit ja furaanit	0,3 ng/l	

6 OSA

Päästöjen tarkkailu

1. Mittaustekniikat

- 1.1 Ilman ja veden epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseksi suoritettavien mittausten on oltava edustavia.

- 1.2 Kaikkien pilaavien aineiden, myös dioksiinien ja furaanien, näytteenotto ja analyysi ja automaattisten mittausjärjestelmien laadunvarmistus sekä niiden kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on suoritettava CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot. Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin.

- 1.3 Yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia päivittäisistä päästöjen raja-arvoista:

Hiilimonoksidi:	10 %
Rikkidioksidi:	20 %
Typpidioksidi:	20 %
Hiukkasten kokonaismäärä:	30 %
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä:	30 %
Kloorivety:	40 %
Fluorivety:	40 %.

Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen määräaikaismittaukset on tehtävä 1.1 ja 1.2 kohdan mukaisesti.

2. Ilmaa pilaavien aineiden mittaukset.

2.1 Seuraavat ilmaa pilaavien aineiden mittaukset on suoritettava:

- jatkuvat mittaukset seuraavista aineista: NO_x, edellyttäen, että on vahvistettu päästöjen raja-arvot, CO, hiukkasten kokonaismäärä, orgaanisen hiilen kokonaismäärä, HCl, HF ja SO₂;
- jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä parametreista: lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä palamiskammion edustavasta kohdasta sekä savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö;
- raskasmetallien, dioksiinien ja furaanien mittaukset vähintään kahdesti vuodessa; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi.

2.2 Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on tarkistettava asianmukaisesti vähintään kerran jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoituissa toimintaolosuhteissa.

2.3 HF:n jatkuvia mittauksia ei tarvitse tehdä, jos HCl:n käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, ettei HCl:n päästöjen raja-arvo ylitä. Tällöin HF-päästöistä tehdään määräaikaismittaukset siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty.

2.4 Vesihöyrysisällön jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen edellyttäen, että näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.

2.5 Toimivaltainen viranomainen voi päättää, ettei HCl:n, HF:n ja SO₂:n jatkuvia mittauksia edellytetä jätteenpolttolaitoksissa tai jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa, ja edellyttää määräaikaismittauksia siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty tai ei lainkaan mittauksia p, jos toiminnanharjoittaja voi näyttää toteen, että kyseisten epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, ettei NO_x:n jatkuvia mittauksia edellytetä, ja edellyttää määräaikaismittauksia siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty sellaisissa olemassa olevissa jätteenpolttolaitoksissa, joiden nimelliskapasiteetti on alle 6 tonnia tunnissa, ja sellaisissa olemassa olevissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden nimelliskapasiteetti on alle 6 tonnia tunnissa, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa jätteen laatua, käytettyä tekniikkaa ja päästöjä koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailutulosten perusteella, että NO_x-päästöt eivät missään tilanteessa voi ylittää määrättyjä päästöjen raja-arvoja.

2.6 Toimivaltainen viranomainen voi seuraavissa tapauksissa edellyttää, että raskasmetalleja on mitattava kerran kahdessa vuodessa sekä dioksiineja ja furaaneja kerran vuodessa:

- jätteenrinnakkaispoltosta tai poltosta syntyvät päästöt ovat kaikissa olosuhteissa alle 50 prosenttia päästöjen raja-arvoista
- rinnakkaispoltettava tai poltettava jäte muodostuu ainoastaan sellaisten muiden kuin vaarallisten jätteiden tiettyistä lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen ja joilla on tiettyjä ominaisuuksia, ja se määritellään tarkemmin c alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella;

- c) toiminnanharjoittaja voi todistaa kyseisten jätteiden laatua koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailun perusteella, että päästöt jäävät kaikissa tapauksissa merkittävästi raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille vahvistettujen päästöjen raja-arvojen alle;
- 2.7 Mittausten tulokset on standardoitava käyttämällä 3 osassa mainittuja standardin mukaisia happipitoisuuksia tai laskettava 4 osan mukaisesti ja käyttämällä 7 osassa annettua kaavaa.

Jos jätettä poltetaan tai rinnakkaispoltetaan hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan standardoida toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon kunkin yksittäistapauksen erityisolosuhteet.

Jos pilaavien aineiden päästöjä on rajoitettu savukaasun puhdistuksella vaarallisia jätteitä käsittelevässä jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käsittelevässä rinnakkaispolttolaitoksessa, suoritetaan ensimmäisessä alakohdassa säädetty happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin pilaavan aineen pitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.

3. Vesiä pilaavien aineiden mittaukset

3.1 Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistopaikassa:

- a) pH:n, lämpötilan ja virtauksen jatkuvat mittaukset;
- b) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina tai 24 tunnin ajalta otettujen virtaukseen suhteutettujen edustavien näytteiden mittaukset;
- c) 24 tunnin ajan tapahtuvaa poistoa edustavan näytteen vähintään kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut Hg:n, Cd:n, Tl:n, As:n, Pb:n, Cr:n, Cu:n, Ni:n ja Zn:n mittaukset;
- d) vähintään puolen vuoden välein tapahtuvat dioksiinien ja furaanien mittaukset; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi.

3.2 Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksessa syntyvän muun jäteveden kanssa, toiminnanharjoittajan on tehtävä mittaukset:

- a) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- b) yhdestä tai useammasta muusta jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- c) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta.

7 OSA

Kaava, jolla lasketaan päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = laskettu päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

E_M = mitattu päästöpitoisuus

O_S = standardin mukainen happipitoisuus

O_M = mitattu happipitoisuus

8 OSA

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1.1 Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos

- a) yksikään vuorokausikeskiarvo ei ylitä 3 osan 1.1 kohdassa tai 4 osassa vahvistettuja tai 4 osan mukaisesti laskettuja päästöjen raja-arvoja;

- b) yksikään puolen tunnin keskiarvo ei ylitä 3 osan 1.2 kohdassa olevassa sarakkeessa A vahvistettuja päästöjen raja-arvoja, tai soveltuvissa tapauksissa 97 % vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1.2 kohdassa olevassa sarakkeessa B vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- c) yksikään raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja varten määritetyn näytteenottoajan keskiarvo ei ylitä 3 osan 1.3 kohdassa ja 1.4 kohdassa tai 4 osassa vahvistettuja tai 4 osan mukaisesti laskettuja päästöjen raja-arvoja;
- d) hiilimonoksidin (CO) osalta:
 - i) jätteenpolttolaitosten osalta:
 - vähintään 97 % vuoden aikana mitatuista vuorokauden keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1 kohdan 5 alakohdan a alakohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; ja
 - vähintään 95 prosenttia kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana tai kaikista saman jakson aikana otetuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1.5 kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; sellaisten jätteenpolttolaitosten osalta, joissa polttoprosessista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 1 100°C:een, jäsenvaltiot voivat soveltaa 10 minuutin keskiarvoihin seitsemän vuorokauden arviointijaksoa;
 - ii) jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten osalta: 4 osan säännöksiä noudatetaan.

- 1.2 Puolen tunnin ja 10 minuutin keskiarvot määritetään varsinaisen toiminta-ajan kuluessa (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jos niiden aikana ei polteta jätettä) mitatuista arvoista, joista on vähennetty 6 osan 1.3 kohdassa tarkoitetut luottamusvälin arvot. Vuorokausikeskiarvot lasketaan näistä vahvistetuista keskiarvoista.

Jotta vuorokausikeskiarvo olisi pätevä, vuorokaudessa saadaan hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuville mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Vuodessa saadaan hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuville mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi.

- 1.3 Näytteenottoajan keskiarvot sekä HF:n, HCl:n ja SO₂:n määräaikaismittausten keskiarvot määritetään 45 artiklan 1 kohdan e alakohdan, 48 artiklan 3 kohdan sekä 6 osan 1 kohdan vaatimusten mukaisesti.

2. Vesiin joutuvien päästöjen raja-arvot.

Vesiin joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos

- a) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän osalta 95 prosenttia ja 100 prosenttia mitatuista arvoista ei ylitä vastaavia 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- b) raskasmetallien (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni ja Zn) osalta enintään yksi mittaustulos vuodessa ylittää 5 osassa vahvistettujen päästöjen raja-arvot; vaihtoehtoisesti, jos jäsenvaltio säätää useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää 5 osassa vahvistettujen päästöjen raja-arvot;
- c) dioksiinien ja furaanien osalta tehtävien mittausten tulokset eivät ylitä 5 osassa vahvistettua päästöjen raja-arvoa.

LIITE VII

Orgaanisia liuottimia käyttäviä laitoksia ja toimintoja koskevat tekniset säännökset

1 OSA

Toiminnot

1. Kussakin seuraavista kohdista toimintoon kuuluu laitteiden puhdistaminen mutta ei tuotteiden puhdistamista, ellei toisin ole säädetty.

2. Liimapinnoitus

Toiminto, jossa liima levitetään johonkin pintaan, painatustoimintoihin liittyvää liimausta ja laminointia lukuun ottamatta.

3. Maalaukset, pinnoitukset

Toiminto, jossa levitetään yksi tai useampia kerroksia jatkuvaa kalvoa

- a) johonkin seuraavista ajoneuvoista:

- i) uudet autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkaan M1 puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5 päivänä syyskuuta 2007 annetun neuvoston direktiivin 2007/46/EY ⁽¹⁾ mukaisesti ja luokkaan N1, mikäli ne maalataan samassa laitoksessa kuin M1-luokan ajoneuvot,
- ii) rekkojen ohjaamot, jotka on määritelty ajajan majoitustilaksi, ja direktiivissä 2007/46/EY säädettyjen N2- ja N3-ajoneuvoluokkien mukaiseen majoitukseen liittyvä tekninen välineistö kokonaisuudessaan,
- iii) pakettiautot ja rekat, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin N1, N2 ja N3 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti, lukuun ottamatta rekkojen ohjaamoja,
- iv) linja-autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin M2 ja M3 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti,
- v) perävaunuihin, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin O1, O2, O3 ja O4 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti;

- b) metalli- ja muovipintoihin mukaan lukien lentokoneiden, laivojen, junien jne. pinnat;

- c) puupintoihin;

- d) tekstiili-, kangas-, folio- ja paperipintoihin;

- e) nahkaan.

Maalaus-/pinnoitustoiminnot eivät sisällä kappaleiden pinnoitusta metallilla elektroforeesi- ja kemiallista sumutustekniikkaa käyttäen. Jos maalaus/pinnoitus käsittää vaiheen, jossa sama kappale painetaan millä tahansa tekniikalla, kyseistä painatusvaihetta pidetään maalauksen/pinnoituksen osana. Erillisinä toimintoina suoritettuja painatustoimintoja ei kuitenkaan lueta kuuluviksi tähän kohtaan, mutta ne voivat kuulua tämän direktiivin V luvun soveltamisalaan, jos kyseessä oleva painatustoiminto kuuluu sen soveltamisalaan.

4. Kelapinnoitus

Toiminto, jossa rulla terästä, ruostumatonta terästä, päällystettyä terästä, kupariseoksia tai alumiininauhaa pinnoitetaan joko kalvon muodostuksella tai laminaatilla jatkuvassa prosessissa.

⁽¹⁾ EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

5. Kemiallinen pesu

Teollinen tai kaupallinen toiminto, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vaatteiden, huonekalujen tai vastaavien kulutustavaroiden puhdistamiseen tarkoitettussa laitoksessa, lukuun ottamatta tahrojen ja jälkien poistamista manuaalisesti tekstiili- ja vaateusteollisuudessa.

6. Jalkineiden valmistus

Kokonaisten jalkineiden tai niiden osien tuottamiseen tarkoitettut toiminnot.

7. Maalien/pinnoitteiden, lakkojen, painovärien ja liimojen valmistus.

Edellä mainittujen lopputuotteiden ja niiden välituotteiden valmistus, kun se tapahtuu samassa laitoksessa, sekoittamalla pigmenttejä, hartseja ja liima-aineita orgaanisiin liuottimiin tai muihin kantoaineisiin, mukaan lukien dispergointi ja esidispergointi, viskositeetin ja värisävyjen säätäminen sekä lopputuotteen pakkaamiseen liittyvät toimet.

8. Lääketeollisuus

Lääkkeiden kemiallinen synteesi, käymisprosessi, uutto, formulointi ja viimeistely sekä raaka-aineiden valmistus, jos se tapahtuu samassa paikassa.

9. Painatus

Tekstin ja/tai kuvien jäljentäminen, jossa painoväri siirretään kuvansiirtäjän avulla jollekin pinnalle. Tämä sisältää asiaan kuuluvat lakkaus-, pinnoitus- ja laminointitekniikat. Kuitenkin vain seuraavat osaprosessit kuuluvat V luvun soveltamisalaan:

- a) fleksopaino – painatustoiminto, jossa kuvansiirtäjänä käytetään kumia tai kimmoisia valopolymeerejä, joiden päällä painovärit ovat painamatta jätettävien alueiden yläpuolella, ja jossa käytetään haihtumalla kuivuvia nestemäisiä painovärejä;
- b) heatset-rainoffset – rainapainatustoiminto, jossa käytetään kuvansiirtäjää siten, että painettava ja painamatta jätettävä alue ovat samassa tasossa; raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina. Painamatta jätettävä alue käsitellään vettä imeväksi ja siten painoväriä hylkiväksi. Painettava alue käsitellään siten, että se ottaa vastaan ja välittää edelleen painovärin painettavalle pinnalle. Haihtuminen tapahtuu uunissa, jossa käytetään kuumaa ilmaa painetun materiaalin kuumentamiseksi;
- c) painatusprosessiin liittyvä laminointi – kahden tai useamman joustavan materiaalin liittäminen yhteen laminaattien tuottamiseksi;
- d) julkaisusyväpaino – syväpaino, jota käytetään aikakauslehdissä, esitteissä, luetteloissa tai vastaavissa tuotteissa olevan paperin painatukseen tolueenipohjaisia painovärejä käyttäen;
- e) syväpaino – painatustoiminto, jossa käytetään lieriömäistä kuvansiirtäjää, jolloin painettava alue on painamatta jätettävän alueen alapuolella, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat haihtumalla. Syvennykset täytetään painovärillä ja painamatta jätettävät alueet puhdistetaan ylimääräisestä painoväristä, ennen kuin painettava pinta koskettaa lieriötä ja nostaa painovärin syvennyksistä;
- f) rotaatioseripaino – rainapainatustoiminto, jossa painoväri puristetaan painettavalle pinnalle huokoisen kuvansiirtäjän läpi, jolloin painettava alue on avoinna ja painamatta jätettävä alue on eristetty, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat ainoastaan haihtumalla. Raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina;
- g) lakkaus – toiminto, jossa pakkausmateriaalin myöhempää sulkemista varten tarkoitettu lakka tai liima levitetään joustavalle materiaalille.

10. Kumin jalostus

Luonnonkumin tai synteettisen kumin sekoitus-, jauhamis-, seostus-, kalanterointi-, ekstrudointi- ja vulkanointitoiminto sekä kaikki avustavat toimenpiteet luonnonkumin tai synteettisen kumin muuttamiseksi lopputuotteeksi.

11. Pintojen puhdistus

Kemiallista pesua lukuun ottamatta toiminto, jossa käytetään orgaanisia liuottimia epäpuhtauksien poistamiseksi materiaalin pinnalta rasvanpoisto mukaan lukien. Puhdistustoimintoa, johon kuuluu useampi kuin yksi vaihe ennen jotakin muuta toimintoa tai sen jälkeen, pidetään yhtenä pinnan puhdistustoimintona. Tällä toiminnolla tarkoitetaan tuotteen pinnan puhdistusta eikä laitteiston puhdistusta.

12. Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalostus

Toiminto kasviöljyjen uuttamiseksi siemenistä ja muista kasviaineksista, kuivajäämien käsittely rehun tuottamiseksi, siemenistä, kasvi- ja/tai eläinaineksista saatujen rasvojen ja kasviöljyjen jalostus.

13. Ajoneuvojen korjausmaalaus

Teollinen tai kaupallinen maalaustoiminto tai siihen liittyvät rasvanpoistotoiminnot, joilla tehdään jompaakumpaa seuraavista:

- a) direktiivissä 2007/46/EY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien alkuperäinen maalaus korjaustyyppisillä materiaaleilla, kun se suoritetaan alkuperäisten tuotantolinjojen ulkopuolella;
- b) perävaunujen (mukaan luettuna puoliperävaunut) (direktiivissä 2007/46/EY tarkoitettu ajoneuvoluokka O) maalaus.

14. Lankalakkaus

Muuntimiin, moottoreihin jne. tarkoitettuihin käämeihin käytettävien metallijohtimien pinnoitus.

15. Puun kyllästys

Puutavaran säilymistä parantava toiminto.

16. Puun ja muovin laminointi

Puun ja/tai muovin kiinnittäminen yhteen laminoitujen tuotteiden valmistamiseksi.

Kynnysarvot ja päästöjen raja-arvot

Savukaasujen päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K ja ilmanpaine 101,3 kPa.

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	
1	Heatset-rainaoffset-painatus (> 15)	15–25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Liuotinjäämää lopputuotteessa ei pidetä hajapäästöjen osana.
2	Julkaisusyväpaino (> 25)		75	10	15			
3	Muu syväpaino, flekso-paino, rotaatioseri-paino, muut laminointi- tai lakkausyksiköt (> 15) tekstiilien ja kartongin rotaatioseri-paino (> 30)	15–25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Kynnysarvo tekstiilien ja kartongin rotaatioseripainolle.
4	Pintojen puhdistus 59 artiklan 5 kohdassa yksilöidyillä yhdisteillä (> 1)	1–5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Raja-arvo viittaa yhdisteiden massa-an mg C/Nm ³ , eikä hiilen kokonaismäärään.
5	Muu pintojen puhdistus (> 2)	2–10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Näitä arvoja ei sovelleta laitoksiin, jotka osoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikkien käytettyjen puhdistusaineiden keskimääräinen orgaanisen liuottimen pitoisuus ei ylitä 30 paino-%:ia.
6	Ajoneuvojen maalaus (< 15) ja korjausmaalaus	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ 8 osan 2 kohdan mukaisesti mittausten keskimääräisen keston on oltava 15 minuuttia
7	Kelapinnoitus (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Laitosten, jotka käyttävät talteenotettujen liuotinten uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, päästöraja arvo on 150 mg

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	
8	Muu pinnoitus, mukaan lukien metallin, muovin, tekstiilien (5), folion ja paperin pinnoitus/maalaus (> 5)	5–15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾			⁽¹⁾ Päästöjen raja-arvoa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin. ⁽²⁾ Ensimmäistä päästörajaa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista pinnoitussovellutukseen. ⁽³⁾ Tekstiilien pinnoituslaitosten, jotka käyttävät talteenotettujen liuotinten uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin sovellettava päästöraja arvo on yhteensä 150. ⁽⁴⁾ Maalaustoiminnot, joita ei voi tehdä hallituissa olosuhteissa (kuten laivanrakennuksessa, lentokoneen maalauksessa) saavat poiketa näistä arvoista 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti. ⁽⁵⁾ Rotaatioseripaino tekstiileille kuuluu toimintoon 3.
9	Lankalakkaus (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Sovelletaan laitoksiin, joissa langan keskimääräinen halkaisija on ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Sovelletaan kaikkiin muihin laitoksiin.
10	Puupintojen maalaus (> 15)	15–25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾		25 20			⁽¹⁾ Päästöjen raja-arvoa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin. ⁽²⁾ Ensimmäistä arvoa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista maalausprosesseihin.
11	Kemiallinen pesu					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Ilmaistu vapautuneen liuotimen massana puhdistettua tuotekiloa kohden. ⁽²⁾ Edellä 4 osan 2 kohdassa määriteltä päästöjen raja-arvoa ei sovelleta tähän toimintoon.

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnyksarvo tonnia/vuosi)	Kynnyksarvo (Liuottimien kulutuksen kynnyksarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminna- ssa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminna- sa olevat laitokset	
12	Puun kyllästys (> 25)		100 ⁽¹⁾		45	11 kg/m ³		⁽¹⁾ Päästöjen raja-arvoa ei sovelleta kreosootilla tapahtuvaan kyllästykseen.
13	Nahan viimeistely (> 10)	10–25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Päästöjen raja-arvot on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmistetun tuotteen neliometriä kohden. ⁽¹⁾ Nahan pinnoitusprosessissa sisustamisessa ja kulutushyödykkeinä käytetyissä yksittäisissä nahkatuotteissa, kuten laukuissa, vöissä, lompakoissa jne.
14	Jalkineiden valmistus (> 5)					25 g paria kohden		Kokonaispäästöjen raja-arvo on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmista jalkineparia kohden.
15	Puun ja muovin laminointi (> 5)					30 g/m ²		
16	Liimapinnoitus (> 5)	5–15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾		25 20			⁽¹⁾ Jos käytetään talteenotetun liuottimen uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg.
17	Maali- ja lakkaseosten painovärien ja liimojen valmistus (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150		5 3	5 % käytetystä liuottimesta 3 % käytetystä liuottimesta		Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä maaliseosta suljetussa pakkauksessa.
18	Kumin jalostus (> 15)		20 ⁽¹⁾		25 ⁽²⁾	25 % käytetystä liuottimesta		⁽¹⁾ Jos käytetään talteenotetun liuottimen uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg. ⁽²⁾ Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä tuotetta tai seosta suljetussa pakkauksessa.

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminnas- sa olevat laitokset	
19	Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalostus (> 10)					Eläinrasva: 1,5 kg/tonni Risiiniöljy: 3 kg/tonni Rapsin siemen: 1 kg/tonni Auringonkukan siemen: 1 kg/tonni Soijapavut (tavanomainen murskaus): 0,8 kg/tonni Soijapavut (valkoiset hiutaleet): 1,2 kg/tonni Muut siemenet ja muut kasviainekset: 3 kg/tonni ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonni ⁽²⁾ 4 kg/tonni ⁽³⁾		(¹) Toimivaltaisen viranomaisen olisi asetettava kokonaispäästörajat yksittäisiä siemeneriä ja muita kasviaineksiä käsitteleville laitoksille tapauskohtaisesti käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. (²) Sovelletaan kaikkiin fraktiointiprosesseihin kumien poistoa lukuun ottamatta (kumien poistaminen öljystä). (³) Sovelletaan kumien poistoon.
20	Lääketeollisuus (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % käytetystä liuottimesta	15 % käytetystä liuottimesta	(¹) Jos käytetään talteenotetun liuottimen uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg. (²) Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä tuotetta tai seosta suljetussa pakkauksessa.

3 OSA

Ajoneuvojen maalauslaitosten päästöraja-arvot

1. Kokonaispäästörajat ilmaistaan vapautuneen orgaanisen liuottimen grammamääränä suhteessa tuotteen neliömetreinä ilmaistuun pinta-alaan ja vapautuneen orgaanisen liuottimen kilomääränä suhteessa auton koriin.
2. Kaikkien jäljempänä 3 kohdassa olevassa taulukossa esitettyjen tuotteiden pinta-ala määritellään pinta-alana laskettuna elektroforeesiteknikalla käsitellystä kokonaisalueesta yhdessä kaikkien niiden osien pinta-alojen kanssa, jotka mahdollisesti lisätään maalausprosessin seuraavissa vaiheissa silloin, kun ne maalataan samoilla maaleilla kuin kyseinen tuote, tai laitoksessa maalatun tuotteen kokonaispinta-ala.

Elektroforeesiteknikalla käsiteltävän alueen pinta-ala lasketaan seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\frac{2 \times \text{tuotteen korin kokonaispaino}}{\text{metallilevyn keskimääräinen paksuus} \times \text{metallilevyn tiheys}}$$

Tätä menetelmää sovelletaan myös muihin levyistä valmistettuihin maalattuihin osiin.

Tietokoneavusteista suunnittelua (CAD) tai vastaavia muita menetelmiä käytetään laskettaessa muiden osien lisäämisestä aiheutuvia pinta-aloja tai laitoksessa maalatun alueen kokonaispinta-ala.

3. Jäljempänä olevassa taulukossa esitetyt kokonaispäästöjen raja-arvot viittaavat kaikkiin samassa laitoksessa suoritettaviin prosessivaiheisiin elektroforeesiteknikasta tai mistä tahansa muusta maalausprosessista lähtien aina loppuvaiheen vahaukseen ja suojapinnoitteen kiillotukseen asti, prosessilaitteiston puhdistukseen käytetty liuotin sekä suihkemaalikatokset ja muut kiinteät rakenteet sekä tuotannon aikana että sen ulkopuolella mukaan lukien.

Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Tuotannon kynnysarvo (Viittaa maalatun tuotteen vuosituotantoon)	Kokonaispäästöjen raja-arvot	
		Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset
Uusien autojen maalaus (> 15)	> 5 000	45 g/m ² tai 1,3 kg/kori + 33 g/m ²	60 g/m ² tai 1,9 kg/kori + 41 g/m ²
	≤ 5 000 itsekantavaa rakennetta tai > 3 500 alustalle rakennettua	90 g/m ² tai 1,5 kg/kori + 70 g/m ²	90 g/m ² tai 1,5 kg/kori + 70 g/m ²
Kokonaispäästöjen raja-arvot (g/m ²)			
Uusien rekkojen ohjaamojen maalaus (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Uusien pakettiautojen ja rekkojen maalaus (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Uusien linja-autojen maalaus (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Ajoneuvojen maalauslaitosten, joiden liuottimien kulutuksen kynnysarvo jää alle 3 kohdassa olevassa taulukossa esitetyn taulukon mukaisen kynnysarvon, on täytettävä korjausmaalaukselle liitteessä 2 osassa vahvistetut vaatimukset.

4 OSA

Erityisiä vaaralausekkeita edellyttäviä haihtuvia orgaanisia yhdisteitä koskevat päästöjen raja-arvot

1. Edellä 58 artiklassa tarkoitettujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta, joissa mainitussa artiklassa tarkoitettuja merkintöjä edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 10 g/h, on noudatettava päästöjen raja-arvoa 2 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

2. Sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351, päästöjen osalta on, jos vaaralauseketta H341 tai H351 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöjen raja-arvoa 20 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

5 OSA

Vähentämisohjelma

1. Toiminnanharjoittaja voi käyttää erityisesti laitostaan varten suunniteltua vähentämisohjelmaa.
2. Käytettäessä maaleja/pinnoitteita, lakkoja, liimoja tai painovärejä voidaan käyttää seuraavaa ohjelmaa. Jos seuraava menetelmä ei sovellu, toimivaltainen viranomais voi sallia toiminnanharjoittajan käyttää jotakin muuta vaihtoehtoista ohjelmaa, jolla saavutetaan vastaavat päästöjen vähennykset kuin soveltamalla 2 ja 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Ohjelmassa on otettava huomioon seuraavat seikat:
- a) jos vähän liuotinta sisältävien tai liuotinta sisältämättömien korvaavien aineiden kehitys on yhä meneillään, toiminnanharjoittajalle on myönnettävä lisäaikaa omien päästöjen vähennysohjelmiansa toimeenpanemiseksi;
- b) päästövähennysten vertailukohteen pitäisi vastata mahdollisimman tarkoin ilman vähennystoimenpiteitä syntyviä päästöjä.
3. Seuraava ohjelma on tarkoitettu laitoksille, joiden tuotteen kiintoainepitoisuuden voidaan olettaa pysyvän muuttumattomana

- a) vuosittainen vertailupäästö lasketaan seuraavasti:
- i) määritetään vuodessa kulutetun maalin/pinnoitteen ja/tai painoväriin, lakan tai liiman sisältämän kiintoaineen kokonaismassa. Kiintoainetta ovat kaikki sellaiset aineet maaleissa/pinnoitteissa, painoväreissä, lakoissa tai liimoissa, joista tulee kiinteitä veden tai haihtuvien orgaanisten yhdisteiden haihduttua,
- ii) vuosittaiset vertailupäästöt lasketaan kertomalla (i) alakohdassa määritetty massa asianomaisella seuraavassa taulukossa esitetyllä kertoimella. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa näitä kertoimia yksittäisten laitosten kohdalla siten, että kiintoaineiden käytön todennettavissa oleva tehostuminen otetaan huomioon;

Toiminto	Kerroin a kohdan ii alakohdan soveltamiseksi
Syväpaino; fleksopaino; laminointi painatuksen osana; lakkaus painatuksen osana; puupintojen maalaus ja pinnoitus; tekstiilien, folion tai paperin pinnoitus ja maalaus; liimaus	4
Kelapinnoitus, ajoneuvojen korjausmaalaus	3
Elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvat pinnoitukset, ilmailu- ja avaruusalalan pinnoitukset	2,33
Muu pinnoitus ja rotaatioseripaino	1,5

- b) päästöjen tavoitearvo on yhtä suuri kuin vuosittainen vertailupäästö kerrottuna prosenttimäärällä, joka on
- i) (hajapäästöjen raja-arvo + 15) laitoksille, jotka kuuluvat 2 osan 6 kohtaan ja jotka sijoittuvat 8 ja 10 kohdan alempiin kynnyksirajoihin,
- ii) (hajapäästöjen raja-arvo + 5) kaikille muille laitoksille;
- c) vaatimuksia katsotaan noudatetun, jos liuottimien hallintasuunnitelmassa määritetty todellinen päästö on pienempi tai yhtä suuri kuin päästöjen tavoitearvo.

6 OSA

Päästöjen tarkkailu

1. Poistokanavia, joihin on liitetty puhdistinlaitteita ja joista lopullisessa poistokohdassa aiheutuva päästö on keskimäärin yli 10 kg/h kokonaishiiltä, on tarkkailtava jatkuvasti sen varmistamiseksi, että niiden vaatimuksia noudatetaan.
2. Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään joko jatkuvia tai määräajoin suoritettavia mittauksia. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa on saatava vähintään kolme mittausarvoa kunkin mittaustoimenpiteen aikana.
3. Mittauksia ei vaadita silloin, jos putkien suulle asennettavia puhdistinlaitteita ei tarvita tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi.

7 OSA

Liuottimien hallintasuunnitelma

1. Periaatteet

Liuottimien hallintasuunnitelmaa on käytettävä:

- a) arvioitaessa säännösten noudattamista 62 artiklan mukaisesti;
- b) osoittamaan tulevia vähennysvaihtoehtoja;
- c) mahdollistamaan tietojen antaminen liuottimien kulutuksesta, liuotinpäästöistä ja V luvun vaatimusten noudattamisesta.

2. Määritelmät

Seuraavat määritelmät muodostavat kehykset ainetaseen laatimiselle.

Prosessiin menevä orgaanisten liuottimien määrä (I):

- I1 Orgaanisten liuottimien määrä tai niiden määrä hankituissa seoksissa, joita käytetään prosessissa ajanjaksolla, jolta ainetasetta lasketaan.
- I2 Orgaanisten liuottimien määrä tai niiden määrä seoksissa, jotka on otettu talteen ja käytetty uudelleen liuottimena prosessissa. Kierrätetty liuotin lasketaan joka kerta, kun sitä käytetään toiminnon suorittamisessa.

Toiminnosta poistuva orgaanisten liuottimien määrä (O):

- O1 Poistokaasupäästöt.
- O2 Veteen liuenneet orgaaniset liuottimet; laskettaessa O5-arvoa otetaan huomioon jäteveden käsittely.
- O3 Orgaanisten liuottimien määrä, joka jää jäljelle prosessista valmistuviin tuotteisiin epäpuhtauksina tai jääminä.
- O4 Sellaiset orgaanisten liuottimien päästöt ilmaan, joita ei ole otettu talteen. Tähän kuuluu tilojen yleinen ilmanvaihto, jolloin ilmaa vapautuu ulkopuoliseen ympäristöön ikkunoiden, ovien, tuuletusaukkojen ja muiden vastavien aukkojen kautta.
- O5 Kemiallisista tai fysikaalisista reaktioista aiheutuvat orgaanisten liuottimien ja/tai yhdisteiden häviäminen (polttamalla tai muuten poistokaasua tai jätevettä käsittelemällä hävitetyt tai absorboimalla talteen otetut, edellyttäen, että ne eivät kuulu O6, O7, tai O8 kohtaan).

- O6 Kerätyn jätteen sisältämät orgaaniset liuottimet.
- O7 Orgaaniset liuottimet tai seosten sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka myydään tai aiotaan myydä kaupallista arvoa omaavina tuotteina.
- O8 Seosten sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka on otettu talteen uudelleen käyttöä varten, ei kuitenkaan käytettäväksi prosessiin, edellyttäen, että ne eivät kuulu O7 kohtaan.
- O9 Muulla tavoin vapautuvat orgaaniset liuottimet.

3. Liuottimien hallintasuunnitelman käyttäminen vaatimusten noudattamista arvioitaessa.

Liuottimien hallintasuunnitelman käytön on määrädyttävä sen mukaan, minkä vaatimuksen noudattamista tarkistetaan, seuraavasti:

- a) edellä 5 osassa vahvistetun vähennysjärjestelmän, jossa kokonaispäästöraja ilmaistaan tuoteyksikkökohtaisina liuotinpäästöinä, tai muutoin 2 ja 3 osassa olevien vaatimusten noudattamisen arviointi:

- i) kaikille toiminnoille, joissa käytetään 5 osassa vahvistettua vähennysjärjestelmää on laadittava vuosittain liuottimien hallintasuunnitelma kulutuksen (C) määrittämiseksi. Seuraavaa yhtälöä on käytettävä kulutuksen laskennassa:

$$C = I1 - O8$$

Vastaavalla tavalla on laskettava myös pinnoitteissa/maaleissa käytettävät kiintoaineet vuosittaisten vertailu- ja tavoitepäästöjen siitä edelleen johtamiseksi,

- ii) tuoteyksikkökohtaisten kokonaisliuotinpäästöjen tai muuten 2 ja 3 osassa mainittujen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi liuottimien hallintasuunnitelma on laadittava vuosittain, jotta päästöt (E) voidaan määrittää. Seuraavaa yhtälöä on käytettävä kulutuksen laskennassa:

$$E = F + O1$$

jossa F edustaa hajapäästöjä siten kuin ne on määritelty b kohdan i alakohdassa. Päästöluku on sitten jaettava asianomaisella tuoteparametrilla,

- iii) Direktiivin 59 artiklan 6 kohdan b alakohdan ii alakohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi liuottimien hallintasuunnitelma on laadittava vuosittain, jotta kokonaispäästöt kaikista asiaankuuluvista toiminnoista voidaan määrittää, ja tätä lukua on sitten verrattava niihin kokonaispäästöihin, jotka olisivat aiheutuneet, jos 2, 3 ja 5 osassa esitetyt vaatimukset olisi täytetty kunkin toiminnon osalta erikseen;

- b) hajapäästöjen määrittely, jotta niitä voidaan vertailla 2 osassa olevien hajapäästöjen raja-arvojen kanssa.

- i) jotain seuraavista yhtälöistä on käytettävä hajapäästöjen laskennassa:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

tai

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F on määritettävä joko mittaamalla määrät suoraan tai vastaavalla laskutoimituksella, esimerkiksi käyttämällä prosessin talteenottotehokkuutta.

Hajapäästöjen raja-arvo ilmaistaan prosessiin menevän aineen osuutena, joka on laskettava seuraavaa yhtälöä käyttäen:

$$I = I1 + I2$$

- ii) hajapäästöt on määritettävä lyhyellä mutta kattavalla mittaussarjalla. Sitä ei tarvitse tehdä uudelleen ennen kuin laitteita muutetaan.

8 OSA

Savukaasuja koskevien päästöraja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Jatkuissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:
 - a) mikään aritmeettinen keskiarvo, joka on saatu sellaisen 24 tunnin aikana, jolloin laitos tai toiminto ovat käynnissä lukuun ottamatta käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa, ei ylitä päästöjen raja-arvoja;
 - b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.
 2. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yhden seurantatoimenpiteen aikana:
 - a) kaikkien mittaustulosten keskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja;
 - b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.
 3. Edellä olevan 4 osan noudattaminen on tarkistettava kyseessä olevien yksittäisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massapitoisuuksien summan perusteella. Muissa tapauksissa noudattamista on arvioitava vapautuneen kokonaishiilimassan perusteella, jollei 2 osassa toisin säädetä.
 4. Kaasujen määrät saadaan lisätä poistokaasuihin jäähdyttämis- ja laimentamistarkoituksessa, kun se on teknisesti perusteltua, mutta niitä ei saa ottaa huomioon määriteltäessä epäpuhtauden massapitoisuutta poistokaasussa.
-

LIITE VIII

Titaanidioksidia tuottavia laitoksia koskevat tekniset määräykset

1 OSA

Veteen joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Sulfaattimenetelmää käyttävät teollisuuslaitokset (vuosittaisena keskiarvona):
550 kg sulfaattia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;
2. Kloridimenetelmää käyttävät teollisuuslaitokset (vuosittaisena keskiarvona):
 - a) käytettäessä luonnonrutiilia 130 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;
 - b) käytettäessä synteettistä rutiilia 228 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;
 - c) käytettäessä kuonaa 330 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti. Laitoksiin, jotka aiheuttavat päästöjä suolaiseen veteen (suistovesiin, rannikkovesiin, avomerelle), voidaan soveltaa päästöjen raja-arvona 450 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti kuonaa käytettäessä.
3. Sellaisiin laitoksiin, jotka käyttävät kloridimenetelmää ja useampaa kuin yhtä malmityyppiä, on 2 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovellettava samassa suhteessa kuin malmeja on käytetty.

2 OSA

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Päästöraja-arvot, jotka ilmaistaan massapitoisuuksina kuutiometriä (Nm^3) kohden 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 KPa:n ilmanpaineessa.
2. Hiukkaspäästöt 50 mg/Nm^3 tuntikeskiarvona niiden päälähteistä ja 150 mg/Nm^3 tuntikeskiarvona mistä tahansa muusta lähteestä;
3. SO_2 -ekvivalenttina lasketut uutosta ja kalsinoinnista syntyneet kaasumaiset rikkidioksidi- ja rikkiatrioksidipäästöt, mukaan lukien happopisararat:
 - a) 6 kilogrammaa tuotettua titaanidioksiditonnia kohti vuosittaisena keskiarvona;
 - b) jätehappojen käsittelylaitoksissa 500 mg/Nm^3 tuntikeskiarvona.
4. Kloorin osalta laitoksissa, jotka käyttävät kloridimenetelmää:
 - a) 5 mg/Nm^3 päiväkeskiarvona;
 - b) 40 mg/Nm^3 kullakin hetkellä.

3 OSA

Päästöjen tarkkailu

Ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailuun on sisällyttävä vähintään seuraavien jatkuva tarkkailu:

- a) uutosta ja kalsinoinnista syntyneet kaasumaiset rikkidioksidi- ja rikkiatrioksidipäästöt sulfaattimenetelmää käyttävien laitosten jätehappojen käsittelylaitoksissa;
- b) päälähteistä oleva kloori kloridimenetelmää käyttävissä laitoksissa;
- c) päälähteiden hiukkaspäästöt.

LIITE IX

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset

(81 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 78/176/ETY (EYVL L 54, 25.2.1978, s. 19).	
Neuvoston direktiivi 83/29/ETY (EYVL L 32, 3.2.1983, s. 28).	
Neuvoston direktiivi 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).	ainoastaan liitteessä I oleva b kohta
Neuvoston direktiivi 82/883/ETY (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 1).	
Vuoden 1985 liittymisasiakirja	ainoastaan liitteessä I olevan X.1 kohdan o alakohta
Vuoden 1994 liittymisasiakirja	ainoastaan liitteessä I olevan VII kohdan A.6 alakohta
Neuvoston asetukset (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).	ainoastaan liitteessä III oleva 34 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 219/2009, (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 109).	ainoastaan liitteessä oleva 3,1 kohta
Neuvoston direktiivi 92/112/ETY (EYVL L 409, 31.12.1992, s. 11).	
Neuvoston direktiivi 1999/13/ETY; (EYVL L 85, 29.3.1999, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1882/2003, (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).	ainoastaan liitteessä I oleva 17 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/42/EY (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87).	ainoastaan 13 artiklan 1 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/112/EY (EUVL L 345, 23.12.2008, s. 68).	ainoastaan 3 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/76/EY (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1137/2008, (EUVL L 311, 21.11.2008, s. 1).	ainoastaan liitteessä oleva 4.8 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1).	
Neuvoston direktiivi 2006/105/ETY; (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 368).	ainoastaan liitteessä olevan B osan 2 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).	ainoastaan 33 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/1/EY (EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).	ainoastaan 37 artikla

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista ja soveltamista koskevat määräajat

(81 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	Määräajat täytäntöönpanolle
78/176/ETY	25. helmikuuta 1979	
82/883/ETY	31. joulukuuta 1984	
92/112/ETY	15. kesäkuuta 1993	
1999/13/EY	1. huhtikuuta 2001	
2000/76/EY	28. joulukuuta 2000	28. joulukuuta 2002
		28. joulukuuta 2005
2001/80/EY	27. marraskuuta 2002	27. marraskuuta 2004
2003/35/EY	25. kesäkuuta 2005	
2003/87/EY	31. joulukuuta 2003	
2008/1/EY	30. lokakuuta 1999 ⁽¹⁾	30. lokakuuta 1999
		30. lokakuuta 2007

(¹) Direktiivi 2008/1/EY on ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY(EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26) koodifioitu toisinto, jonka määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä pysyvät voimassa.

LIITE X

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artikla	1 artikla					66 artikla
—	—	—	—	—	—	—	2 artikla
1 artiklan 2 kohdan a alakohta			2 artiklan 2 kohta				3 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohta					3 artiklan 1 kohta		3 artiklan 37 kohta
1 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohta							—
—	—	—	—	—	—	—	66 artikla
2 artikla							67 artikla
3 artikla							11 artiklan d ja e alakohta
4 artikla			4 artikla	3 artiklan johdantolause ja 1 kohta	4 artiklan 1 kohta		4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 artikla							11 artiklan d ja e alakohta
6 artikla							11 artiklan d ja e alakohta
7 artiklan 1 kohta		10 artikla					70 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen virke
7 artiklan 2 ja 3 kohta							—
—	—	—	—	—	—	—	70 artiklan 2 kohdan toinen virke ja 3 kohta
8 artiklan 1 kohta							—
8 artiklan 2 kohta							26 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
9 artikla							—
10 artikla							—
11 artikla							12 artikla
12 artikla							—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
13 artiklan 1 kohta			17 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke ja 11 artiklan 2 kohta			72 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke
—	—	—	—	—	—	—	72 artiklan 1 kohdan toinen virke
13 artiklan 2, 3 ja 4 kohta							—
14 artikla							—
15 artikla	14 artikla	12 artikla	21 artikla	15 artikla	21 artikla	18 artiklan 1 ja 3 kohta	80 artikla
16 artikla	15 artikla	13 artikla	23 artikla	17 artikla	23 artikla	20 artikla	84 artikla
Liite I							—
Liitteessä II olevan A osan johdantolause ja 1 kohta							—
Liitteessä II olevan A osan 2 kohta							—
Liitteessä II oleva B osa							—
	2 artikla						—
	3 artikla						—
	4 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta						—
	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta						—
	4 artiklan 3 ja 4 kohta						—
	5 artikla						—
	6 artikla						—
	7 artikla						—
	8 artikla						—
	9 artikla						—
	10 artikla						—

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
	11 artiklan 1 kohta			13 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta		75 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	75 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 2 kohta				17 artiklan 2 kohta		—
	11 artiklan 3 kohta						—
	12 artikla						—
	13 artikla						—
	Liite I						—
	Liite II						—
	Liite III						—
	Liite IV						—
	Liite V						—
		2 artiklan 1 kohdan johdantokappale					—
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale					—
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luettelamakohde					67 artikla, a alakohta
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen luettelakohta					67 artiklan b alakohta
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmas luettelakohta ja 2 artiklan 1 kohdan b ala-kohdan kolmas luettelakohta					67 artiklan d alakohta
		2 artiklan 1 kohdan a ala-kohdan neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs luettelakohta					—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
		2 artiklan 1 kohdan b alakohdan johdantolause ja ensimmäinen, neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs luettelukohta					—
		2 artiklan 1 kohdan b ala-kohdan toinen luettelukohta					67 artiklan c alakohta
		2 artiklan 1 kohdan c alakohta					—
		2 artiklan 2 kohta					—
		3 artikla					67 artikla
		4 artikla					67 artikla
		5 artikla					—
		6 artiklan ensimmäisen kohdan johdantokappale					68 artikla
		6 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta					Liitteessä VIII olevan 1 osan 1 kohta
		6 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta					Liitteessä VIII olevan 1 osan 2 kohta
		6 artiklan toinen kohta					Liitteessä VIII olevan 1 osan 3 kohta
		7 artikla					—
		8 artikla					—
		9 artiklan 1 kohdan johdantokappale					69 artiklan 2 kohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale					—
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta					Liitteessä VIII olevan 2 osan 2 kohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta					Liitteessä VIII olevan 2 osan 3 kohdan johdantolause ja a alakohta

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta					69 artiklan 1 kohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta					Liitteessä VIII olevan 2 osan 3 kohdan b alakohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta					—
		9 artiklan 1 kohdan b alakohta					Liitteessä VIII olevan 2 osan 4 kohta
		9 artiklan 2 ja 3 kohta					—
		11 artikla					11 artiklan d ja e alakohta
		Liite					—
			1 artikla				1 artikla
			2 artiklan johdantokappale				3 artiklan johdantokappale
			2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 14 kohta			3 artiklan 1 kohta
			2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 1 kohta			3 artiklan 3 kohta
			2 artiklan 4 kohta				—
			2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 9 kohta	3 artiklan 8 kohta	2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 4 kohta
			2 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 13 kohta	3 artiklan 9 kohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen osa	3 artiklan 5 kohta
			2 artiklan 6 kohdan toinen virke				15 artiklan 1 kohta
			2 artiklan 7 kohta				3 artiklan 6 kohta
			2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 5 kohta			71 artikla
			2 artiklan 9 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 7 kohta	3 artiklan 12 kohta		3 artiklan 7 kohta
			2 artiklan 9 kohdan toinen virke				4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	4 artiklan 3 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			2 artiklan 10 kohta				—
—	—	—	—	—	—	—	3 artiklan 8 kohta
			2 artiklan 11 kohdan ensimmäinen virke				3 artiklan 9 kohta
			2 artiklan 11 kohdan toinen virke				20 artiklan 3 kohta
			2 artiklan 12 kohdan ensimmäinen alakohta ja liitteen IV johdantokappale				3 artiklan 10 kohta
			2 artiklan 12 kohdan toinen alakohta				14 artiklan 5 kohdan a alakohta ja 6 kohta
			2 artiklan 13 kohta	2 artiklan 6 kohta	3 artiklan 11 kohta	2 artiklan 5 kohta	3 artiklan 15 kohta
			2 artiklan 14 kohta				3 artiklan 16 kohta
			2 artiklan 15 kohta				3 artiklan 17 kohta
—	—	—	—	—	—	—	3 artiklan 11–14, 18–23, 26–30 ja 34–36 kohta
			3 artiklan 1 kohdan johdantokappale				11 artiklan johdantokappale
			3 artiklan 1 kohdan a alakohta				11 artiklan a ja b alakohta
			3 artiklan 1 kohdan b alakohta				11 artiklan c alakohta
			3 artiklan 1 kohdan c alakohta				11 artiklan d ja e alakohta
			3 artiklan 1 kohdan d alakohta				11 artiklan f alakohta
			3 artiklan 1 kohdan e alakohta				11 artiklan g alakohta
			3 artiklan 1 kohdan f alakohta				11 artiklan h alakohta
			3 artiklan 2 kohta				—
			5 artiklan 1 kohta				—

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			5 artiklan 2 kohta				80 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			6 artiklan 1 kohdan johdantokappale				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohta				12 artiklan ensimmäisen alakohdan a–d kohta
—	—	—	—	—	—	—	12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e kohta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f kohta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan j alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan j alakohta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohta
			6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta				12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			6 artiklan 2 kohta				12 artiklan 2 kohta
			7 artikla				5 artiklan 2 kohta
			8 artiklan ensimmäinen kohta		4 artiklan 3 kohta		5 artiklan 1 kohta
			8 artiklan toinen kappale				—
			9 artiklan 1 kohdan virkkeen alkuosa				14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			9 artiklan 1 kohdan virkkeen toinen osa				—
			9 artiklan 2 kohta				5 artiklan 3 kohta
			9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke				14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantokappale sekä a ja b kohta
			9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke				14 artiklan 2 kohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 3, 4 ja 7 kohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 5 kohdan johdantolause ja ensimmäisen alakohdan b alakohta ja 14 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
			9 artiklan 3 kohdan toinen alakohta				—
			9 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta				9 artiklan 1 kohta
			9 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta				9 artiklan 2 kohta
			9 artiklan 3 kohdan viides alakohta				9 artiklan 3 kohta
			9 artiklan 3 kohdan kuudes alakohta				9 artiklan 4 kohta
—	—	—	—	—	—	—	10 artikla
			9 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen alkuosa				15 artiklan 2 kohta
			9 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen toinen osa				15 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	15 artiklan 4 kohdan toinen–viides alakohta ja 15 artiklan 5 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			9 artiklan 4 kohdan toinen virke				14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan g ala-kohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan h ala-kohta
—	—	—	—	—	—	—	15 artiklan 3 kohta
—	—	—	—	—	—	—	16 artikla
			9 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta				14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdan i alakohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c ala-kohdan ii alakohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohta
			9 artiklan 5 kohdan toinen alakohta				—
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan toisen ala-kohdan e alakohta
			9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta				14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan f alakohta
			9 artiklan 6 kohdan toinen alakohta				—
			9 artiklan 7 kohta				—
			9 artiklan 8 kohta				6 artikla ja 17 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
			10 artikla				18 artikla
			11 artikla				19 artikla
			12 artiklan 1 kohta				20 artiklan 1 kohta
			12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke				20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
			12 artiklan 2 kohdan toinen virke				20 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
			12 artiklan 2 kohdan kolmas virke				—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			13 artiklan 1 kohta				21 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	21 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
			13 artiklan 2 kohdan johdantokappale				21 artiklan 5 kohdan johdantokappale
			13 artiklan 2 kohdan a alakohta				21 artiklan 5 kohdan a alakohta
			13 artiklan 2 kohdan b alakohta				—
			13 artiklan 2 kohdan c alakohta				21 artiklan 5 kohdan b alakohta
			13 artiklan 2 kohdan d alakohta				—
—	—	—	—	—	—	—	21 artiklan 5 kohdan c alakohta
—	—	—	—	—	—	—	22 artikla
—	—	—	—	—	—	—	23 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
			14 artiklan johdantolause ja a alakohta				8 artiklan 1 kohta
			14 artiklan b alakohta				7 artiklan a alakohta ja 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohta
—	—	—	—	—	—	—	7 artiklan johdantolause ja b ja c alakohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta
			14 artiklan c alakohta				23 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	23 artiklan 2–6 kohta
			15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan, johdantolause sekä a ja b alakohta	12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta			24 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan, johdantolause sekä a ja b alakohta
			15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta				24 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta				24 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			15 artiklan 2 kohta				24 artiklan 3 kohdan b alakohta
			15 artiklan 3 kohta				24 artiklan 4 kohta
			15 artiklan 4 kohta				24 artiklan 2 kohdan johdantokappale sekä a ja b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	24 artiklan 2 kohdan c–f alakohta ja 24 artiklan 3 kohdan johdantokappale ja a alakohta
			16 artikla				25 artikla
			17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta				—
			17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta				13 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	13 artiklan 2–7 kohta
			17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta				—
			17 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas virke	11 artiklan 1 kohdan toinen virke			72 artiklan 2 kohta
			17 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs virke				—
—	—	—	—	—	—	—	72 artiklan 3 ja 4 kohta
			17 artiklan 3 kohdan toinen alakohta				—
			17 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 3 kohta			73 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	73 artiklan 2 kohta
			17 artiklan 4 kohta				—
—	—	—	—	—	—	—	74 artikla
—	—	—	—	—	—	—	27 artikla
			18 artikla			11 artikla	26 artikla
			19 artikla				—

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			20 artikla				—
			21 artikla				80 artiklan 2 kohta
			22 artikla		18 artikla	17 artikla	81 artikla
—	—	—	—	—	—	—	82 artikla
			23 artikla	16 artikla	22 artikla	19 artikla	83 artikla
—	—	—	—	—	—	—	2 artiklan 1 kohta
			Liitteen I johdannon 1 kappale				2 artiklan 2 kohta
			Liitteen I johdannon 2 kappale				Liitteen I johdannon ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke
—	—	—	—	—	—	—	Liitteen I johdannon ensimmäisen alakohdan toinen virke
—	—	—	—	—	—	—	Liitteen I johdannon toinen alakohta
			Liitteessä I oleva 1.1–1.3 kohta				Liitteessä I oleva 1.1–1.3 kohta
			Liitteessä I oleva 1.4 kohta				Liitteessä I olevan 1.4 kohdan a alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 1.4 kohdan b alakohta
			Liitteessä I oleva 2 kohta				Liitteessä I oleva 2 kohta
			Liitteessä I oleva 3.1 kohta				Liitteessä I olevan 3.1 kohdan a ja b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 3.1 kohdan c alakohta
			Liitteessä I oleva 3.2–3.5 kohta				Liitteessä I oleva 3.2–3.5 kohta
			Liitteessä I oleva 4 kohta				Liitteessä I oleva 4 kohta
			Liitteessä I olevan 5 kohdan johdantokappale				—
			Liitteessä I oleva 5.1 kohta				Liitteessä I olevan 5.1 kohdan b, f, g, i, j alakohta ja 5.2 kohdan b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 5.1 kohdan c–e alakohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			Liitteessä I oleva 5.2 kohta				Liitteessä I olevan 5.2 kohdan a alakohta
			Liitteessä I oleva 5.3 kohta				Liitteessä I olevan 5.3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 5.3 kohdan a alakohdan iii–v alakohta ja b alakohta
			Liitteessä I oleva 5.4 kohta				Liitteessä I oleva 5.4 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I oleva 5.5 ja 5.6 kohta
			Liitteessä I olevan 6.1 kohdan a ja b alakohta				Liitteessä I olevan 6.1 kohdan a ja b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 6.1 kohdan c alakohta
			Liitteessä I oleva 6.2 kohta – 6,4 kohdan b alakohta				Liitteessä I oleva 6.2 kohta – 6,4 kohdan b alakohdan ii alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 6.4 kohdan b alakohdan iii alakohta
			Liitteessä I olevan 6.4 kohdan c alakohta – 6,9 kohta				Liitteessä I olevan 6.4 kohdan c alakohta – 6,9 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I oleva 6.10 ja 6.11 kohta
			Liite II				—
			Liite III				Liitteessä II olevan otsikko ”Ilma” ja otsikon ”Vesi” 1–12 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä II olevan otsikon ”Vesi” 13 kohta
			Liite IV				Liite III
			Liite V				Liite IV
				1 artikla			56 artikla
				2 artiklan 2 kohta			57 artiklan 1 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				2 artiklan 3 kohta			—
				2 artiklan 4 kohta			63 artiklan 1 kohta
				2 artiklan 8 kohta			4 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
				2 artiklan 10 kohta			57 artiklan 3 kohta
				2 artiklan 11 kohta			57 artiklan 2 kohta
				2 artiklan 12 kohta			57 artiklan 4 kohta
				2 artiklan 15 kohta			57 artiklan 5 kohta
				2 artiklan 16 kohta			3 artiklan 44 kohta
				2 artiklan 17 kohta			3 artiklan 45 kohta
				2 artiklan 18 kohta			3 artiklan 46 kohta
				2 artiklan 19 kohta			—
				2 artiklan 20 kohta			3 artiklan 46 kohta
				2 artiklan 21 kohta			57 artiklan 6 kohta
				2 artiklan 22 kohta			57 artiklan 7 kohta
				2 artiklan 23 kohta			57 artiklan 8 kohta
				2 artiklan 24 kohta			57 artiklan 9 kohta
				2 artiklan 25 kohta			57 artiklan 10 kohta
				2 artiklan 26 kohta			57 artiklan 11 kohta
				2 artiklan 27 kohta			—
				2 artiklan 28 kohta			63 artiklan 1 kohta
				2 artiklan 29 kohta			—
				2 artiklan 30 kohta			57 artiklan 12 kohta
				2 artiklan 31 kohta			Liitteessä VII olevan 2 osan ensimmäinen virke Liitteessä VIII olevan 2 osan 1 kohta
				2 artiklan 32 kohta			—
				2 artiklan 33 kohta			57 artiklan 13 kohta
				3 artiklan 2 kohta			4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				4 artiklan 1, 2, ja 3 kohta			4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
				4 artiklan 4 kohta			63 artiklan 2 kohta
				5 artiklan 1 kohta			59 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
				5 artiklan 2 kohta			59 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b kohta
				5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta			59 artiklan 2 kohta
				5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta			59 artiklan 3 kohta
				5 artiklan 3 kohdan toinen alakohta			59 artiklan 4 kohta
—	—	—	—	—	—	—	59 artiklan 5 kohta
				5 artiklan 4 kohta			—
				5 artiklan 5 kohta			59 artiklan 6 kohta
				5 artiklan 6 kohta			58 artikla
				5 artiklan 7 kohta			Liitteessä VII olevan 4 osan 1 kohta
				5 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta			Liitteessä VII olevan 4 osan 2 kohta
				5 artiklan 8 kohdan toinen alakohta			—
				5 artiklan 9 kohta			—
				5 artiklan 10 kohta			59 artiklan 7 kohta
				5 artiklan 11, 12, ja 13 kohta			—
				6 artikla			—
				7 artiklan 1 kohdan johdantokappale sekä ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta			64 artikla

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				7 artiklan 1 kohdan loppulause			—
				7 artiklan 2 kohta			—
				8 artiklan 1 kohta			14 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 60 artikla
—	—	—	—	—	—	—	61 artikla
				8 artiklan 2 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 1 kohta
				8 artiklan 3 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 2 kohta
				8 artiklan 4 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 3 kohta
				8 artiklan 5 kohta			—
				9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause			62 artiklan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
				9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			62 artiklan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
				9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta			62 artiklan toinen alakohta
				9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 4 kohta
				9 artiklan 2 kohta			63 artiklan 3 kohta
				9 artiklan 3 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 1 kohta
				9 artiklan 4 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 2 kohta
				9 artiklan 5 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 3 kohta
				10 artikla	4 artiklan 9 kohta		8 artiklan 2 kohta
				11 artiklan 1 kohta kolmannesta virkkeestä kuudenteen virkkeeseen			—
				12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta			65 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
				12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta			65 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				12 artiklan 2 kohta			65 artiklan 2 kohta

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				12 artiklan 3 kohta			65 artiklan 3 kohta
				13 artiklan 2 ja 3 kohta			—
				14 artikla	19 artikla	16 artikla	79 artikla
				Liitteen I johdannon ensimmäinen ja toinen virke			56 artikla
				Liitteen I johdannon kolmas virke ja luettelo toiminnoista			Liitteessä VII oleva 1 osa
				Liite IIA			Liitteessä VII oleva 2 ja 3 osa
				Liitteessä IIA olevan II osan kuudennen kappaleen viimeinen virke			—
				Liitteessä IIB olevan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			59 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
				Liitteessä IIB olevan 1 kohdan kolmas virke			59 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				Liitteessä IIB oleva 2 kohta			Liitteessä VII oleva 5 osa
				Liitteessä IIB olevan 2 kohdan toinen i alakohta ja taulukko			—
				Liitteessä III oleva 1 kohta			—
				Liitteessä III oleva 2 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 1 kohta
				Liitteessä III oleva 3 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 2 kohta
				Liitteessä III oleva 4 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 3 kohta
					1 artiklan ensimmäinen kohta		42 artikla
					1 artiklan toinen kohta		—
					2 artiklan 1 kohta		42 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	42 artiklan 1 kohdan toinen–viides alakohta
					2 artiklan 2 kohdan johdantokappale		42 artiklan 2 kohdan johdantokappale
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan johdantokappale		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan johdantokappale
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan i–v alakohta		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohta		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan vii alakohta		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan viii alakohta		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakohta
					2 artiklan 2 kohdan b alakohta		42 artiklan 2 kohdan b alakohta
					3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta		3 artiklan 38 kohta
					3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta		—
					3 artiklan 3 kohta		3 artiklan 39 kohta
					3 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta		3 artiklan 40 kohta
					3 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		42 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
—	—	—	—	—	—	—	42 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
					3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta		3 artiklan 41 kohta
					3 artiklan 5 kohdan toinen alakohta		42 artiklan 1 kohdan viides alakohta
					3 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta		42 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					3 artiklan 6 kohta		Liitteessä VI olevan 1 osan a alakohta
					3 artiklan 7 kohta		3 artiklan 42 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 1 osan b alakohta
					3 artiklan 10 kohta		3 artiklan 43 kohta
					3 artiklan 13 kohta		43 artikla
					4 artiklan 2 kohta		44 artikla
					4 artiklan 4 kohdan johdantokappale sekä a ja b alakohta		45 artiklan 1 kohdan johdantokappale sekä a ja b alakohta
					4 artiklan 4 kohdan c alakohta		45 artiklan 1 kohdan e alakohta
					4 artiklan 5 kohta		45 artiklan 2 kohta
					4 artiklan 6 kohta		45 artiklan 3 kohta
					4 artiklan 7 kohta		45 artiklan 4 kohta
					4 artiklan 8 kohta		54 artikla
					5 artikla		52 artikla
					6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta		50 artiklan 1 kohta
					6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 6 artiklan 2 kohta		50 artiklan 2 kohta
					6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta		50 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
					6 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan alkuosa		—
					6 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan loppuosa		50 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
					6 artiklan 3 kohta		50 artiklan 4 kohta
					6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke ja 6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke		51 artiklan 1 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke		51 artiklan 2 kohta
—	—	—	—	—	6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan kolmas virke	—	51 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
					6 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta		51 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
					6 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta		51 artiklan 4 kohta
					6 artiklan 5 kohdan virkkeen ensimmäinen osa		—
					6 artiklan 5 kohdan virkkeen toinen osa		46 artiklan 1 kohta
					6 artiklan 6 kohta		50 artiklan 5 kohta
					6 artiklan 7 kohta		50 artiklan 6 kohta
					6 artiklan 8 kohta		50 artiklan 7 kohta
					7 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta		46 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
					7 artiklan 2 kohdan toinen alakohta		46 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
					7 artiklan 3 kohta ja 11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.7 kohdan alkuosa
					7 artiklan 4 kohta		46 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
					7 artiklan 5 kohta		—
					8 artiklan 1 kohta		45 artiklan 1 kohdan c alakohta
					8 artiklan 2 kohta		46 artiklan 3 kohta
					8 artiklan 3 kohta		—
					8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta		46 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					8 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 3.2 kohta
					8 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta		—
					8 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta		—
					8 artiklan 5 kohta		46 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta
					8 artiklan 6 kohta		45 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta
					8 artiklan 7 kohta		46 artiklan 5 kohta
					8 artiklan 8 kohta		—
					9 artiklan ensimmäinen alakohta		53 artiklan 1 kohta
					9 artiklan toinen alakohta		53 artiklan 2 kohta
					9 artiklan kolmas alakohta		53 artiklan 3 kohta
					10 artiklan 1 ja 2 kohta		—
					10 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke		48 artiklan 2 kohta
					10 artiklan 3 kohdan toinen virke		—
					10 artiklan 4 kohta		48 artiklan 3 kohta
					10 artiklan 5 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 1.3 kohdan toinen osa
					11 artiklan 1 kohta		48 artiklan 1 kohta
					11 artiklan 2 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2,1 kohta
					11 artiklan 3 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.2 kohta
					11 artiklan 4 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.3 kohta
					11 artiklan 5 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.4 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					11 artiklan 6 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.5 kohdan toinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 6 osan 2.5 kohdan toinen alakohta
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen alkuosa		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan johdantolause
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen toinen osa		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan a alakohta
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke		—
					11 artiklan 7 kohdan toinen alakohta		—
					11 artiklan 7 kohdan a alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan b alakohta
					11 artiklan 7 kohdan b ja c alakohta		—
					11 artiklan 7 kohdan d alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan c alakohta
					11 artiklan 7 kohdan e ja f alakohta		—
					11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b kohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1 kohta
					11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta ja toinen alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.7 kohdan toinen alakohta
					11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 2.1 kohdan toinen alakohta
					11 artiklan 9 kohta		48 artiklan 4 kohta
					11 artiklan 10 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.1 kohta
					11 artiklan 11 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.2 kohta
					11 artiklan 12 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.3 kohta

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					11 artiklan 13 kohta		48 artiklan 5 kohta
—	—	—	—	—	—	—	49 artikla
					11 artiklan 14 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 3.1 kohta
					11 artiklan 15 kohta		45 artiklan 1 kohdan e alakohta
					11 artiklan 16 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 2 kohta
					11 artiklan 17 kohta		8 artiklan 2 kohdan a alakohta
					12 artiklan 1 kohta		55 artiklan 1 kohta
					12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke		55 artiklan 2 kohta
					12 artiklan 2 kohdan kolmas virke		55 artiklan 3 kohta
					13 artiklan 1 kohta		45 artiklan 1 kohdan f alakohta
					13 artiklan 2 kohta		47 artikla
					13 artiklan 3 kohta		46 artiklan 6 kohta
					13 artiklan 4 kohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 2 kohta
					14 artikla		—
					15 artikla		—
					16 artikla		—
					20 artikla		—
					Liite I		Liitteessä VI oleva 2 osa
					Liitteen II ensimmäinen osa (numeroimaton)		Liitteessä VI olevan 4 osan 1 kohta
					Liitteessä II olevan 1 kohdan johdantokappale		Liitteessä VI olevan 4 osan 2,1 kohta
					Liitteessä II oleva 1.1–1.2 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 2.2–2.3 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 4 osan 2.4 kohta
					Liitteessä II oleva 1.3 kohta		—
					Liitteessä II oleva 2.1 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 3.1 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 4 osan 3.2 kohta
					Liitteessä II oleva 2,2 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 3.3–3.4 kohta
					Liitteessä II oleva 3 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 4 kohta
					Liite III		Liitteessä VI olevan 6 osan 1 kohta
					Liitteen IV taulukko		Liitteessä VI oleva 5 osa
					Liitteen IV viimeinen virke		—
					Liitteessä V olevan a alakohdan taulukko		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.1 kohta
					Liitteessä V olevan a alakohdan viimeiset virkkeet		—
					Liitteessä V olevan b alakohdan taulukko		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.2 kohta
					Liitteessä V olevan b alakohdan viimeinen virke		—
					Liitteessä V oleva c alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.3 kohta
					Liitteessä V oleva d alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.4 kohta
					Liitteessä V oleva e alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.5 kohta
					Liitteessä V oleva f alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 3 kohta
					Liite VI		Liitteessä VI oleva 7 osa
						1 artikla	28 artiklan ensimmäinen alakohta
						2 artiklan 2 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohdan toinen alakohta
						2 artiklan 3 kohdan toinen osa	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohdan toinen alakohta
						2 artiklan 4 kohta	—
						2 artiklan 6 kohdan ensimmäinen osa	3 artiklan 24 kohta
						2 artiklan 6 kohdan toinen osa	28 artiklan toisen alakohdan j alakohta
						2 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 25 kohta
						2 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	—
						2 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan toinen virke ja a–i alakohta	28 artiklan 7 kohdan toinen alakohta ja a–i alakohta
						2 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan j alakohta	—
						2 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta	—
—	—	—	—	—	—	—	29 artiklan 1 kohta
						2 artiklan 7 kohdan neljäs alakohta	29 artiklan 2 kohta
—	—	—	—	—	—	—	29 artiklan 3 kohta
						2 artiklan 8 kohta	3 artiklan 32 kohta
						2 artiklan 9 kohta	—
						2 artiklan 10 kohta	—
						2 artiklan 11 kohta	3 artiklan 31 kohta
						2 artiklan 12 kohta	3 artiklan 33 kohta
						2 artiklan 13 kohta	—
						3 artikla	—
						4 artiklan 1 kohta	—
						4 artiklan 2 kohta	—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						4 artiklan 3–8 kohta	
						5 artiklan 1 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 2 kohdan toinen alakohta
							Liitteessä V olevan 1 osan 2 kohdan ensimmäinen, kolmas ja neljäs alakohta
						5 artiklan 2 kohta	—
						6 artikla	—
						7 artiklan 1 kohta	37 artikla
						7 artiklan 2 kohta	30 artiklan 5 kohta
						7 artiklan 3 kohta	30 artiklan 6 kohta
						8 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta
						8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan alkuosa	40 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan alkuosa
						8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen osa	—
—	—	—	—	—	—	—	40 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen osa
—	—	—	—	—	—	—	40 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	40 artiklan 3 kohta
—	—	—	—	—	—	—	41 artikla
						8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
						8 artiklan 3 ja 4 kohta	—
						9 artikla	30 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	30 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
						9 a artikla	36 artikla
						10 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke	30 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	30 artiklan 7 kohdan toinen virke
—	—	—	—	—	—	—	30 artiklan 8 ja 9 kohta
—	—	—	—	—	—	—	31–35 artikla
						10 artiklan ensimmäisen kohdan toinen virke	—
						10 artiklan toinen kohta	—
						12 artiklan ensimmäinen virke	38 artiklan 1 kohta
						12 artiklan toinen virke	—
—	—	—	—	—	—	—	38 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
—	—	—	—	—	—	—	39 artikla
						13 artikla	Liitteessä V olevan 3 osan 8 kohdan kolmas osa
						14 artikla	Liitteessä V oleva 4 osa
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 5 osan 6 ja 7 kohta
						15 artikla	—
						18 artiklan 2 kohta	—
						Liite I	—
						Liite II	—
						Liitteet III ja IV	Liitteessä V olevan 1 osan 2 kohta ja 2 osa
						Liite V A	Liitteessä V olevan 1 osan 3 kohta
						Liite V B	Liitteessä V olevan 2 osan 3 kohta
						Liite VI A	Liitteessä V olevan 1 osan 4 ja 6 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 1 osan 5 kohta
						Liite VI B	Liitteessä V olevan 2 osan 4 ja 6 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 2 osan 5 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						Liite VII A	Liitteessä V olevan 1 osan 7 ja 8 kohta
						Liite VII B	Liitteessä V olevan 2 osan 7 ja 8 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 1 kohta	—
						Liitteessä VIII A oleva 2 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 1 kohdan alkuosa ja 2, 3 ja 5 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 3 osan 1 kohdan toinen osa
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 3 osan 4 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 3 kohta	—
						Liitteessä VIII A oleva 4 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 6 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 5 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 7 ja 8 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 6 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 9 ja 10 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 3 osan 11 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V oleva 4 osa
						Liite VIII B	—
						Liite VIII C	—
			Liite VI			Liite IX	Liite IX
			Liite VII			Liite X	Liite X

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI